

ZAKON O KOLEKTIVNOM OSTVARIVANJU AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

DIO PRVI – OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet zakona)

(1) Ovim se zakonom uređuju:

- a) sadržaj i način kolektivnog ostvarivanja autorskog prava i srodnih prava,
- b) organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava,
- c) uslovi i postupak za davanje dozvole za kolektivno ostvarivanje prava,
- d) tarifa i tarifni ugovori o visinama naknade za korištenje autorskog djela i predmeta srodnih prava,
- e) nadzor nadležnog državnog tijela nad kolektivnim organizacijama,
- f) imenovanje, sastav i nadležnosti Vijeća za autorsko pravo,
- g) izdavanje dozvole za korištenje internetskih prava na autorskim muzičkim djelima za više državnih područja,
- h) rješavanje sporova.

(2) Ovaj zakon primjenjuje se zajedno sa zakonom kojim se uređuju autorsko pravo i srodna prava u Bosni i Hercegovini.

(3) Sve odredbe ovog zakona koje se odnose na autorsko pravo i autorska djela uključuju i primjenjuju se na odgovarajući način i na srodna prava i na predmete zaštite tih prava.

(4) Sve odredbe ovog zakona koje se odnose na autora, odnosno nosioca srodnog prava, odnose se i na njihove pravne sljednike.

(5) Lični podaci koji se koriste u skladu s ovim zakonom podliježu primjeni zakona kojim se propisuje zaštita ličnih podataka, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

(6) Navođenje pravnih akata EU iz člana 87. ovog zakona vrši se isključivo u svrhu praćenja informiranja o preuzimanju pravne tečevine EU u zakonodavstvo BiH.

(7) Izrazi koji su radi preglednosti dati u jednom gramatičkom rodu bez diskriminacije se odnose i na muškarce i na žene.

Član 2.

(Pojmovi)

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) „autorsko pravo“, „srodna prava“, „autorsko djelo“ i „djelo nedostupno na tržištu“ imaju isto značenje kao u zakonu kojim se uređuju autorsko pravo i srodna prava,

- b) „nositelj prava“ znači svako lice, koje nije kolektivna organizacija, koje je nositelj autorskog ili srodnog prava ili koje sukladno ugovoru o zastupanju ili na temelju ovog zakona ima pravo na udio u prihodu od prava,
- c) „prihod od prava“ je prihod koji za račun nositelja prava od korištenja predmeta zaštite ostvari nositelj prava ili osoba koju on ovlasti za ostvarivanje prava, uključujući kolektivnu organizaciju, bez obzira proizlazi li takav prihod od isključivog prava ili od korištenja predmeta zaštite bez odobrenja nositelja prava ali uz plaćanje naknade po ovom zakonu,
- d) „naknada za ostvarivanje prava“ znači trošak ostvarivanja, koji predstavlja iznos koji u svrhu pokrivanja troškova ostvarivanja autorskog ili srodnih prava kolektivna organizacija naplati, odbije ili kompenzira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganjem prihoda od prava,
- e) „korisnik“ znači svako lice koje koristi predmeta zaštite za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade, a koje nije potrošač,
- f) „repertoar“ znači skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje kolektivna organizacija ili nezavisni upravljački subjekt ostvaruju prava,
- g) „država članica“ je država članica Europske unije i Europskog ekonomskog prostora,
- h) „Institut“ označava Institut za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine kao nadležno tijelo prema ovom zakonu, osnovan Zakonom o osnivanju Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 43/04),
- i) „udruženje“ je pravno lice koje ima status udruženja prema Zakonu o udruženjima i fondacijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 32/01, 42/03, 63/08, 76/11, 94/16),
- j) „Zakon o udruženjima i fondacijama“ je Zakon o udruženjima i fondacijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 32/01, 42/03, 63/08, 76/11, 94/16),
- k) Zakon o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik BiH“, broj: 63/10 i __/) je zakon kojim se uređuje oblast autorskog i srodnih prava u Bosni i Hercegovini.

Član 3.

(Kolektivno ostvarivanje autorskog prava)

- (1) Kolektivno ostvarivanje autorskog prava znači ostvarivanje autorskog prava za više autorskih djela većeg broja autora zajedno posredstvom pravnih lica specijaliziranih za tu djelatnost, koja ispunjavaju sve uslove prema odredbama ovog zakona i koja imaju dozvolu Instituta za obavljanje te djelatnosti.
- (2) Kolektivno ostvarivanje autorskog prava moguće je samo u slučaju objavljenih autorskih djela.
- (3) Kolektivno ostvarivanje moralnih prava autora nije moguće.
- (4) Ako se prava prema ovom zakonu ostvaruju kolektivno, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način. U slučaju da nije izdata dozvola prema članu 23. ovog zakona, ista se prava mogu ostvarivati individualno.
- (5) Kolektivno ostvarivanje prava obavlja se, u pravilu, putem kolektivne organizacije, pod uslovima ovog zakona i zakona kojim se uređuje autorsko pravo i srodna prava u Bosni i Hercegovini. Kolektivno ostvarivanje prava može se obavljati i putem nezavisnog upravljačkog subjekta pod uslovima ovog zakona i zakona kojim se uređuje autorsko pravo i srodna prava u Bosni i Hercegovini.

(6) Kolektivna organizacija dužna je postupati u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa te nositeljima prava ne smije nametati obaveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa.

(7) Postoji pretpostavka da je kolektivna organizacija, u okviru vrste prava i vrste djela za koje je ovlaštena prema dozvoli Instituta, ovlaštena da djeluje za račun svih nositelja prava.

(8) Nositelj prava koji ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način dužan je o tome u pisanoj formi obavijestiti nadležnu kolektivnu organizaciju. Kolektivna organizacija dužna je svakom korisniku koji koristi djela s njenog repertoara bez odgađanja proslijediti obavještenje iz ovog stava.

Član 4.

(Pravni osnov za kolektivno ostvarivanje prava)

(1) Prava se ostvaruju kolektivno na temelju ugovora s autorom, osim ako ovim zakonom nije predviđena mogućnost kolektivnog ostvarivanja prava na temelju samog zakona.

(2) Ugovor iz stava (1) ovog člana mora osobito sadržavati:

- a) odredbu o isključivom prijenosu odgovarajućeg imovinskog prava autora,
- b) punomoć autora kolektivnoj organizaciji ili nezavisnom upravljačkom subjektu da u svoje ime, a za račun autora ili u ime i za račun autora ostvaruje prenesena prava,
- c) vrstu djela i prava koja se ostvaruju za račun autora,
- d) vrijeme trajanja ugovora koje ne može biti duže od pet godina; poslije isteka trajanja ugovor se može neograničeno produžavati za iste periode.

(3) Ako kolektivna organizacija ostvaruje prava na temelju samog zakona, stav (2) tač. b), c) i d) ovog člana primjenjuju se na odgovarajući način.

Član 5.

(Poslovi kolektivnog ostvarivanja autorskog prava)

(1) Aktivnosti koje obavlja kolektivna organizacija u ostvarivanju autorskog prava obuhvataju slijedeće poslove:

- a) sklapanje ugovora o prenosu neisključivih prava korisnicima za korištenje autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije pod jednakim uslovima za iste vrste korisnika, za iste vrste djela i za iste načine korištenja,
- b) sklapanje kolektivnih ugovora s reprezentativnim udruženjima korisnika o uslovima za korištenje autorskih djela,
- c) objavljivanje tarife o visini naknada za korištenje autorskih djela i upoznavanje korisnika s visinama tih naknada,
- d) naplatu naknade za upotrebu autorskih djela,
- e) raspodjelu naplaćenih naknada autorima prema unaprijed određenim pravilima o raspodjeli,
- f) kontrolu nad korištenjem autorskih djela koja čine repertoar kolektivne organizacije,

- g) pokretanje i vođenje postupaka zaštite kod sudova i drugih državnih organa u slučaju povreda prava koja ostvaruje kolektivna organizacija,
- h) sklapanje ugovora sa stranim kolektivnim organizacijama i njihovim udruženjima,
- i) druge aktivnosti koje su povezane s kolektivnim ostvarivanjem prava, ostvarivanjem umjetničkog, stručnog ili socijalnog interesa nositelja prava i koje mogu predstavljati troškove poslovanja kolektivne organizacije (obrazovne i promotivne aktivnosti za podizanje svijesti o potrebi poštivanja autorskog prava, njegove zaštite i slično). U promotivne aktivnosti kolektivne organizacije treba uključiti sve radiostanice i televizije koje su registrirane u Regulatornoj agenciji za komunikacije Bosne i Hercegovine (RAK), zbog ravnopravnosti korisnika.

(2) Administrativno-tehničke poslove u vezi s kolektivnim ostvarivanjem autorskog prava kolektivna organizacija može povjeriti drugoj kolektivnoj organizaciji ili ekonomskom društvu na temelju pisanog ugovora. Kolektivna organizacija dužna je nadzirati obavljanje tih poslova. Postajanje ugovora o obavljanju tih poslova ne smije imati utjecaja na dužnost kolektivne organizacije na ispunjavanje svih obaveza prema ovom zakonu.

(3) Poslove u vezi sa kolektivnim ostvarivanjem autorskog prava prema stavu (1) tač. a), b), c), e), f) i h) ovog člana kolektivna organizacija može povjeriti isključivo drugoj kolektivnoj organizaciji na osnovu pisanog ugovora.

(3) Ako je jedna kolektivna organizacija povjerila drugoj kolektivnoj organizaciji poslove prema st. (2) i (3) ovog člana, prihode od takvih poslova može usmjeravati samo za smanjenje troškova svog poslovanja.

(4) Kolektivne organizacije mogu izdati zajednički račun korisnicima iz kojeg su vidljiva potraživanja pojedine kolektivne organizacije. Ukoliko korisnik odbija račun, mora jasno naznačiti koje pojedine zahtjeve kolektivne organizacije odbija.

(5) Kolektivna organizacija mora obavljati sve poslove u okviru svoje djelatnosti na način koji osigurava postizanje najvećeg mogućeg stepena efikasnosti, dobrog poslovanja, štedljivosti i transparentnosti.

(6) Kolektivna organizacija dužna je da se pridržava međunarodnih i općeprihvaćenih pravila, standarda i principa koji se primjenjuju u praksi kolektivnog ostvarivanja prava, a naročito onih koji se odnose na stručne službe, utvrđivanje visine naknada za korištenje djela, dokumentaciju i njenu međunarodnu razmjenu, te obračun i raspodjelu naknada autorima.

Član 6.

Kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava

(1) Ostvarivanje autorskog i srodnih prava može se provoditi na kolektivan način glede svih prava priznatih prema odredbama Zakona o autorskom i srodnim pravima, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti određeni ovim zakonom.

(2) Osim prava iz čl. 7. i 9 ovog zakona, i druga prava mogu se ostvarivati kolektivno uz dozvolu Instituta.

Član 7.

(Obavezno kolektivno ostvarivanje prava)

Ostvarivanje autorskog prava mora se provoditi samo na kolektivan način i samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje) u slučaju:

- a) ponovne prodaje izvornika likovnih djela (pravo slijeđenja prema članu 35. Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- b) reproduciranja za privatnu i drugu vlastitu upotrebu te fotokopiranje i digitalno reproduciranje pisanih djela, osim kompjuterskih programa, preko obima iz člana 46. Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- c) kablenskog ili drugog reemitiranja autorskog djela, osim ako se radi o vlastiti emisijama radiodifuznih organizacija, neovisno o tome jesu li to izvorna prava radiodifuznih organizacija ili prava koja su na njih prenijeli drugi nosioci prava,
- d) saopćavanja javnosti nescenskih muzičkih dijela i književnih dijela, osim prava činjenja dostupnim javnosti prema tač. h) člana 24. Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- e) prava na naknadu kod saopćavanja javnosti audiovizualnih djela te videograma i na njima snimljenih izvedbi prema članu 24. Zakona o autorskom i srodnim pravima, osim prava javnog prikazivanja videograma i radiodifuznog emitiranja videograma filmskih producenata prema članu 132. a Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- f) prava autora na odgovarajuću naknadu za korištenje djela u digitalnoj i prekograničnoj nastavi prema članu 41. a Zakona o autorskom i srodnim pravima, osim u dijelu u kojem se obavezno kolektivno ostvaruje prema tač. e) stava (1) ovog člana,
- g) pravo izvođača na dodatnu godišnju naknadu prema članu 121. b Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- h) pravo autora na primjereni dio prihoda kojeg izdavač informativnih publikacija ostvaruje temeljem člana 138. a Zakona o autorskom i srodnim pravima.

Član 8.

(Izuzetno individualno ostvarivanje prava)

(1) Izuzetno od člana 7. ovog zakona nositelj prava može individualno ostvarivati:

- a) prava iz člana 7. stav (2) ovog zakona, ako je glavni izvođač ujedno i nositelj svih imovinskih autorskih i srodnih prava za sve radove izvedene na određenom događaju (kulturno-umjetnička, zabavna i druge priredbi, koncerti, izložbe, revije, smotri, predstave, parade, ceremonije i druge slične manifestacije), i
- b) pravo javnog emitiranja određenog nescenskog muzičkog djela i fonograma (član 28. Zakona o autorskom i srodnim pravima),
- c) ako je radiodifuzna organizacija nositelj svih imovinskih autorskih i srodnih prava za ovaj način korištenja povodom svih djela koja se na ovaj način koriste.

(2) Nositelj prava može zahtijevati iznimku iz stava (1) tač. a) i b) ovog člana, ako je o tome obavijestio kolektivnu organizaciju koja ostvaruje ta prava najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja autorskog djela.

Član 9.

(Prošireno kolektivno ostvarivanje autorskog prava za djela nedostupna na tržištu)

(1) Nositelj prava svoja prava na već objavljenom autorskom djelu, koje se smatra djelom nedostupnim na tržištu prema članu 46. f Zakona o autorskom i srodnim pravima, ostvaruje putem kolektivne organizacije u slučaju reproduciranja, distribuiranja, saopćavanja javnosti, uključujući činjenja dostupnim javnosti, koje institucije kulturne baštine u Bosni i Hercegovini imaju trajno u svojoj zbirci, na nekomercijalnoj internetskoj stranici, a koje nije namijenjeno ostvarivanju ekonomske koristi. Institucije kulturne baštine u Bosni i Hercegovini dužne su tražiti odobrenje iz ovog stava od nadležnih kolektivnih organizacija koje imaju sjedište u Bosni i Hercegovini, ako postoje.

(2) Kolektivna organizacija može izdati odobrenje za korištenje djela nedostupnih na tržištu institucijama kulturne baštine u Bosni i Hercegovini za korištenje u bilo kojoj državi članici.

(3) Podatke o djelima koja su nedostupna na tržištu institucije kulturne baštine dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s Uredbom (EU) 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća radi objave na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi taj Ured. Podaci o stranama ugovora o odobrenjima za korištenje djela nedostupnih na tržištu moraju biti trajno, lako i stvarno dostupni na javnom jedinstvenom internetskom portalu kojeg vodi Ured, najranije šest mjeseci prije korištenja.

(4) Nositelj prava iz stava (1) ovog člana može u svakom trenutku isključiti korištenje svog djela koje se smatra djelom nedostupnim na tržištu putem obavještanja, pisanim ili elektroničkim putem:

- a) Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) ili
- b) Instituciji kulturne baštine ili
- c) nadležnoj kolektivnoj organizaciji koja ostvaruje njegova prava.

Opozivom ovlaštenja nositelj prava prema članu 30. ovog zakona smatra se i isključenje korištenja djela koje se smatra nedostupnim na tržištu prema ovom stavu.

(5) Institucija kulturne baštine u slučaju prema tač. b) stava (4) ovog člana u roku od 15 dana o toj činjenici obavijesti nadležnu kolektivnu organizaciju. Kolektivna organizacija u slučaju prema tač. c) stava (4) ovog člana u roku od 15 dana o toj činjenici obavijesti instituciju kulturne baštine.

(6) Iznimno od člana 30. stav (4) ovog zakona, nadležna kolektivna organizacija dužna je prestati ostvarivati pravo nositelja prava prema stavu (1) ovog člana, u roku od 15 dana od primitka zahtjeva.

(7) Institucija kulturne baštine dužna je prestati s korištenjem djela nedostupnog na tržištu najkasnije u roku od 15 dana od primitka obavijesti nositelja prava ili nadležne kolektivne organizacije o isključenju korištenja djela koje se smatra za djelo nedostupno na tržištu.

(8.) Odredbe ovoga člana o djelima nedostupnih na tržištu primjenjuju se i na zbirke djela prema članu 46. g Zakona o autorskom i srodnim pravima.

Član 10.

(Kolektivna organizacija)

(1) Kolektivna organizacija je pravno lice, osnovano kao udruženje, koje je, uz dozvolu Instituta, ovlašteno ostvarivati autorsko pravo ili srodna prava, nezavisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina djelatnost i koja:

- a) pripada ili je pod kontrolom svojih članova, i
- b) ustrojena je na neprofitnoj osnovi.

(2) Kolektivna organizacija djeluje na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine.

(3) Djelatnost kolektivne organizacije je kolektivno ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava. Kolektivna organizacija djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja na neprofitan način.

(4) Za sva pitanja kolektivnih organizacija sa sjedištem u Bosni i Hercegovini koja nisu uređena ovim zakonom, Zakonom o autorskom i srodnim pravima, međunarodnim ugovorom kojeg je ratificirala Bosna i Hercegovina, upotrebljava se Zakon o udruženjima i fondacijama. U slučaju sukoba odredbi ovog zakona i zakona kojim se uređuje osnivanje i rad udruženja primjenjuju se odredbe ovog zakona.

(5) Članovi kolektivne organizacije ne odgovaraju za obaveze kolektivne organizacije.

(6) Za kolektivno ostvarivanje autorskih prava koja se odnose na istu vrstu prava na istoj vrsti djela može postojati samo jedna kolektivna organizacija.

(7) Kolektivna organizacija dužna je svoje poslovanje organizirati racionalno i na način da osigurava učinkovito obavljanje djelatnosti iz člana 5. ovog zakona, a da svi troškovi kolektivne organizacije budu razumni, opravdani i dokumentirani. Kolektivna organizacija dužna je u najvišoj razumnoj i ekonomski opravdanoj mjeri slijediti i načelo digitalizacije poslovanja. Kolektivna organizacija omogućuje autorima, nositeljima prava i korisnicima da s njom komuniciraju elektronskim putem u svrhu ostvarivanja članskih prava.

Član 11.

(Nezavisni upravljački subjekt)

(1) Nezavisni upravljački subjekt je pravno lice privatnog prava koje je uz dozvolu Instituta ovlašteno ostvarivati autorska prava ili srodna prava za dva ili više nositelja prava, neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna djelatnost i koja:

- a) niti u cijelosti niti u dijelu ne pripada svojim članovima, niti je pod njihovom kontrolom, bilo direktno bilo indirektno i
- b) ustrojena je na profitnoj osnovi.

(2) Producenti proizvođači fonograma i videograma, izdavači, organizacije za radiodifuziju i nakladnici koji ostvarivanju vlastita prava, kao i prava drugih nositelja prava koja su im ustupljena pojedinačnim ugovorima ili drugim sporazumima i koji djeluju u vlastitom interesu ne smatraju se nezavisnim upravljačkim subjektom, kao ni menadžeri i agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovom odnosima s kolektivnim organizacijama.

(3) Za nezavisne upravljačke subjekte primjenjuju se odredbe člana 22. st. (1), (2) i (4), člana 23. stav (3), člana 23., člana 25., člana 27., člana 36. i člana 37. stav (1), tač. a), b), d), f), g), j), k), m) i o) ovog zakona.

DIO DRUGI - KOLEKTIVNA ORGANIZACIJA

POGLAVLJE I. AKTI I UNUTRAŠNJE USTROJSTVO KOLEKTIVNE ORGANIZACIJE

Član 12.

(Statut)

(1) Statut je najviši opći akt kolektivne organizacije koji sadrži pravila o ustrojstvu i djelovanju kolektivne organizacije. Statutom se uređuje i:

- a) vrste autorskih djela i vrste autorskih prava koja kolektivna organizacija ostvaruje na tim djelima,
- b) način prikupljanja podataka o autorskim djelima i pravima kojima po ovlaštenju nositelja prava ili po zakonu upravlja kolektivna organizacija, način vođenja repertoara i način pregledavanja tog repertoara,
- c) oblik i način objave podataka i informacija, značajnih za kolektivnu organizaciju ili njene članove;
- d) uvjete za pristupanje kolektivnoj organizaciji, koji moraju biti utvrđeni na način da se pod istim uvjetima mogu učlaniti svi nositelji prava, uključujući i druge kolektivne organizacije i udruženja nositelja prava,
- e) prava članova i način njihovog učešća u tijelima kolektivne organizacije, uključujući ravnomjernu zastupljenost pojedinih kategorija nositelja autorskog prava u svakom tijelu,
- f) obaveze članova u vezi s priopćavanjem podataka o autorskim djelima i pravima kojima upravlja kolektivna organizacija, kao i podataka potrebnih za raspodjelu naknada,
- g) način rješavanja sporova između kolektivne organizacije, njenog člana i nositelja prava ili strane kolektivne organizacije s kojom ima sklopljen ugovor o zastupanju, te između kolektivne organizacije i korisnika.

(2) Ako kolektivna organizacija ostvaruje različita autorska prava na različitim vrstama djela ili različitim pravima različitih nositelja prava, statutom se utvrđuje način ostvarivanja kojim se osigurava da svaka kategorija članova na istoj vrsti djela odlučuje samo o onim pitanjima koja se odnose na tu pojedinačnu kategoriju članova i u općim pitanjima kolektivne organizacije ili kolektivnog ostvarivanja autorskih prava.

(3) Pojedina pitanja, koja nisu uređena ovim zakonom, se mogu urediti statutom, ukoliko to ne bi bilo suprotno odredbama ovog zakona.

(4) Statut i njegove izmjene i dopune donosi skupština dvotrećinskom većinom prisutnih članova.

Član 13.

(Tijela kolektivne organizacije)

(1) Kolektivnom organizacijom upravljaju članovi kolektivne organizacije putem tijela kolektivne organizacije.

(2) Tijela kolektivne organizacije su:

- a) skupština,
- b) upravni odbor,
- c) nadzorni odbor.

(3) Kolektivna organizacija može imati i druga tijela koja pomažu tijelima kod upravljanja ili nadzora kolektivne organizacije, ako je to određeno njenim statutom.

Član 14.

(Skupština)

(1) Skupština je tijelo kolektivne organizacije u kojem njezini članovi učestvuju i ostvaruju svoja glasačka i druga članska prava. Svi članovi kolektivne organizacije imaju pravo sudjelovati i glasovati na skupštini.

(2) Svaki član kolektivne organizacije ima najmanje jedan glas. Statutom se mogu utvrditi kriteriji za određivanje većeg broja glasova za pojedinog člana, na temelju trajanja članstva i iznosa naknada koje je član primio ili ostvario od kolektivne organizacije, pri čemu jedan član može imati najviše tri glasa. Kriteriji moraju biti poštene i razmjerni.

(3) Član kolektivne organizacije može posebnom punomoći, ovjerenoj kod notara, imenovati bilo koje fizičko ili pravno lice kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje i glasuje na skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa, kao što je u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar kolektivne organizacije.

(4) Svaka punomoć iz stava (3) ovog člana vrijedi za jedno sazivanje skupštine i mora se podnijeti najkasnije prije njenog početka. Opunomoćenik ima ista prava na skupštini kao i član koji ga je ovlastio. Opunomoćenik glasa na skupštini prema uputama člana koji ga je ovlastio. Upute ovlaštenoj osobi moraju biti jasno vidljive iz punomoći. Glasanje opunomoćenika suprotno uputama, ništavno je.

(5) Skupština se mora sazvati u slučajevima određenim ovim zakonom ili statutom ili ako je to u interesu kolektivne organizacije, a u svakom slučaju najmanje jednom godišnje.

(6) Statutom kolektivne organizacije se u vanrednim situacijama, kada je onemogućeno ili znatno otežano javno okupljanje, utvrđuju uvjeti i način održavanja sjednice skupštine elektronskim sredstvima, na način da se omogući članovima kolektivne organizacije učešće na skupštini i elektronsko glasanje, bez fizičkog prisustva. Sudjelovanje i glasanje podliježu samo zahtjevima i ograničenjima nužnima za utvrđivanje identiteta članova kolektivne organizacije.

(7) Predstavnici Instituta mogu učestvovati na sjednici skupštine kolektivne organizacije, na kojoj imaju pravo na iznošenje mišljenja i postavljanje pitanja, a nemaju pravo glasanja.

Član 15.

(Redovno sazivanje skupštine)

- (1) Skupština se saziva najkasnije 15 dana prije datuma održavanja skupštine.
- (2) Skupštinu u pravilu saziva upravni odbor kolektivne organizacije. Ukoliko je upravni odbor kolektivne organizacije iz bilo kog razloga spriječen ili u nemogućnosti da sazove sjednicu skupštine, sjednicu skupštine može sazvati nadzorni odbor te kolektivne organizacije.
- (3) Kolektivna organizacija je dužna da svakom članu dostavi obavijest o sazivanju skupštine, koja mora sadržavati dnevni red i sve materijale za skupštinu. Ova obavijest dostavlja se u pravilu elektronskom poštom pod uvjetima utvrđenim u statutu.
- (4) Saziv skupštine mora biti objavljen na internet stranici kolektivne organizacije.
- (5) Odluke donesene na skupštini koja je sazvana protivno odredbama ovog zakona, ništavne su.

Član 16.

(Vanredno sazivanje skupštine)

- (1) Skupština se mora sazvati ako to zatraži najmanje 10% članova kolektivne organizacije. Uz zahtjev za sazivanje sjednice skupštine potrebno je dostaviti dnevni red i sve materijale.
- (2) Na zahtjev iz stava (1) ovog člana skupština se mora sazvati što prije, a najkasnije u roku od 30 dana od podnošenja zahtjeva. Ukoliko je upravni odbor kolektivne organizacije iz bilo kog razloga spriječen ili u nemogućnosti da sazove sjednicu skupštine, sjednicu skupštine može sazvati nadzorni odbor kolektivne organizacije.
- (3) Ukoliko nadležna tijela kolektivne organizacije ne sazovu skupštinu u skladu sa stavom (2) ovog člana, Institut će rješenjem naložiti upravnom odboru da sazove skupštinu.
- (4) Odredbe člana 15. ovog zakona primjenjuju se i za vanredno sazivanje skupštine na odgovarajući način.

Član 17.

(Ovlasti skupštine)

- (1) Skupština ima sljedeće ovlasti:
 - a) donosi statut, njegove izmjene i dopune te odlučuje o pretpostavkama za članstvo u kolektivnoj organizaciji, ako one nisu propisane statutom,
 - b) imenuje i razrješava članove upravnog odbora i može ih razriješiti prije isteka mandata,
 - c) imenuje i razrješava članove nadzornog odbora, odobrava njihove naknade i druge pogodnosti, ocjenjuje rad nadzornog odbora i može razriješiti članove nadzornog odbora prije isteka mandata ,
 - d) donosi pravila o raspodjeli naknada nosiocima prava,

- e) donosi pravila o korištenju neraspodjeljivih naknada te odlučuje o korištenju istih, isključivo u svrhu naknadne raspodjele nositeljima prava i/ili ostvarivanja socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti u korist nositelja prava,
- f) donosi pravila o troškovima poslovanja kolektivne organizacije,
- g) donosi pravila o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava,
- h) donosi pravila o upravljanju rizicima ako ta nadležnost nije statutom ili odlukom skupštine prenesena na nadzorni odbor,
- i) odobrava kupovinu, prodaju ili zalaganje nekretnina u vlasništvu kolektivne organizacije ako ta nadležnost nije statutom ili odlukom skupštine prenesena na nadzorni odbor,
- j) donosi odluku o imenovanju revizora,
- k) odlučuje o godišnjem izvještaju,
- l) donosi odluku o odobrenju zaduživanja, ako ta nadležnost nije statutom ili odlukom skupštine prenesena na nadzorni odbor,
- m) donosi odluku o prestanku kolektivne organizacije,
- n) odlučuje o drugim pitanjima koja uređuju odnose između članova kolektivne organizacije, a nisu uređena statutom, i
- o) odlučuje o drugim pitanjima u skladu sa Zakonom o udruženjima i fondacijama i u skladu sa drugim ovlaštenjima skupštine koja proizlaze iz statuta.

(2) Za donošenje odluke skupštine potrebna je većina glasova prisutnih na skupštini, osim u slučaju iz člana 12. stav (4) ovog zakona.

(3) Na skupštini se sastavlja popis prisutnih i zastupanih članova i njihovih punomoćnika koji sadrži lično ime, boravište, sjedište ili poslovno sjedište, broj glasačkih prava člana i broj glasačkih prava svih prisutnih na skupštini. Ako kolektivna organizacija ostvaruje različite vrste dijela, popis sadrži i broj glasačkih prava člana po vrstama prava.

(4) Sjednicu skupštine vodi predsjedavajući skupštine uz pomoć zapisničara i brojača glasova, koje biraju članovi za svaku sjednicu skupštine pojedinačno (radna tijela skupštine). Na skupštini se sastavlja zapisnik kojeg potpisuje predsjedavajući skupštine. U zapisniku se navodi mjesto i datum održavanja sjednice, broj svih glasačkih prava članova i broj glasačkih prava prisutnih na skupštini, donesene odluke i ishod glasovanja. Zapisnik se objavljuje na internet stranici kolektivne organizacije najkasnije u roku od 15 dana od dana održavanja skupštine.

Član 18.

(Upravni odbor)

(1) Upravni odbor ili lice ovlašteno za zastupanje (u daljnjem tekstu: upravni odbor) samostalno i na vlastitu odgovornost izvršava poslove kolektivne organizacije.

(2) Upravni odbor predstavlja i zastupa kolektivnu organizaciju. Upravni odbor organizira rad i poslove stručne službe kolektivne organizacije na način da su ispunjene kadrovske, finansijske, tehničke i organizacijske pretpostavke za efikasno ostvarivanje djelatnosti kolektivne organizacije. U cilju racionalizacije i efikasnije naplate i raspodjele naknade kolektivne organizacije mogu osnovati zajedničku stručnu službu.

(3) Član upravnog odbora ili lice ovlašteno za zastupanje obavezano je da u obavljanju svojih dužnosti postupa sa povećanom pažnjom, u korist kolektivne organizacije, njenih članova i nositelja prava i sa marljivošću dobrog privrednika, pri čemu je u obavezi da se koristi dobrim upravnim i računovodstvenim postupcima i mehanizmima unutarnje kontrole.

(4) Upravni odbor izvještava nadzorni odbor najmanje tromjesečno o poslovanju kolektivne organizacije, posebno o visini svih naplaćenih autorskih naknada i troškova poslovanja, s tim da se svi ti podaci prikazuju prema vrsti autorskog prava, vrsti autorskog djela i načinu korištenja.

Član 19.

(Nadzorni odbor)

(1) Kolektivna organizacija ima nadzorni odbor koji se sastoji od najmanje tri člana. Sastav nadzornog odbora mora osigurati da različite kategorije članova zastupljene su u nadzornom odboru na pošten i razmjeran način, pri čemu je svaka od kategorija zastupljena u nadzornom odboru sa najmanje jednim članom nadzornog odbora.

(2) U obavljanju svoje dužnosti član nadzornog odbora djeluje u interesu kolektivne organizacije, njenih članova i nositelja prava čija prava kolektivno ostvaruje, marljivošću savjesnog i poštenog privrednika.

(3) Nadzorni odbor nadzire upravni odbor u vođenju poslova kolektivne organizacije i prati provođenje odluka skupštine. Vođenje poslova kolektivne organizacije ne može se prenijeti na nadzorni odbor. Statutom ili odlukom nadzornog odbora može se odrediti da se pojedini poslovi mogu obavljati samo uz saglasnost nadzornog odbora. Ako nadzorni odbor uskrati saglasnost, upravni odbor može zahtijevati da o saglasnosti odlučuje skupština.

(4) Nadzorni odbor odlučuje o naknadama, otpremninama i drugim primanjima članova upravnog odbora ili lica ovlaštenog za zastupanje. Predsjednik nadzornog odbora zastupa kolektivnu organizaciju prema članovima upravnog odbora ili licu ovlaštenim za zastupanje.

(5) Nadzorni odbor može od upravnog odbora tražiti sve podatke potrebne za provedbu nadzora, uključujući lične ili druge zaštićene podatke.

(6) Nadzorni odbor može sazvati skupštinu prema vlastitom nahođenju ili ako skupštinu ne sazove upravni odbor u propisanim rokovima. Nadzorni odbor izvještava o svom radu skupštinu najmanje jednom godišnje.

(7) Članovi nadzornog odbora između sebe biraju predsjednika. Nadzorni odbor donosi poslovnik o svom radu većinom glasova svojih članova.

(8) Sjednice nadzornog odbora saziva predsjednik. Nadzorni odbor sastaje se najmanje jednom u tri mjeseca ili u kraćem periodu utvrđenim statutom kolektivne organizacije.

(9) Svaki član nadzornog odbora ima jedan glas. Za pravovaljanost odluke nadzornog odbora potrebna je većina glasova prisutnih članova nadzornog odbora. U slučaju jednakog broja glasova odlučujući je glas predsjednika nadzornog odbora, ako statutom nije drugačije određeno.

(10) Na sjednicama nadzornog odbora sastavlja se zapisnik koji potpisuje predsjednik nadzornog odbora.

Član 20.

(Odgovornost za štetu upravnog odbora i nadzornog odbora)

- (1) Članovi upravnog odbora i nadzornog odbora kolektivne organizacije solidarno odgovaraju kolektivnoj organizaciji za štetu nastalu zbog povrede svojih dužnosti.
- (2) Članovi upravnog odbora i nadzornog odbora ne snose odgovornosti za štetu ako je aktivnost kojom je kolektivnoj organizaciji nastala šteta, utemeljena na prethodnoj odluci skupštine.
- (3) Odgovornost člana upravnog odbora nije isključena čak i ako je nadzorni odbor dao saglasnost.
- (4) Nositelji prava i drugi povjerioci kolektivne organizacije također mogu podnijeti odštetni zahtjev koji kolektivna organizacija ima prema članu upravnog i nadzornog odbora, ako ih kolektivna organizacija može nadoknaditi. Kolektivna organizacija može se odreći odštetnih zahtjeva ili ih prebiti tek nakon tri godine od nastanka zahtjeva.
- (5) Zahtjevi za naknadu štete iz prethodnog stava zastarijevaju u roku od pet godina od nastanka štete.
- (6) Odluku o naknadi štete prema ovom članu donosi skupština.

Član 21.

(Sprečavanje nastanka sukoba interesa)

- (1) Kolektivna organizacija dužna je utvrditi svaki stvarni ili mogući sukob interesa i njime upravljati, te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa.
- (2) Postupci iz stava (1) ovog člana uključuju godišnje pisane pojedinačne izjave o sukobu interesa svakog člana upravnog i nadzornog odbora ili lica ovlaštenog za zastupanje, koje podnose skupštini, a sadrže slijedeće podatke:
 - a) svaku korist koju imaju od kolektivne organizacije,
 - b) sve naknade primljene u prethodnoj financijskoj godini od kolektivne organizacije,
 - c) sve iznose koje su kao nosioci prava primili od kolektivne organizacije u prethodnoj financijskoj godini i
 - d) izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih ličnih interesa i interesa kolektivne organizacije.

POGLAVLJE II. POSTUPAK DAVANJA DOZVOLE I KONTROLA NAD RADOM KOLEKTIVNE ORGANIZACIJE

Član 22.

(Zahtjev za dobivanje dozvole)

- (1) Pravno lice može kolektivno ostvarivati prava samo na osnovu dozvole Instituta.

(2) Postupak za davanje dozvole za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja autorskih prava pokreće se na osnovu pisanog zahtjeva pravnog lica Institutu.

(3) Uz zahtjev prema stavu (2) ovog člana pravno lice mora da podnese:

- a) statut i osnivački akt,
- b) ime, prezime i adresu lica koja su ovlaštena da predstavljaju kolektivnu organizaciju,
- c) tipske ugovore prema članu 4. ovog zakona,
- d) pravila o raspodjeli naplaćenih naknada,
- e) pravila o korištenju neraspodjeljivih naknada,
- f) pravila o politici ulaganja autorskih naknada u bankovne depozite i korištenju tih prihoda,
- g) pravilnik o troškovima ostvarivanja prava,
- h) pravila o namjenskim fondovima, ako su predviđeni statutom,
- i) pravila o upravljanju rizicima,
- j) repertoar,
- k) popis članova i popis nositelja prava koji su ovlastili pravnu osobu za ostvarivanje njihovih autorskih prava nad autorskim djelima,
- l) u slučaju obaveznog kolektivnog ostvarivanja autorskog prava, potpisana pisma o namjeri ili sklopljene ugovore o zastupanju sa stranom kolektivnom organizacijom,
- m) dokaz o načinu na koji će pravna osoba kolektivno ostvarivati autorska prava, osim ako se ne radi o već postojećoj kolektivnoj organizaciji koja već ima dozvolu za kolektivno ostvarivanje,
- n) za pravna lica sa sjedištem u Bosni i Hercegovini također odluka osoba koje imaju osnivačka ili upravljačka prava u udruženju, da su suglasne sa zahtjevom za izdavanje dozvole i za vrijeme trajanja statusa kolektivne organizacije odriču se upravljačkih prava u udruženju u korist članova kolektivne organizacije,
- o) rješenje o upisu u registar udruženja kod Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine ili slični registar država članica od dana pristupanja Bosne i Hercegovine Europskoj uniji,
- p) poslovni plan iz kojeg proizlazi realna procjena obima ukupnog ekonomskog efekta kolektivnog ostvarivanja prava, kao i na vjerodostojnim dokumentima zasnovan zaključak da će to pravno lice moći obavljati djelatnost kolektivne organizacije na efikasan i ekonomičan način uz primjenu svih standarda predviđenih ovim zakonom, i
- q) dokaz o uplati naknade za vođenje postupka davanja dozvole.

(4) Uz zahtjev prema stavu (2) ovog člana nezavisni upravljački subjekt prilaže:

- a) dokaz da nije u cijelosti ili djelomično izravno ili neizravno u vlasništvu ili pod kontrolom nositelja prava,
- b) dokaz da mu je to jedina ili glavna djelatnost koja ostvaruje prihod,
- c) popis nosioca prava koji su ovlastili pravnu osobu za ostvarivanje njihovih autorskih prava nad autorskim djelima, uz uvjet da će pravna osoba ishoditi potrebnu dozvolu, te popis tih prava i djela, i
- d) dokaz o uplati naknade za vođenje postupka davanja dozvole.

Član 23.

(Davanje dozvole)

(1) Institut će izdati dozvolu za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja autorskog prava pravnom licu koje je podnijelo zahtjev prema članu 22. stav (3) ovog zakona ako utvrdi:

- a) da su dokumenti prema članu 22. stav (3) tač. a), c), d), e), f), g), h), i) i p) u skladu s odredbama ovog zakona i zakona kojima se uređuje oblast autorskog i srodnih prava,
- b) da pravno lice ispunjava uslove iz člana 22. stav (3) ovog zakona,
- c) da već ne postoji za istu vrstu autorskih djela i za ostvarivanje istih prava druga kolektivna organizacija osim ako pravno lice koje podnosi zahtjev dokaže da će osigurati korisnicima veći repertoar zaštićenih djela nego već postojeća kolektivna organizacija, kao i da može osigurati efikasniji i ekonomičniji način ostvarivanja prava.

(2) U slučaju davanja dozvole novoj kolektivnoj organizaciji, odluka o tome mora da sadrži i izreku o oduzimanju dozvole za obavljanje tih poslova dotadašnjoj kolektivnoj organizaciji.

(3) U postupku izdavanja dozvole supsidijarno primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. Protiv odluke Instituta nije moguće izjaviti žalbu, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

(4) Obavještenje o odluci o davanju dozvole objavljuje se u "Službenom glasniku BiH" i u "Službenom glasniku Instituta".

Član 24.

(Kontrola Instituta nad radom kolektivne organizacije)

(1) Institut obavlja kontrolu nad radom kolektivne organizacije i po službenoj dužnosti kontrolira da li ona obavlja svoje poslove u skladu sa odredbama ovog zakona, Zakona o autorskom i srodnim pravima, izdatom dozvolom i svojim opštim i internim aktima.

(2) Institut nije nadležan odlučivati o sporovima između nosioca prava i kolektivnih organizacija te između korisnika i kolektivnih organizacija.

Član 25.

(Ovlaštenja Instituta)

(1) Institut može u svako vrijeme da zahtijeva od kolektivne organizacije izvještaj o vođenju poslova, kao i uvid u poslovne knjige i drugu poslovnu dokumentaciju kolektivne organizacije, u obimu koji je potreban i opravdan aktom kontrole u konkretnoj stvari, na osnovu obrazloženog pisanog zahtjeva u kojem je jasno određen predmet kontrole.

(2) Institut ima prema ovom zakonu nadležnost:

- a) pristupiti poslovnim knjigama i drugim dokumentima kolektivne organizacije, čak i ako sadrže lične ili druge zaštićene podatke,
- b) zahtijevati od kolektivne organizacije podatke ili dokumente o njenom poslovanju, čak i ako oni sadrže lične ili druge zaštićene podatke,

- c) zahtijevati od upravnog odbora ili nadzornog odbora uprave kolektivne organizacije usmeno ili pismeno objašnjenje o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na poslovanje kolektivne organizacije.

(3) Institut štiti dostavljene podatke i dokumente u skladu sa važećim propisima.

(4) Kontrola Instituta prema ovom zakonu može se odnositi na predmet koji nije stariji od pet godina, osim ako je postupak nadzora već pokrenut.

(4) U postupku nadzora primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opći upravni postupak, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(5) Institut je ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima nedostupnih na tržištu, zbog promoviranja ograničenja iz člana 46. f Zakona o autorskom i srodnim pravima, kao i ostvarivati kontakte s nosiocima prava, institucijama kulturne baštine i kolektivnim organizacijama u tu svrhu.

Član 26.

(Obaveze kolektivnih organizacija)

Kolektivna organizacija dužna je u roku od 7 dana Institutu dostaviti:

- a) pozive na sjednice skupštine i drugih tijela kolektivne organizacije, uključujući materijale,
- b) podatke o promjeni osoba ovlaštenih za zastupanje kolektivne organizacije,
- c) statut i druge interne akte i njihove izmjene i dopune,
- d) poziv na pregovore radi sklapanja kolektivnog ugovora s reprezentativnom udrugom korisnika,
- e) kolektivne ugovore s reprezentativnim udrugama korisnika,
- f) privremene tarife,
- g) ugovore sa stranim kolektivnim organizacijama,
- h) zapisnike sa sjednica skupštine kolektivne organizacije i sve materijale saziva skupštine, i
- i) godišnji izvještaj prema čl. 38 i 39. ovog zakona te izvještaj revizora prema čl. 40. i 41. ovog zakona.

Član 27.

(Mjere Instituta u slučaju nepravilnosti u radu kolektivne organizacije)

(1) Ako Institut ustanovi nepravilnosti u radu kolektivne organizacije, on će svojim rješenjem narediti da kolektivna organizacija otkloni te nepravilnosti i odrediti joj primjeren rok za njihovo otklanjanje, koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od šest mjeseci.

(2) Ako kolektivna organizacija ne otkloni utvrđenu povredu iz stava (1) ovog člana, Institut može kolektivnoj organizaciji naložiti opoziv članova upravnog odbora.

(3) Institut će svojom odlukom oduzeti izdatu dozvolu za kolektivno ostvarivanje kolektivnoj organizaciji ako:

- a) je kolektivna organizacija dostavila Institutu netačne podatke, na osnovu kojih je izdata dozvola,
- b) nastupe okolnosti koje bi bile razlog za odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole,
- c) kolektivna organizacija ne obavlja svoje djelatnosti u skladu s odredbama člana 5. ovog zakona,
- d) kolektivna organizacija učini povredu odredbi ovog zakona i svog statuta,
- e) kolektivna organizacija, suprotno odredbama ovog zakona, prepusti obavljanje svojih poslova drugom licu,
- f) kolektivna organizacija vrši raspodjelu naplaćenih naknada nosiocima prava suprotno ovom zakonu ili pravilima o raspodjeli,
- g) kolektivna organizacija ponavlja istovrsne povrede utvrđene pravomoćnom odlukom Instituta.

(4) Institut ne može donijeti odluku prema stavu (3) tač. c), d), e), f) i g) ovog člana ako prethodno nije naredio kolektivnoj organizaciji da otkloni ustanovljene povrede.

(5) Odluka o oduzimanju dozvole objavljuje se u "Službenom glasniku BiH" i u "Službenom glasniku Instituta".

Član 28.

(Uslovno oduzimanje dozvole)

(1) Institut može svojom odlukom o oduzimanju dozvole istovremeno odrediti da se to oduzimanje neće provesti pod uslovom da kolektivna organizacija u određenom roku, koji ne može biti kraći od šest mjeseci ni duži od dvije godine (probni period), otkloni sve nepravilnosti i sanira učinjene povrede, te da u tom roku ne učini novu povredu koja je osnov za oduzimanje dozvole.

(2) Institut će opozvati odluku o uslovnom oduzimanju dozvole ako kolektivna organizacija u probnom periodu ne otkloni ustanovljene nepravilnosti i povrede, ili ako učini novu povredu koja je osnov za oduzimanje dozvole.

(3) U postupcima prema odredbama čl. 27. i 28. ovog zakona primjenjuju se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak. Protiv odluke ili rješenja Instituta ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Član 29.

(Obaveze kolektivne organizacije u slučaju oduzimanja ili gubitka dozvole)

(1) Kolektivna organizacija kojoj je oduzeta dozvola za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava, dužna je da izvrši raspodjelu svih naplaćenih naknada, prihoda ostvarenih od bankovnih depozita, sredstva namjenskih fondova te sredstava koja će se naplatiti u sudskim postupcima koje je kolektivna organizacija pokrenula u vrijeme važenja dozvole (u daljem tekstu dalje: imovina).

(2) Imovina iz stava (1) ovog člana je u vlasništvu nosilaca prava čijim je pravima kolektivna organizacija upravljala do trenutka gubitka dozvole. Imovina se dijeli nosiocima prava najkasnije u roku od 12 mjeseci od gubitka dozvole. Za raspodjelu se primjenjuju pravila o raspodjeli naplaćenih autorskih naknada koja su bila na snazi do gubitka dozvole. Imovina koja se ne može podijeliti prema ovim pravilima dijeli se na jednake dijelove prema naknadama dodijeljenim nosiocima prava prema pravilima raspodjele.

(3) Pravna osoba iz stava (1) ovog člana dužna je u roku od šest mjeseci od dana gubitka dozvole podnijeti Institutu finansijski izvještaj i izvještaj ovlaštenog revizora koji mora biti sastavljen prema stanju na dan gubitka dozvole.

(4) Na sastavljanje izvještaja iz stava (2) i (3) ovog člana na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članova 38. i 39. ovog zakona.

(5) Institut objavljuje izvještaje iz stava (2) i (3) ovog člana na svojoj internet stranicama.

(6) Gubitak dozvole prema stavu (1) ovog člana znači bilo koji način prestanka važenja dozvole.

(7) Na temelju odluke skupštine nove kolektivne organizacije, podjela imovine prema ovom članu nije nužna, ako je nova kolektivna organizacija preuzela sva sredstva i obaveze iz kolektivnog ostvarivanja prava od kolektivne organizacije koja je izgubila dozvolu.

Član 30.

(Obavještavanje i suradnja Instituta)

(1) Institut je dužan postupiti po obrazloženom zahtjevu nadležnog tijela druge države članice i dostaviti podatke o djelovanju kolektivnih prganizacija.

(2) Ako Institut smatra da kolektivna organizacija sa sjedištem u drugoj državi članici koja djeluje u Bosni i Hercegovini nije usklađena s pravom države članice u kojoj ima sjedište, donesenim na temelju Direktive 2014/26/EU, sve relevantne informacije može prenijeti nadležnom tijelu države članice u kojoj kolektivna organizacija ima svoj registrirani ured, te može, kada je to primjereno, zatražiti od tog tijela da poduzme odgovarajuće mjere u okviru svoje nadležnosti.

(3) Institut će bez nepotrebnog odgađanja obavijestiti Europsku Komisiju o svim promjenama na popisu kolektivnih organizacija osnovanih u Bosni i Hercegovini.

(4) O povredama iz stava (2) ovog člana Institut obavještava i stručnu skupinu prema članu 41. Direktive 2014/26/EU.

DIO TREĆI - PRAVA NOSITELJA PRAVA I ČLANSTVO U KOLEKTIVNOJ ORGANIZACIJI

Član 31.

(Obaveza prihvatanja kolektivnog ostvarivanja prava)

(1) Kolektivna organizacija ne može odbiti zahtjev za sklapanje ugovora za kolektivno ostvarivanje prava iz oblasti svoje djelatnosti.

(2) Odredba stava (1) ovog člana ne primjenjuje se ako je autor već sklopio ugovor za kolektivno ostvarivanje svojih prava u Bosni i Hercegovini sa stranom kolektivnom organizacijom.

Član 32.

(Prava nositelja prava)

(1) Nositelj prava može po svom izboru odabrati i sklopiti ugovor ili ovlastiti kolektivnu organizaciju u bilo kojoj državi članici da upravlja onim pravima, vrstama prava ili vrstama djela koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice je državljanin i u kojoj ima boravište ili sjedište ili poslovno sjedište.

(2) Nositelj prava može sklopiti ugovor ili ovlastiti samo jednu kolektivnu organizaciju za ostvarivanje određenog autorskog prava na određenom autorskom djelu za određeno područje. Kolektivna organizacija bez ugovora sa nositeljem prava ne može da ostvaruje prava za tog nositelja prava ako nije ovim zakonom određeno drugačije.

(3) Neovisno o st. (1) i (2) ovog člana, kolektivna organizacija može ostvarivati prava bez ugovora sa nositeljem prava, za prava, koja se obavezno kolektivno ostvaruju prema čl. 7. i 9. ovog zakona.

(4) Nositelj prava ima pravo davati dozvolu za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela po svom izboru, a kolektivna organizacija dužna je nositeljima prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima mogu davati dozvolu za nekomercijalno korištenje svojih djela čije su upravljanje prepustili toj kolektivni organizaciji. Nekomercijalnim korištenjem smatra se ono korištenje u kojem se ni neposredno ni posredno ne ostvaruje imovinska korist.

(5) Nositelj prava ima pravo otkazati ugovor sa ovlaštenjem za ostvarivanje prava koje je dao kolektivnoj organizaciji u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, vrstu prava ili vrstu djela koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok od 30 dana, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za ostvarivanje ili ugovor sklopio sa drugom kolektivnom organizacijom. Kolektivna organizacija može u statutu utvrditi da takav otkaz stupa na snagu nakon završetka financijske godine.

(6) Nositelj prava zadržava sva prava prema kolektivnoj organizaciji u odnosu na korištenja koja su se ostvarila i odobrenja za korištenje koja je kolektivna organizacija izdala prije učinka otkaza iz ovog člana.

(7) Kolektivna organizacija dužna je u svom statutu utvrditi da nositelji prava imaju prava prema ovom zakonu, objaviti to na svojoj zvaničnoj internet stranici, te nositelje prava o tim pravima obavijestiti prije sklapanja ugovora prema članu 5. ovog zakona.

Član 33.

(Članstvo u kolektivnoj organizaciji)

(1) Član kolektivne organizacije znači nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelja prava, uključujući i druge kolektivne organizacije i udruženja nositelja prava, koja ispunjavaju uvjete članstva u kolektivnoj organizaciji i koji su primljeni u njezino članstvo odlukom kolektivne organizacije.

(2) Kolektivna organizacija dužna je kao članove na temelju nediskriminacije prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge kolektivne organizacije i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima.

(3) Pretpostavke za članstvo utvrđuju se u statutu kolektivne organizacije. U slučajevima iz čl. 7. i 9. ovog zakona kolektivna organizacija ne smije naplaćivati članarinu svojim članovima.

(4) Odluka kolektivne organizacije o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.

(5) Kolektivna organizacija dužna je odmah nakon odobrenja zahtjeva za prijem u članstvo upisati nositelja prava u registar članova koji se vodi radi učinkovitog ostvarivanja prava članova.

(6) Registar članova sadrži:

- a) lično ime i mjesto boravištva ili firmu i sjedište ili poslovno sjedište člana,
- b) druge podatke za kontakt u svrhu identifikacije i lociranja nosioca prava (na primjer: telefon, faks, e-mail adresa),
- c) matični broj ili druga slična identifikacijska oznaka, i
- d) ukupan broj članova.

(7) Kolektivna organizacija dužna je nositelje prava koji su je ovlastili za kolektivno ostvarivanje prava, a ne žele postati njezini članovi, upisati u registar nosioca prava koji se vodi radi osiguranja sigurnosti pravnog prometa.

(8) Kolektivna organizacija dužna je osigurati elektronsku komunikaciju sa svojim članovima s ciljem ostvarivanja njihovih članskih prava.

(9) Kolektivna organizacija dužna je voditi evidenciju o članstvu i redovno je ažurirati.

Član 34.

(Prava nositelja prava koji nisu članovi kolektivne organizacije)

Kolektivna organizacija dužna je sva prava koja pripadaju njenim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju ovog zakona ili ugovora, te na nositelje prava koji nisu njeni članovi, ali ih zastupa na temelju ovog zakona ili ugovora, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u kolektivnoj organizaciji.

Član 35.

(Pravo nositelja prava na pristup informacijama)

(1) Kolektivna organizacija dužna je nositelju prava čija prava kolektivno ostvaruje, na njegov obrazloženi zahtjev odmah omogućiti uvid u dokumente i podatke kolektivne organizacije koji se odnose na vođenje njegovog repertoara.

(2) Prije uvida u dokumente i podatke iz stava (2) ovog člana nositelj prava mora potpisati izjavu o zaštiti poslovne tajne kolektivne organizacije.

(3) Nositelj prava kojem je kolektivna organizacija uskratila pristup dokumentima i podacima može zatražiti od suda da sudskom odlukom omogući pristup podacima i dokumentima.

(4) Nositelj prava odgovara kolektivnoj organizaciji za štetu nastalu neovlaštenim odavanjem poslovne tajne kolektivne organizacije.

Član 36.

(Izveštavanje nositelja prava i drugih kolektivnih organizacija)

(1) Kolektivna organizacija će, jednom godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti naplaćene naknade ili je izvršila plaćanje u periodu na koji se podaci odnose, učiniti dostupnim sljedeće podatke:

- a) sve podatke za kontakt za koje je nositelj prava ovlastio kolektivno organizaciju da ih koristi kao bi identificirao i pronašao nositelja prava,
- b) prihod od prava dodijeljen nositelju prava,
- c) iznose koje je kolektivna organizacija isplatila nositelju prava prema kategoriji prava kojima se ostvaruje i po vrsti korištenja,
- d) period tekom kojeg se dogodilo korištenje za koje su iznosi dodijeljeni i plaćeni nositelju prava, osim ako objektivni razlozi u vezi s izvještavanjem korisnika spriječavaju kolektivnoj organizaciji da pruži te informacije,
- e) izdvajanja na ime troškova ostvarivanja prava,
- f) izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troškova ostvarivanja, uključujući ona za namjenske fondove,
- g) sve iznose koje pripadaju nositeljima prava za bilo koji period, a nisu mu plaćeni.

(2) Kolektivna organizacija će kolektivnim organizacijama koje zastupa na temelju ugovora o zastupanju, jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim sljedeće podatke, u elektronskom obliku:

- a) dodijeljene prihode od prava koji prema ugovoru o zastupanju pripadaju drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenja, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje, a nisu joj plaćeni;
- b) izdvajanja na ime troškova ostvarivanja prava;
- c) izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troškova ostvarivanja, uključujući ona za namjenske fondove;
- d) podatke o odobrenjima za korištenje koja je dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o zastupanju i
- e) odluke koje je donijela skupština ako se odnose na upravljanje pravima u okviru sporazuma o zastupanju.

(3) Na zahtjev korisnika kolektivna organizacija dužna je u roku od 15 dana pružiti informacije da je li određeno autorsko djelo zaštićeno prema zakonu ili se kolektivno ostvaruje.

Član 37.

(Podaci koji se javno objavljuju)

(1) Kolektivna organizacija dužna je javno na svojoj zvaničnoj internet stranici objaviti sljedeće podatke, te ih kontinuirano ažurirati:

- a) dozvolu za kolektivno ostvarivanje autorskog prava,
- b) repertoar, autorska prava kojima upravlja i, u slučaju multiteritorijalnih licenci, internet prava za muzička djela teritorija koje pokriva,

- c) uslove za članstvo u kolektivnoj organizaciji,
- d) standardne autorskopravne ugovore,
- e) kolektivne ugovore sklopljene s reprezentativnim udrugama korisnika,
- f) standardne primjenjive tarife, uključujući popuste,
- g) popis stranih kolektivnih organizacija s kojima ima sklopljene ugovore o zastupanju i popis tih ugovora,
- h) podatke o članstvu kolektivne organizacije u međunarodnim asocijacijama,
- i) statut kolektivne organizacije,
- j) pravila o raspodjeli naplaćenih naknada,
- k) pravila o korištenju neraspodjeljivih naknada,
- l) pravila o politici ulaganja naplaćenih naknada i korištenju tih prihoda,
- m) pravila o troškovima ostvarivanja prava,
- n) pravila o namjenskim fondovima,
- o) pravila o upravljanju rizicima,
- p) podatke o članovima tijela kolektivne organizacije, osim skupštine,
- q) broj članova kolektivne organizacije,
- r) privremene tarife,
- s) godišnji izvještaj sa izvještajem revizora i
- t) način rješavanja sporova između kolektivne organizacije i njenih članova i nosioca prava, stranih kolektivnih organizacija i korisnika.

(2) Kolektivna organizacija dužna je da kontinuirano ažurira dokumente i podatke iz stava (1) ovog člana. Godišnji izvještaj, zajedno s izvještajem revizora, mora biti objavljen na internet stranicama kolektivne organizacije najmanje pet godina nakon prve objave.

DIO ČETVRTI – GODIŠNJI IZVJEŠTAJ KOLEKTIVNE ORGANIZACIJE I REVIZIJA

Član 38.

(Godišnji izvještaj o transparentnosti)

- (1) Godišnji izvještaj o transparentnosti (godišnji izvještaj) kolektivne organizacije mora biti sastavljen jasno i transparentno te mora pružiti istinit i objektivan prikaz finansijskog položaja uspješnosti poslovanja, tačan prikaz imovine i obaveza kolektivne organizacije.
- (2) U godišnjem izvještaju odvojeno se iskazuje kolektivno ostvarivanje prava, ako kolektivna organizacija ostvaruje različita prava nosioca prava na različitim vrstama djela.
- (3) Članovi upravnog odbora i nadzornog odbora moraju zajednički osigurati da godišnji izvještaj sa svim svojim sastavnim dijelovima bude sastavljen i objavljen u skladu s ovim zakonom i važećim računovodstvenim standardima izvještavanja.
- (4) Godišnji izvještaj moraju potpisati svi članovi upravnog odbora.
- (5) Godišnji izvještaj mora se sastaviti za svaku finansijsku godinu u roku od šest mjeseci po isteku finansijske godine na temelju zaključenih poslovnih knjiga.

(6) Nakon revizije godišnjeg izvještaja nadzorni odbor mora provjeriti godišnji izvještaj i o tome sastaviti pisani izvještaj za skupštinu. U izvještaju mora navesti kako je i u kojoj mjeri provjeravao vođenje poslova kolektivne organizacije tokom finansijske godine. Na kraju izvještaja nadzorni odbor mora navesti ima li primjedbi na godišnji izvještaj nakon završne provjere.

(7) Skupština mora raspravljati i odlučiti o usvajanju godišnjeg izvještaja najkasnije u roku od osam mjeseci nakon završetka finansijske godine.

Član 39.

(Sastav godišnjeg izvještaja)

(1) Godišnji izvještaj čine:

- a) finansijski izvještaj sačinjen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima, a u svakom slučaju mora sadržati najmanje bilancu, račun prihoda i rashoda i izvještaj o novčanom toku, koji sadrži bilancu,
- b) izvještaj o aktivnostima u finansijskoj godini,
- c) informacije o odbijanju izdavanja odobrenja korisnicima,
- d) opis pravne i upravljačke strukture kolektivne organizacije,
- e) podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se finansijski izvještaj podnosi fizičkim i pravnim licama iz člana 19. ovog zakona, kao i opis drugih koristi koje su njim dodijeljene;
- f) finansijske podatke iz stava (2) ovog člana i
- g) posebni izvještaj o korištenju iznosa namjenskih fondova iz stava (3) ovog člana.

(2) U godišnjem izvještaju navode se sljedeći finansijski podaci:

- a) finansijski podaci o iznosu naknada, po kategoriji prava i vrsti korištenja, uključujući podatke o prihodu od ulaganja naplaćenih naknada u bankarske depozite te korištenju tih prihoda;
- b) finansijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje kolektivna organizacija pruža, s detaljnim opisom sljedećih stavki:
 1. svi operativni i finansijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova,
 2. operativni i finansijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od naplaćenih naknada ili prihoda koji proizlaze iz ulaganja naplaćenih naknada ili se s njima prebijaju,
 3. operativni i finansijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući namjenske fondove,
 4. sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava,
 5. izdvajanja od naplaćenih prihoda, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi namjenskih fondova, i

6. trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje kolektivna organizacija pruža nosiocima prava izražen u postotku u odnosu prema naplaćenju naknadi u finansijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova;
- c) finansijski podaci o iznosima koji pripadaju nosiocima prava sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki: ukupnog iznosa koji se pripisuje nosiocima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja,
1. ukupnog iznosa koji se plaća nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja,
 2. učestalosti plaćanja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja,
 3. ukupnog prikupljenog iznosa koji još nije pripisan nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem finansijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni,
 4. ukupnog iznosa koji je pripisan, ali još nije podijeljen nosiocima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem finansijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni,
 5. razloga za odgodu ako kolektivna organizacija nije provela raspodjelu i plaćanje unutar rokova prema ovom zakonu,
 6. ukupnih neraspodjeljivih iznosa s objašnjenjem o korištenju tih iznosa;
- d) finansijski podaci o odnosima s drugim kolektivnim organizacijama sa opisom sljedećih stavki:
1. iznosi primljeni od drugih kolektivnih organizacija i isplaćeni drugim kolektivnim organizacijama, po kategoriji prava i vrsti korištenja, te po kolektivni organizaciji,
 2. troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim kolektivnim, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po kolektivni organizaciji,
 3. troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge kolektivne organizacije platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po kolektivni organizaciji, i
 4. iznosi isplaćeni neposredno nosiocima prava koji su članovi drugih kolektivnih organizacija, po kategoriji prava i po kolektivni organizaciji.

(3) U posebnom izvještaju kolektivna organizacija objavljuje sljedeće podatke o namjenskim fondovima:

- a) iznosi izdvojeni za namjenske fondove, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih, po kategoriji prava i vrsti korištenja, i
- b) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe, uključujući troškove upravljanja, kao i zasebne iznose korištene za svrhe namjenskih fondova.

(4) Revizorski izvještaj sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti uz godišnji izvještaj kao njegov integralni dio.

Član 40.

(Revizija)

(1) Godišnji izvještaj mora revidirati jedan ili više revizora ovlaštenih u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje revizije, u roku od sedam mjeseci po isteku finansijske godine. Revizorski izvještaj

sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvještaju. Računovodstveni podaci koji moraju biti revidirani uključuju finansijski izvještaj, te sve finansijske podatke iz člana 39. ovog zakona.

(2) Kontrola nad radom ovlaštenih revizora kolektivnih organizacija vrši se prema propisima, kojima se utvrđuje nadležnost kontrole ovlaštenih revizora u Bosni i Hercegovini.

(3) Odredbe ovog zakona u pogledu finansijskog poslovanja, izvještaja i revizije ne utiču na obaveze kolektivne organizacije koje ona prema drugim propisima ima u pogledu finansijskog poslovanja, izvještaja i revizije.

Član 41.

(Posebna revizija)

(1) Skupština može odlukom imenovati posebnog revizora za poseban nadzor nad vođenjem pojedinačnih poslova kolektivne organizacije. Predlagatelji u zahtjevu za sazivanje skupštine predlažu ovlaštenog revizora i vrste poslova koji će biti predmet posebne revizije.

(2) Ako skupština odbije prijedlog za imenovanje posebnog revizora, Institut ga može imenovati na zahtjev 10% članova kolektivne organizacije, ako postoji osnovana sumnja da je učinjena teža povreda prava, zakona ili statuta u vođenju postupaka i poslovanja.

(3) Za posebnog revizora ne može biti imenovan revizor koji je revidirao godišnji izvještaj kolektivne organizacije u posljednjih pet godina.

(4) Troškove posebne revizije snosi kolektivna organizacija.

(5) Upravni odbor kolektivne organizacije objavljuje izvještaj revizora iz ovog člana na svojoj internet stranici u roku od tri dana od primitka istog.

DIO PETI – UPRAVLJANJE PRIHODOM OD PRAVA

Član 42.

(Opšta pravila o raspodjeli prihoda od prava)

(1) Kolektivna organizacija dužna je nositeljima prava koje zastupa, kao i nositeljima prava koji svoja prava u Bosni i Hercegovini ostvaruju na osnovu ugovora između te kolektivne organizacije i strane kolektivne organizacije, raspodijeliti sav prihod koji pripada nositeljima na temelju ovog zakona i u skladu sa godišnjim planom koji je usvojila skupština.

(2) Pravila o raspodjeli prihoda moraju biti određena pravilnikom o raspodjeli kolektivne organizacije i moraju osiguravati razmjernost, primjerenost i pravičnost raspodjele i moraju efikasno onemogućavati bilo kakvu proizvoljnost.

Član 43.

(Napлата i korištenje autorskih naknada)

(1) Kolektivna organizacija dužna je u svojim poslovnim knjigama odvojeno voditi:

- a) naplaćene autorske naknade i prihode koje ostvaruje ulaganjem naplaćenih autorskih naknada, za svaku vrstu autorskog prava odvojeno,
- b) vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, kao i prihodi od upravljanja autorskim naknadama za druge kolektivne organizacije na temelju ugovora o zastupanju za svaku vrstu autorskog prava odvojeno.

(2) Imovina iz stava (1) tač. a) ovog člana ne može biti predmet ovrhe ili stečaja.

(3) Naplaćena sredstva iz stava (1) tač. a) ovog člana kolektivna organizacija može koristiti samo za raspodjelu autorskih naknada nositeljima prava u skladu s unaprijed utvrđenim pravilima o raspodjeli. Od prihoda iz stava (1) ovog člana mogu se odbiti troškovi ostvarivanja prava.

(4) Raspodjela autorskih naknada nositeljima prava obavlja se, u pravilu, prema podacima o korištenju autorskih dijela.

(5) Korisnik ili drugo lice je prema čl. 55., 56. i 57. ovog zakona dužan dostavljati kolektivnoj organizaciji potpune podatke o mjestu i vremenu korištenja djela radi raspodjele naplaćenih autorskih naknada, i to u roku određenom ugovorom o korištenju djela. Ako ne postoji takva ugovorna odredba, korisnik je dužan dostaviti kolektivnoj organizaciji podatke najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja, ako nije ovim zakonom drugačije određeno.

(6) Za vrste korištenja predmeta zaštite za koje nije moguće obaviti raspodjelu na temelju podataka o korištenju, ili bi to bilo neekonomično, raspodjela se može obaviti primjenom metode uzoraka koji u najvećoj mjeri odgovaraju stvarnom korištenju djela.

(7) Kolektivna organizacija može prikupljene autorske naknade ulagati samo na bankovne depozite, a to ne smije uticati na rokove raspodjele prema čl. 48. i 49. ovog zakona.

Član 44.

(Posebni slučajevi raspodjele naknada)

(1) Naknada ostvarena na osnovu stava (2) člana 36. Zakona o autorskom i srodnim pravima, dijeli se između autora, izvođača, proizvođača fonograma i filmskog producenata u omjeru 40 : 30 : 15 : 15.

(2) Naknada ostvarena na osnovu stava (3) člana 36. Zakona o autorskom i srodnim pravima, dijeli se između autora i izdavača u omjeru 50 : 50.

(3) Naknada ostvarena na osnovu 2. tač. stava (1) člana 41. Zakona o autorskom i srodnim pravima dijeli se između autora i izdavača u omjeru 30 : 70.

(4) Naknada ostvarena na osnovu stava (7) člana 138. a Zakona o autorskom i srodnim pravima, dijeli se između autora i izdavača informativnih publikacija u omjeru 50 : 50.

(5) Iznimno o st. (1), (2), (3) i (4) ovog člana, subjekti iz svakog od ovih stavova mogu u pisanom ugovoru ugovoriti drugačiju omjeru od omjera prema ovom članu.

Član 45.

(Troškovi ostvarivanja prava)

- (1) Troškovi ostvarivanja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdanih troškova ostvarivanja prava, moraju biti razumni i u skladu s pravilima o troškovima kolektivne organizacije. Troškovi ostvarivanja prava moraju biti opravdani i dokumentovani u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima.
- (2) Skupština kolektivne organizacije utvrđuje najveći dopušteni postotak troškova ostvarivanja prava na temelju naplaćenih autorskih naknada i prihoda ostvarenih od bankovnih depozita.
- (3) Kolektivna organizacija dužna je nositelje prava obavijestiti o troškovima ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz naplaćenih naknada i drugih prihoda od ulaganja naplaćenih naknada prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.

Član 46.

(Namjenski fondovi)

- (1) Kolektivna organizacija može osnivati različite namjenske fondove, koji se finansiraju odbicima od prihoda od prava i od bilo kojeg prihoda, koji nastaje ulaganjem prihoda od prava pod uvjetima prema ovom zakonu.
- (2) U namjenske fondove mogu se na temelju odluke skupštine uplaćivati:
 - a) prihodi od ulaganja,
 - b) izdvojena sredstva naknada, koje ne smiju prelaziti 10% ukupne mase prihoda od naknada u finansijskoj godini,
 - c) neraspodjeljive naknade,
 - d) donacije, darove i slične prihode.
- (3) Sredstva fondova su posebna namjenska sredstva stvorena za socijalne, kulturne ili obrazovne namjene, izdvojena za jedan ili više od sljedećih namjena:
 - a) poticaj i promociju kulturnog i umjetničkog stvaralaštva, pri čemu sredstva mogu dobiti još neafirmirani stvaratelji,
 - b) poticaj stvaranja autorskih djela i promociju postojećih autorskih djela,
 - c) socijalne namjene, i
 - d) obrazovne namjene.
- (4) Korisnik sredstava namjenskih fondova može biti osoba, koja ima boravište/prebivalište, sjedište ili poslovno sjedište u Bosni i Hercegovini na dan objave poziva za dodjelu sredstava namjenskih fondova.
- (5) Kolektivna organizacija dužna je odvojeno voditi sredstva fonda za svaki fond.
- (6) Pravila o namjenskim fondovima moraju osigurati transparentnost poslovanja fondova te odrediti i:
 - a) broj i namjena fondova prema stavku (3) ovog člana,
 - b) pravila o troškovima fondova te i o uplatama i isplatama iz fondova,

- c) pravila o korištenju sredstava fondova, i
- d) pravila kontrole namjena i korištenja sredstava primljenih iz fonda.

(7) Sva izdvajanja od prihoda od naplaćenih naknada u namjenske fondove trebaju biti razumna te moraju biti utemeljena na objektivnim kriterijima.

Član 47.

(Raspodjela naplaćenih naknada)

(1) Kolektivna organizacija mora vršiti raspoređivanje i isplatu naplaćenih autorskih naknada nositeljima prava u skladu s unaprijed utvrđenim pravilima raspodjele naplaćenih autorskih naknada.

(2) Kolektivna organizacija dužna je naplaćene autorske naknade raspodjeliti i isplatiti u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od devet mjeseci po isteku financijske godine u kojoj su naplaćene, osim ako to nije moguće iz objektivnih razloga koji nisu uzrokovani sa strane kolektivne organizacije. Pored više sile, objektivni razlozi su, između ostalih, oni koji se odnose na prijavu korisnika, utvrđivanje prava nosioca autorskih prava ili usklađivanje podataka o autorskim djelima.

Član 48.

(Opća pravila o raspodjeli naknada)

(1) Pravila o raspodjeli naknada nositeljima prava kolektivne organizacije moraju sadržavati najmanje sljedeće odredbe o:

- a) predmetu zaštite i nositeljima prava,
- b) utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim naknadama, pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo,
- c) utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene ovim zakonom, statutom kolektivne organizacije ili međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju kolektivnih organizacija, i
- d) rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(2) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred pravilima o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(3) Kolektivna organizacija dužna je poduzeti sve potrebne mjere radi identificiranja i pronalaženja nositelja prava. Najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka roka iz ovog zakona dužna je učiniti dostupnim podatke o djelima za koje nije identificiran ili pronađen jedan ili više nosioca prava:

- a) nosiocima prava koje zastupa ili subjektima koji zastupaju nosioce prava koji su njeni članovi i
- b) svim kolektivnim organizacijama s kojima ima sklopljene ugovore o uzajamnom zastupanju.

(4) Podaci iz stava 3) ovog člana uključuju:

- a) naslov djela ili predmeta srodnog prava,

- b) ime nositelja prava,
- c) ime relevantnog nakladnika ili producenta, i
- d) bilo koji drugi dostupan relevantan podatak koji bi mogao pomoći u identifikaciji nositelja prava.

(5) Kolektivna organizacija dužna je također provjeriti registar članova i registar nositelja prava te druge dostupne evidencije. Ako sve navedene mjere ne donose rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.

(6) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka finansijske godine u kojoj je naknada naplaćena, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.

(7) Skupština odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa prema stavu (6) ovog člana.

(8) Opšti obračun raspodjele naknada mora ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(9) Kolektivna organizacija dužna je dostaviti opći obračun raspodjele iz stava (8) ovog člana Institutu u roku od 7 dana od dana primitka izvještaja o obavljenoj reviziji.

Član 49.

(Ugovori o zastupanju)

(1) Kolektivna organizacija može s drugom kolektivnom organizacijom osnovanoj u drugoj državi članici ili u bilo kojoj drugoj državi, radi ostvarivanja iste vrste prava, sklopiti ugovor ili sporazum o zastupanju. U tom slučaju, kolektivna organizacija ne smije diskriminirati nositelje prava čija prava ostvaruje, posebno u odnosu na primjenjive tarife, troškove ostvarivanja, te uslove naplate i raspodjele naknada nositeljima prava.

(2) Od naplaćenih naknada u okviru ugovora o zastupanju kolektivna organizacija može odbijati samo troškove ostvarivanja prava prema članu 45. ovog zakona, i ako je ugovorom o zastupanju određeno, i troškove namjenskih fondova prema članu 46. stavu (6) tač. b) ovog zakona.

(3) Na raspodjelu naplaćenih naknada na odgovarajući se način primjenjuju odredbe člana 47. ovog zakona. Iznimno od člana 47. stava (2) ovog zakona, zastupana kolektivna organizacija dužna je prikupljene naknade rasporediti i isplatiti u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od šest mjeseci od njihova primitka.

DIO ŠESTI – ODNOS KOLEKTIVNE ORGANIZACIJE I KORISNIKA

POGLAVLJE I. TARIFA I KOLEKTIVNI UGOVOR

Član 50.

(Tarifa)

(1) Visina i način izračunavanja naknada koje pojedini korisnik mora da plati kolektivnoj organizaciji za korištenje autorskog djela iz njenog repertoara određuje se tarifom. Visina naknade mora biti primjerena vrsti i načinu korištenja autorskog djela.

(2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja, ako to nije moguće, ugovorom s pojedinačnim korisnikom ili na druge načine predviđene ovim zakonom.

(3) Ako tarifa nije određena u skladu stavom (2) ovog člana, visina i način izračunavanja naknade koju pojedini korisnik mora da plati kolektivnoj organizaciji za korištenje autorskog djela iz njenog repertoara će se odrediti prema privremenoj tarifi koju će odrediti kolektivna organizacija.

(4) Kolektivna organizacija dužna je prije utvrđivanja privremene tarife iz stava (3) ovog člana zatražiti očitovanje o prijedlogu privremene tarife od reprezentativnog udruženja korisnika. Ako reprezentativno udruženje korisnika ne postoji, kolektivna organizacija će u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine objaviti poziv za stavljanje komentara, pri čemu rok za komentare ne može biti kraći od 30 dana od dana objave poziva.

(5) Ako reprezentativno udruženje korisnika prema stavu (4) ovog člana ne dostavi pisano očitovanje kolektivnoj organizaciji u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga privremene tarife, smatrat će se da se ne protivi prijedlogu privremene tarife.

(6) Ako kolektivna organizacija i reprezentativno udruženje korisnika prema stavu (4) ovog člana ne postignu sporazuma u roku od 60 dana od dana primitka privremene tarife, kolektivna organizacija zatražit će u daljnjem roku od 15 dana odluku o određivanju privremene tarife za upotrebu autorskih djela od Vijeća za autorsko pravo. Vijeće za autorsko pravo odlučiti će o privremenoj tarifi u roku od 90 dana od dana primitka zahtjeva. Vijeće za autorsko pravo može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka prvog roka od 90 dana.

(7) Do završetka postupka utvrđivanja privremene tarife, u skladu sa odredbama st. (3) do (6) ovog člana, naknada se plaća prema postojećoj tarifi. Ukoliko postojeća tarifa ne obuhvata pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite, naknada se plaća kao akontacija prema prijedlogu privremene tarife.

(8) Odluka Vijeća za autorsko pravo iz stava (6) ovog člana sadržava i ocjenu o tome obuhvata li privremena tarifa kolektivne organizacije ona prava za koja ta kolektivna organizacija ima dozvolu Instituta i mišljenje je li privremena tarifa određena u skladu s načelima ovog zakona.. Ako Vijeće za autorsko pravo iz bilo kog razloga ne donese odluku u roku iz stava (6) ovog člana, smatra se da je saglasno s prijedlogom privremene tarife.

(9) Nakon završetka postupka utvrđivanja tarife prema odredbama iz ovog člana, tarifa se objavljuje u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine i na internet stranicama kolektivne organizacije i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste djela na način koji je određen tarifom, od dana pokretanja postupka utvrđivanja tarife u skladu sa odredbama stava (4) ovog člana.

(10) Tarifa mora odražavati ekonomsku vrijednost prava, prirodu i opseg korištenja djela, te ekonomsku vrijednost usluge koju pruža kolektivna organizacija, uzimajući u obzir posebno:

- a) opseg repertoara,
- b) opseg dozvole,
- c) prihod ostvaren korištenjem djela ili, ako to nije moguće, troškovi povezani s tim korištenjem,

- d) važnost djela za djelatnost korisnika,
- e) odnos između zaštićenih i nezaštićenih djela koja se koriste,
- f) odnos između prava koja se ostvaruju kolektivno ili individualno,
- g) posebna složenost kolektivnog ostvarivanja prava zbog pojedinih upotreba djela,
- h) usporedivost predložene tarife sa tarifama istovrsnih kolektivnih organizacija za istovrsne radove za istu namjenu u Bosni i Hercegovini i drugim usporedivim zemljama, uzimajući u obzir bruto domaći proizvod po stanovniku u jedinici kupovne moći.

(11) Izuzetno od odredbe stava (10) ovog člana, osnovica za određivanje primjerene tarife za elektronske medije sačinjava:

- a) neto prihod ostvaren od sponzorstva muzičkih emisija,
- b) neto prihod od redovnog oglašavanja u marketing prostoru elektronskog medija (oglasi u stalnim terminima određenim u dnevnom emitiranju),
- c) neto prihod elektronskih medija ostvaren iz budžetskih izvora svih nivoa države, a koji se ostvaruje sa ciljevima podrške elektronskim medijima u programske, tehničke, kadrovske, finansijske i razvojne svrhe,
- d) neto prihod elektronskih medija ostvaren iz raznih izvora u obliku dobrovoljnih ili prinudnih članarina, medijske takse, i drugih oblika kojima se ostvaruje prihod sa ciljevima podrške elektronskim medijima u programske, tehničke, kadrovske, finansijske i razvojne svrhe.

U osnovicu ne ulaze prihodi elektronskih medija ostvareni sponzoriranjem emisija istraživačkog novinarstva ili informativnih emisija, vremenske prognoze i sporta, obrazovnih emisija, namjenske donacije za nemuzičke programe te sponzorstva nemuzičkih programa.

Član 51.

(Kolektivni ugovor)

(1) Kolektivna organizacija zaključuje ugovor s reprezentativnim udruženjem korisnika djela iz repertoara kolektivne organizacije na osnovu prethodno obavljenih pregovora. Kao reprezentativno udruženje smatra se ono udruženje korisnika koje na teritoriji Bosne i Hercegovine predstavlja većinu korisnika u oblasti određene djelatnosti, odnosno ono kome je reprezentativnost priznata na osnovu drugih propisa. Udruženja korisnika su reprezentativna ako svojom brojnošću predstavljaju većinu korisnika iz područja djelatnosti ili im je reprezentativnost priznata zakonom (komore, udruženja, fondacije i slično). Pregovore o sklapanju kolektivnih ugovora kolektivna organizacija i korisnici odnosno reprezentativna udruženja dužni su započeti u rokovima prema ovom zakonu, voditi ih u dobroj vjeri, te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.

(2) Ako nema reprezentativnog udruženja u smislu stava (1) ovog člana ili u slučaju spora reprezentativnosti, reprezentativnost će se utvrđivati na osnovu broja korisnika koje udruženje predstavlja, aktivnosti udruženja, stepena organizovanosti udruženja i slično.

(3) Kolektivnim ugovorom smatra se i ugovor koji zaključi kolektivna organizacija s pojedinim korisnikom autorskih djela iz njenog repertoara ako je on zbog prirode svoje djelatnosti jedini koji obavlja tu djelatnost ili da reprezentativno udruženje ne postoji. Odredbe ovog zakona koje se odnose na reprezentativno udruženje korisnika primjenjuju se na odgovarajući način i na pojedinog korisnika iz ovog stava.

(4) Kolektivna organizacija objavljuje poziv za pregovore kolektivnog ugovora u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" i na svojoj internetskoj stranici. Rok za početak pregovora ne može biti kraći od 30 dana od dana objave niti duži od 180 dana od dana objave poziva.

(5) Kolektivnim ugovorom određuju se naročito:

- a) tarifa, osnovica za obračun i način primjene tarife,
- b) uvjeti za korištenje autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije,
- c) okolnosti korištenja zbog kojih se visina određene naknade prema tarifi uvećava ili smanjuje,
- d) rok i način naplate naknade,
- e) način naplate naknade za korištenje autorskih djela i način obračuna naplaćenih naknada u slučaju postojanja privremene tarife za korištenje tih djela do momenta zaključenja kolektivnog ugovora, ako se tim ugovorom prvi put određuje tarifa za pojedinu vrstu korištenja autorskih djela.

(6) Institut nije nadležan za utvrđivanje reprezentativnosti udruženja korisnika prema ovom zakonu.

(7) Udruženja korisnika koja se javljaju na pozive kolektivnih organizacija za zaključivanje kolektivnog ugovora i utvrđivanje tarife dužna su dokazati svoju reprezentativnost (dostaviti popis svojih članova ili slično).

Član 52.

(Postupak zaključenja kolektivnog ugovora)

(1) Kolektivna organizacija objavljuje zaključeni kolektivni ugovor u "Službenom glasniku BiH". Kolektivni ugovor počinje da važi za sve istovrsne korisnike autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije 15 dana od dana njegovog objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", nezavisno od toga da li su ti korisnici učestvovali u pregovorima ili ne.

(2) Korisnici autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije dužni su zaključiti ugovore s kolektivnom organizacijom u skladu s važećim kolektivnim ugovorom. Do zaključenja važećeg kolektivnog ugovora korisnici imaju obavezu zaključiti ugovor sa kolektivnom organizacijom u skladu sa privremenom tarifom.

(3) Pri odlučivanju o zahtjevima kolektivne organizacije za naplatu naknada sudovi su vezani važećim kolektivnim ugovorom, prethodnom tarifom u slučaju iz stava (8) člana 48. ovog zakona i privremenom tarifom.

(4) Odredbe čl. 50. i 51. ovog zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na izmjene, dopune ili prestanak kolektivnih ugovora.

(5) Prestankom kolektivnog ugovora, ako nije drugačije određeno, primjenjivati će se odredbe tog kolektivnog ugovora sve dok ne bude zaključen i važeći novi kolektivni ugovor.

Član 53.

(Naknada za privatnu i drugu vlastitu upotrebu)

(1) Naknada za reproduciranje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu utvrđuje se kolektivnim ugovorom između nadležne kolektivne organizacije i reprezentativnim udruženjima korisnika.

(2) Pri određivanju visine naknade uzima se u obzir:

- a) očekivani opseg upotrebe uređaja i nosača iz prethodnog stava za privatnu ili drugu vlastitu upotrebu i njihov cjenovni raspon,
- b) smanjeni obim prihoda autora zbog dopuštene privatne ili druge vlastite upotrebe,
- c) stepan primjene tehničkih mjera iz člana 152. Zakona o autorskom i srodnim pravima za zaštitu autorskih djela ili predmeta srodnih prava,
- d) usporedivost visine naknade u drugim državama članicama Europske unije, uzimajući u obzir bruto domaći proizvod po stanovniku u jedinici kupovne moći, i
- e) opseg slobodnih licenci ili dozvola kojima nosioci prava dopuštaju slobodno korištenje autorskih djela.

(3) Iznose pojedinih naknada za reproduciranje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu će odrediti Vijeće ministara Bosne i Hercegovine prema članu 38. Zakona o autorskom i srodnim pravima dok nije zaključen kolektivni ugovor prema stavu (1) ovog člana.

POGLAVLJE II. OBAVEZE KORISNIKA

Član 54.

(Obaveza sklapanja ugovora)

(1) Korisnik autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije može bilo kada tražiti zaključenje ugovora o neisključivom prijenosu prava za korištenje tih djela, prema važećem kolektivnom ugovoru, odnosno važećoj privremenoj tarifi, ako u tom trenutku ista postoji.

(2) Ako ugovor o neisključivom prijenosu prava za korištenje predmeta zaštite nije zaključen, smatra se da je odgovarajuće pravo preneseno ako korisnik plati na računu kolektivne organizacije ili deponira na poseban račun kod suda ili notara iznos koji bi naplatila kolektivna organizacija prema važećoj tarifi ili, ukoliko važeća tarifa ne postoji, akontaciju u iznosu koji se određuje prema uobičajenim visinama naknada za pojedinu vrstu dijela, prema opsegu i trajanju iskorištavanja djela i prema drugim okolnostima slučaja.

Član 55.

(Obaveze korisnika)

(1) Korisnici autorskih djela koja čine repertoar kolektivne organizacije dužni su kolektivnoj organizaciji dostaviti tačne, istinite i potpune podatke o korištenju od strane tog korisnika autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije, koji podaci su potrebni za obračun, prikupljanje i raspodjelu naknade u roku i u obliku utvrđenom ovim zakonom ili kolektivnim ugovorom.

(2) Kolektivna organizacija je obavezna o svom trošku elektronskim medijima staviti na raspolaganje kompjuterski program koji će automatski evidentirati emitovana autorska djela, koja se mogu elektronskom poštom slati kolektivnoj organizaciji.

(3) Korisnici su obavezni da prihvate elektronski način evidentiranja autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije, na način utvrđen u stavu (2) ovog člana.

Član 56.

(Obaveza korisnika da izvještava kolektivnu organizaciju)

(1) Organizatori i druga odgovorna lica kulturno-umjetničkih i zabavnih priredbi, koncerata i drugih sličnih manifestacija obavezni su, u slučajevima kada je to potrebno prema odredbama ovog zakona i Zakona o autorskom i srodnim pravima da prethodno pribave prava za saopćavanje javnosti autorskih djela, a u roku od 15 dana nakon takvog korištenja autorskih djela da dostave nadležnim kolektivnim organizacijama tačan, istinit i potpun popis svih korištenih djela. Kolektivna organizacija može zaključenje ugovora sa korisnikom o prenosu prava za saopćavanje javnosti autorskih djela usloviti plaćanjem predujma za planirano korištenje autorskih djela ili davanjem drugih garancija da će korisnik izvršiti plaćanje povodom korištenja autorskih djela.

(2) Nadležni organ unutrašnjih poslova će na zahtjev autora ili kolektivne organizacije zabraniti priredbu odnosno korištenje zaštićenog djela, ako organizator nije prethodno pribavio prava iz stava (1) ovog člana.

(3) Korisnici zaštićenih djela koji ta djela koriste bez neisključivog prijenosa prava, na osnovu Zakona o autorskom i srodnim pravima (izdavači nastavnih i ispitnih materijala, izdavači periodične štampe i lica koja se bave klipingom), obavezni su da najmanje jednom mjesečno pošalju odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o njihovom korištenju, osim ako je posebnim ugovorom između kolektivne organizacije i korisnika dogovoren drugačiji rok izvještavanja.

(4) Organizacije za radiodifuzno emitiranje dužne su jednom mjesečno nadležnoj kolektivnoj organizaciji slati tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih djela s repertoara kolektivne organizacije koje sadržavaju podatke precizirane kolektivnim ugovorom.

(5) Fizička ili pravna lica prema članu 35. stava (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, dužne su nadležnoj kolektivnoj organizaciji dostaviti podatke potrebne za izračunavanje pripadajuće naknade kao što su vrsta i broj prodatih originala djela likovne umjetnosti, u roku od 30 dana nakon prodaje originalnog umjetničkog djela.

(6) Fizička ili pravna lica prema članu 37. stava (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, dužni su dva puta godišnje obavijestiti kolektivnu organizaciju o podacima vrste i broja prodatih ili uvezenih uređaja i nosača iz člana 36. stava (2) Zakona o autorskom i srodnim pravima, te uređaja za fotokopiranje prema članu 36. stav (3) tač. 1 Zakona o autorskom i srodnim pravima. Prikupljene podatke kolektivna organizacija može upotrijebiti samo u svrhu za koju su dati, te se ne smiju davati na uvid neovlaštenim licama.

Član 57.

(Obaveza lica koja plaćaju naknadu na osnovu drugih prava autora)

(1) Proizvođači uređaja za zvučno i vizualno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta, odnosno uvoznici takvih uređaja i nosača, dužni su

da krajem svakog mjeseca saopće u pisanoj formi odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o broju i vrsti prodatih, odnosno uvezenih uređaja i nosača, koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade.

(2) Fizička ili pravna lica koja uz naplatu obavljaju usluge fotokopiranja dužna su da krajem svakog mjeseca saopće, u pisanoj formi, odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o broju izrađenih fotokopija za prodaju koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade, osim ako je posebnim ugovorom između kolektivne organizacije i takvih lica dogovoren drugačiji rok.

(3) Prodavači, kupci ili posrednici koji se profesionalno bave prometom originalnih djela likovne umjetnosti, obavezni su da saopšte u pisanom obliku odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade od prodaje originalnih likovnih djela (pravo slijeđenja; utvrđeno odredbama zakona kojim se uređuju autorsko pravo i srodna prava), u roku od 30 dana od takve prodaje.

(4) Fizička ili pravna lica koja se bave davanjem na korištenje takvih originala ili primjeraka djela, a koja prema odredbama zakona kojim se uređuje autorsko i srodna prava plaćaju naknadu autoru, dužna su da saopšte, u pisanoj formi, odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade u roku od 15 dana od primanja njenog zahtjeva.

DIO SEDMI – RJEŠAVANJE TARIFNIH SPOROVA IZMEĐU KOLEKTIVNIH ORGANIZACIJA I KORISNIKA

POGLAVLJE I. VIJEĆE ZA AUTORSKO PRAVO

Član 58.

(Vijeće za autorsko pravo)

(1) Vijeće za autorsko pravo (u daljnjem tekstu: Vijeće) je stručno, nezavisno i nepristrano tijelo koje je na području ostvarivanja autorskog prava ovlašteno:

- a) odlučivati o spornim pitanjima u vezi korištenja autorskih dijela, zaštićenih Zakonom o autorskom i srodnim pravima, uključujući pitanja o tarifi, odlučivanje u sporovima između organizacija za radiodifuziju, operatora reemisije i kolektivnih organizacija u pogledu dužnosti sklapanja ugovora,
- b) određivati primjerenu tarifu za upotrebu autorskih djela u slučajevima predviđenim sa odredbama ovog zakona,
- c) odlučivati o drugim spornim pitanjima u vezi sa sklapanjem kolektivnog ugovora, i
- d) provjeravati da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa Zakonom o autorskom i srodnim pravima i odredbama ovog zakona.

(2) Vijeće u odlučivanju nije vezano uputama kolektivne organizacije, korisnika, Instituta ili drugih subjekata.

(3) Ako su stranke u vezi s nekim od pitanja iz stava (1) ovog člana zaključile arbitražni sporazum ili ugovorile nadležnost arbitraže, takav ugovor ili ugovorna odredba su ništavni.

(4) Sporovi čije je rješavanje u nadležnosti Vijeća ne mogu se iznositi pred Konkurencijskim vijećem Bosne i Hercegovine.

Član 59.

(Sastav Vijeća)

(1) Vijeće čine predsjednik i četiri člana.

(2) Predsjednik i članovi Vijeća moraju imati visoku stručnu spremu i najmanje pet godina radnog iskustva u struci. Sve osobe u sastavu Vijeća moraju imati znanje iz područja autorskog prava. Za člana Vijeća ne može biti imenovano lice, koje je član upravnog odbora ili nadzornog odbora kolektivne organizacije ili član rukovodstva reprezentativnog udruženja korisnika.

Član 60.

(Imenovanje Vijeća)

(1) Predsjednika i članove Vijeća imenuje ravnatelj Instituta.

(2) Institut priprema prijedlog iz stava (1) ovog člana na osnovu prijedloga kandidata dobijenog od kolektivne organizacije i od reprezentativnog udruženja korisnika na osnovu javnog poziva, objavljenog u "Službenom glasniku BiH". Kolektivna organizacija i reprezentativno udruženje korisnika predlažu svaki po dva člana Vijeća. Predsjednika Vijeća predlaže Institut.

(3) Ako kolektivne organizacije i reprezentativna udruženja korisnika ne predlože svoje kandidate za članove Vijeća u roku od tri mjeseca nakon objavljivanja javnog poziva, odnosno predlože kandidate koji ne ispunjavaju uslove iz člana 59. stav (2) ovog zakona, te članove imenuje ravnatelj Instituta. U slučaju spriječenosti predsjednika ili člana Vijeća, zbog ozbiljne bolesti ili druge duže spriječenosti, da učestvuju u radu Vijeća ravnatelj Instituta može imenovati ad hoc zamjenike predsjednika ili članova Vijeća.

(4) Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina. Nakon isteka mandata, Institut ponovo provodi postupak imenovanja prema odredbama ovog člana. Predsjednik i članovi Vijeća kojima je mandat istekao mogu biti ponovo imenovani.

(5) Predsjednik ili član Vijeća mogu da budu razriješeni svoje funkcije ako:

- a) ne obavljaju svoju funkciju na savjestan ili nepristran način,
- b) postanu trajno nesposobni da obavljaju svoju funkciju,
- c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni.

(6) Kolektivne organizacije i udruženja korisnika mogu podnijeti prijedlog za razrješenje predsjednika i člana Vijeća. O prijedlogu za razrješenje odlučuje ravnatelj Instituta, koji može na temelju stava (5) ovog člana odlučivati i po službenoj dužnosti.

Član 61.

(Postupak pred Vijećem)

(1) Načela, postupak i rokovi utvrđivanja privremene tarife pred Vijećem utvrđeni su u članu 50. st. (3) do (7) ovog zakona.

(2) Svako tko ima pravni interes može tražiti da Vijeće ocijeni da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa Zakonom o autorskom i srodnim pravima i ovim zakonom, i da li je tarifa određena tim ugovorom primjerena osim ako je Vijeće o tom istom pitanju već odlučivalo.

(3) Postupak pred Vijećem pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati naročito:

- a) podatke o podnosiocu zahtjeva,
- b) obrazloženje svih spornih pitanja,
- c) navode o dosadašnjem toku i rezultatima pregovora za zaključenje kolektivnog ugovora, uključujući dokaze o datumu njihovog početka,
- d) prijedlog tarife koju treba da odredi Vijeće, odnosno prijedlog rješenja drugog spornog pitanja o kojem treba da odluči Vijeće.

(4) Vijeće dostavlja zahtjev iz stava (3) ovog člana suprotnoj stranci, odnosno u slučaju iz stava (2) ovog člana, kolektivnoj organizaciji i reprezentativnom udruženju korisnika koji su sklopili osporeni kolektivni ugovor i poziva ih da se o njemu izjasne u roku koji odredi.

(5) Svaka stranka mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, odnosno navodima i dokazima suprotne stranke kojima se ona protivi. Vijeće nije vezano predloženim dokazima i zahtjevima stranaka.

(6) Vijeće može od stranaka bilo kada tražiti da one predlože dodatne dokaze za koje smatra da bi mogli biti korisni u postupku, a naročito može tražiti da stranke pripreme odgovarajuće izvještaje, predlože mišljenja stručnjaka ili vještaka i slično. Vijeće procjenjuje, uvažavajući sve okolnosti slučaja, značenje uzdržavanja stranke da postupi u skladu s odredbama ovog stava.

(7) Postupak pred Vijećem u principu je brz i ekonomičan. Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem koriste se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim sredstvima i izvršenju.

Član 62.

(Odluka Vijeća)

(1) Vijeće određuje primjerenu tarifu ili odlučuje o drugom spornom pitanju svojom odlukom, u formi Rješenja. Vijeće može osporeni kolektivni ugovor potvrditi djelimično ili u cjelini, odnosno izmijeniti ili poništiti.

(2) Ako je u zavisnosti od svih okolnosti slučaja to potrebno, Vijeće može tokom postupka na prijedlog stranke donijeti odluku kojom određuje visinu tarife za vrijeme dok traje postupak pred Vijećem. Vijeće će donijeti takvu privremenu odluku na osnovu podataka koji su poznati u vrijeme donošenja odluke. Takva odluka važi za cjelokupni period do donošenja odluke prema stavu (1) ovog člana. Protiv privremene odluke, prema odredbama ovog stava, nije dopuštena sudska zaštita predviđena članom 64. ovog zakona.

(3) Za donošenje odluke Vijeća potrebna je većina prisutnih članova. U slučaju jednakog broja glasova odlučuje glas predsjednika Vijeća.

(4) Odluka Vijeća je konačna i zamjenjuje kolektivni ugovor ako se njome osporeni kolektivni ugovor mijenja ili poništava ili ako je njome obuhvaćen sporni dio kolektivnog ugovora o kojem je odlučilo Vijeće ili ako kolektivni ugovor nije bio zaključen.

(5) Konačna odluka Vijeća objavljuje se u "Službenom glasniku BiH" i na internet stranici Instituta.

Član 63.

(Troškovi postupka pred Vijećem)

(1) Troškovi postupka pred Vijećem su troškovi stranaka i troškovi Vijeća.

(2) Svaka stranka sama snosi svoje troškove postupka pred Vijećem.

(3) Troškovi Vijeća utvrđuju se prema tarifi koju donosi Institut (u daljnjem tekstu: Tarifa Vijeća). Tarifa Vijeća se u pravilu utvrđuje prema pojedinom postupku pred Vijećem, pri čemu se visina Tarife Vijeća utvrđuje prema zahtjevnosti različitih postupaka pred Vijećem.

(4) U Tarifi Vijeća utvrđuju se, ako nisu već uzeti u obzir u pojedinačnim tarifnim odredbama prema stavu (3) ovog člana, i:

- a) nagrada članova Vijeća,
- b) putni i druge razumni troškovi člana Vijeća,
- c) troškovi nastali izvođenjem dokaza,
- d) administrativni troškovi.

(5) Stranka koja je pokrenula postupak pred Vijećem mora u roku koji odredi Institut, koji ne smije biti kraći od 8 dana, predumiti sredstva prema Tarifi Vijeća, inače će se odbaciti zahtjev za pokretanje postupka.

(6) Troškove utvrđene tarifom Vijeća snose stranke postupka u pravilu u jednakim dijelovima i naplaćuju se unaprijed, a najkasnije pred donošenje odluka Vijeća. Smatra se da je stranka povukla sve svoje izjave i izjašnjenja u postupku pred Vijećem, ukoliko stranka nije platila troškova postupka u skladu sa pozivom Instituta.

(7) Visina nagrade za rad članova Vijeća utvrđuje se pravilnikom o naknadama predsjedniku i članovima Vijeća, kojeg donosi Institut.

Član 64.

(Sudska zaštita protiv odluke Vijeća)

(1) Protiv odluke Vijeća dopušteno je pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 60 dana od prijema odluke

(2) Sud Bosne i Hercegovine ispituje odluku Vijeća u granicama podnesenog tužbenog zahtjeva i u granicama razloga koji su navedeni u tužbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede postupka u pogledu pitanja da li je stranci bila data mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima važnim za osporenu odluku.

(3) U postupku sudske zaštite tužilac ne može navoditi nove činjenice i predlagati izvođenje novih dokaza.

(4) Sud Bosne i Hercegovine donosi svoje rješenje bez glavne rasprave.

(5) Protiv presude, odnosno rješenja suda nisu dopuštene žalba ni revizija.

(6) Vijeće je izuzeto od obaveze plaćanja sudskih taksi u sporu.

Član 65.

(Sporedni poslovi i administrativna pomoć)

(1) Sjedište Vijeća je u sjedištu Instituta. Institut zaprima poštu za Vijeće i dostavlja ju predsjedniku Vijeća na dalju proceduru, ako je Vijeće imenovano.

(2) Stranke u postupku pred Vijećem u smislu člana 63. ovog zakona dužne su da na temelju Tarife Vijeća uplate troškove Vijeća prema Tarifi Vijeća kao depozit, koji ima djelovanje sudskog depozita kod notara sa sjedištem u Bosni i Hercegovini. Stranke u postupku sa nalogom notaru osiguravaju da će depozit biti položen najkasnije do kraja postupka pred Vijećem i da samo Institut ima pravo da svojim rješenjem notaru odrediti, na koji način i u koje svrhe se depozit koristi. Troškove depozita kod notara snose stranke u postupku.

POGLAVLJE II. MEDIJACIJA

Član 66.

(Medijacija)

(1) Kolektivna organizacija, reprezentativno udruženje korisnika, korisnik, organizacije autora pojedinih kategorija autorskih djela i nosioci prava (u daljnjem tekstu: stranke) mogu predložiti da se angažira medijator na osnovu dogovora o medijaciji u sporovima u vezi s autorskim pravima, posebno u sljedećim slučajevima sporova u povodu:

- a) prijenosa pojedinačnih materijalnih autorskih ili drugih prava autora prema članu 64. stavu (3) Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- b) autorskih naknada prema članu 81. Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- c) evidencije prihoda i obavještanja prema članu 82. Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- d) alternativnog rješavanja sporova prema članu 82.a Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- e) ostvarivanja sadržajnih ograničenja prava prema članu 155. stavu (3) Zakona o autorskom i srodnim pravima,
- f) alternativnog rješavanja sporova kod multiteritorijalnog odobrenja prema članu 78. ovog zakona,

g) sklapanja ugovora o neisključivom prijenosu prava činjenja dostupnim javnosti audiovizuelnih djela u okviru videa na zahtjev, nezaključenog kolektivnog ugovora između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika.

(2) Medijator je nezavisan, nepristrasan i nije vezan ničijim uputstvima. U postupku medijacije zagarantirana je tajnost.

(3) Dužnost medijatora je da učini sve potrebno da stranke pregovaraju u dobroj vjeri i da ne ometaju i ne odugovlače pregovore bez opravdanih razloga. Medijator može predložiti strankama način rješenja spora. U slučaju radiodifuznog emitiranja uzima se da su stranke prihvatile prijedlog medijatora ako u roku od tri mjeseca od njegovog uručjenja nijedna od njih ne podnese svoj pisani prigovor.

(4) Stranke zajedno biraju medijatora s liste medijatora, osnovanih prema zakonu koji uređuje medijaciju. Institut na poziv nadležnog udruženja medijatora Bosne i Hercegovine surađuje kod pripreme stručnih uvjeta za kreiranje liste medijatora iz oblasti različitih kategorija autorskog prava i pruža drugo pomoć tom udruženju u smislu obrazovanja iz djelatnosti Instituta.

(5) Sva pitanja o medijaciji sporova u vezi s autorskim pravima koja nisu uređena ovim zakonom i Zakonom o autorskom i srodnim pravima, će biti uređena zakonom kojim se uređuju medijacije.

DIO OSMI – RJEŠAVANJE SPOROVA

Član 67.

(Žalbeni postupak)

(1) Kolektivna organizacija dužna je svojim članovima, nosiocima prava i kolektivnim organizacijama s kojima je sklopila ugovor o zastupanju osigurati efikasno rješavanje sporova, posebno u vezi s ovlastima za ostvarivanje prava, uvjetima članstva, naplatom i raspodjelom autorskih naknada te troškovima poslovanja.

(2) Kolektivna organizacija dužna je odgovoriti na žalbu.

(3) Protiv konačne odluke kolektivne organizacije moguća je tužba o kojoj odlučuje nadležni sud.

(4) Postupci iz stava (1) ovog člana moraju biti propisani statutom kolektivne organizacije.

DIO DEVETI – IZDAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE INTERNETSKIH PRAVA NA AUTORSKIM MUZIČKIM DJELIMA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA

Član 68.

(Izdavanje dozvole na unutrašnjem tržištu Europske unije)

(1) Kolektivna organizacija koja ima sjedište ili poslovno sjedište u Bosni i Hercegovini dužna je uz izdavanja odobrenje za korištenje internet prava nad autorskim muzičkim djelima za više državnih područja unutar Europske unije (u daljnjem tekstu: multiteritorijalno odobrenje) poštovati odredbe ovog dijela zakona.

(2) Internet prava nad autorskim muzičkim djelima su autorska prava na muzičkim djelima iz članova 21. i 24. Zakona o autorskom i srodnim pravima, uključujući pravo iz člana 32. Zakona o autorskom i srodnim pravima.

(3) Dio 9. ovog zakona ne primjenjuje se na kolektivne organizacije koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava, te u skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanja iz članova 101. i 102. Ugovora o funkcionisanju Europske unije, multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima organizacijama za emitiranje u slučaju kad iste saopćavaju ili čine dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim primarnim emitiranjem ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internet materijal koji su proizvele ili je proizveden za njih, uključujući najave, a dodan je u odnosu na primarno emitiranje njihovog radijskog ili televizijskog programa.

Član 69.

(Kapacitet odredbe multiteritorijalnih odobrenja)

(1) Kolektivna organizacija koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internet prava nad autorskim muzičkim djelima dužna je imati dovoljan kapacitet za elektronsku obradu, na učinkovit i transparentan način, podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, uključujući i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegovog korištenja, izdavanje računa korisnicima, neplaćanje prihoda od prava, te raspodjelu naplaćenih prihoda nositeljima prava.

(2) Za ostvarenje svrhe iz stava (1) ovog člana kolektivna organizacija dužna je ispunjavati slijedeće pretpostavke:

- a) sposobnost tačnog utvrđivanja, u potpunosti ili u dijelu, autorskih muzičkih djela koja je ovlaštena zastupati,
- b) sposobnost tačnog utvrđivanja, u potpunosti ili u dijelu, za svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava,
- c) korištenje jedinstvenih identifikatora za utvrđivanje nositelja prava i autorskih muzičkih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno koriste u industriji i praksu razvijenu na međunarodnom nivou ili na nivou Europske unije,
- d) korištenje odgovarajućih načina za identificiranje, te blagovremeno i učinkovito rješavanje nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju multiteritorijalna odobrenja za korištenje internet prava nad autorskim muzičkim djelima.

(3) Uz podatke iz člana 22. ovog zakona kolektivna organizacija dužna je uz zahtjev za dobivanje dozvole priložiti i dokaze o ispunjavanju uvjeta iz stavova (1) i (2) ovog člana.

Član 70.

(Elektronski oblik komunikacije)

(1) Kolektivna organizacija omogućuje elektronsku komunikaciju s nositeljima prava čija prava multiteritorijalno ostvaruje, pružateljima online usluga i drugim kolektivnim organizacijama.

(2) Kolektivna organizacija omogućuje korištenje najmanje jednog načina elektronske komunikacije, koja, kad god je to moguće, uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnom nivou ili nivou Europske unije za elektronsku komunikaciju i razmjenu.

Član 71.

(Transparentnost podataka o multiteritorijalnom repertoaru)

(1) Kolektivna organizacija koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internet prava na autorskim muzičkim djelima dužna je pružateljima online usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, na njihov obrazloženi zahtjev, elektronskim putem davati ažurne podatke koji omogućuju utvrđivanje repertoara koji zastupa na internetu. To uključuje:

- a) autorska muzička djela koja zastupa,
- b) prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu,
- c) državna područja koja obuhvata.

(2) Kad je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za zaštitu tačnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne upotrebe, te za zaštitu podataka s tržišnom vrijednosti.

Član 72.

(Tačnost podataka o multiteritorijalnom repertoaru)

(1) Kolektivna organizacija koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima, dužna je propisati postupke kroz koje će omogućiti nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima online usluga da zahtijevaju ispravku podataka iz člana 69. stava (2) i člana 71. ovog zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netačni. Ako to podneseni dokazi opravdavaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku ispraviti takve podatke.

(2) Ako kolektivna organizacija ovlasti drugu kolektivnu organizaciju za izdavanje odobrenja za korištenje internet prava nad autorskim muzičkim djelima u skladu sa čl. 75. i 76. ovog zakona, ovlaštena kolektivna organizacija dužna je primijeniti odredbe člana 70. ovog zakona i odredbe stava (1) ovog člana i na nositelje prava nad muzičkim autorskim djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drugačije ugovoreno.

(3) Pravila o postupku ispravke podataka iz stavova (1) i (2) ovog člana dostupna su na internet stranici kolektivne organizacije.

Član 73.

(Tačno i pravodobno izvještavanje i izdavanje računa)

(1) Kolektivna organizacija koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima dužna je nadzirati korištenje internet prava nad muzičkim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja online usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.

(2) Pružatelji online usluga tačno izvještavaju kolektivnu organizaciju o korištenju muzičkih djela. Kolektivna organizacija može odbiti izvještaj pružatelja online usluga dostavljen u njihovom vlastitom formatu, koji nije u skladu sa članom 70. stavu (2) ovog zakona.

(3) Nakon primanja izvještaja iz stava (2) ovog člana kolektivna organizacija dužna je u primjernom roku ispostaviti tačan elektronski račun, osim kada to nije moguće iz razloga na strani pružatelja online usluga. Na računu je dužna specificirati autorska djela i prava za koja je odobrenje izdato, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedenih u popisu pretpostavki iz člana 69. stava (2) ovog zakona i odgovarajućeg stvarnog korištenja, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobivenih od pružatelja online usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj online usluga ne može odbiti račun zbog njegovog formata ako kolektivna organizacija upotrebljava industrijski standard.

(4) Kolektivna organizacija dužna je omogućiti pružateljima online usluga podnošenje prigovora protiv računa, uključujući slučajeve kad pružatelj online usluga primi račun od jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za isto internet pravo nad istim muzičkim djelom.

Član 74.

(Tačna i pravodobna raspodjela nosiocima prava)

(1) Kolektivna organizacija koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositeljima prava iz takvih odobrenja tačno i u primjerenom roku, nakon primitka izvještaja o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani pružatelja online usluga.

(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stava (1) ovog člana kolektivna organizacija dužna je nositelju prava dati sljedeće podatke:

- a) period korištenja na koje se odnosi raspodjela i državna područja na koja se odnosi raspodjela,
- b) naplaćeni prihod od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internet pravo za svako muzičko djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu kolektivnu organizaciju da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu,
- c) prihod od prava naplaćen za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog pružatelja online usluga.

(3) Kad kolektivna organizacija ovlasti drugu takvu kolektivnu organizaciju da u njeno ime i za njen račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima u skladu sa članovima 75. i 76. ovog zakona, ovlaštena kolektivna organizacija dužna je isplatiti iznose iz stava (1) ovog člana tačno i u roku od osam dana, te dati podatke iz stava (2) ovog člana kolektivnoj organizaciji koja ju je ovlastila. U tom je slučaju ta kolektivna organizacija odgovorna za daljnju raspodjelu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava, osim kad su kolektivne organizacije ugovorile drugačije.

Član 75.

(Ugovori između kolektivnih organizacija za multiteritorijalna odobrenja)

(1) Ugovori između kolektivnih organizacija kojima jedna kolektivna organizacija ovlašćuje drugu da za njen račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima za njen repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlaštena kolektivna organizacija dužna je ostvarivati povjerena internet prava bez diskriminacije.

(2) Kolektivna organizacija koja je drugoj takvoj organizaciji dala ovlast iz stava (1) ovog člana dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uslovima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena kolektivna organizacija pruža.

(3) Ovlaštena kolektivna organizacija iz stava (1) ovog člana dužna je kolektivnu organizaciju koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod kojima izdaje odobrenja za korištenje internet prava nad autorskim muzičkim djelima iz njenog repertoara, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos naknade za izdavanje odobrenja, trajanje odobrenja, obračunske periode, te obuhvaćena državna područja.

Član 76.

(Obaveza zastupanja druge kolektivne organizacije)

(1) Ako kolektivna organizacija koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima iz svog repertoara zatraži od druge kolektivne organizacije da s njom sklopi ugovor kojim bi je ovlastila na zastupanje svog repertoara, kolektivna organizacija od koje je zatraženo sklapanje ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za istu kategoriju internet prava nad autorskim muzičkim djelima za repertoar jedne ili više drugih kolektivnih organizacija.

(2) Kolektivna organizacija kojoj je upućen zahtjev iz stava (1) ovog člana dužna je na njega pismeno odgovoriti u primjerenom roku.

(3) Kolektivna organizacija kojoj je upućen zahtjev iz stava (1) ovog člana dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenjuje na svoj repertoar, te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružateljima online usluga.

(4) Trošak ostvarivanja prava koji kolektivna organizacija kojoj je upućen zahtjev iz stava (1) ovog člana naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.

(5) Kolektivna organizacija koja upućuje zahtjev iz stava (1) ovog člana dužna je kolektivnoj organizaciji kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima. Ako su ti podaci nedostatni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima iz dijela 9. ovog zakona, kolektivna organizacija kojoj je upućen zahtjev iz stava (1) ovog člana ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prilikom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostatni ili se ne mogu koristiti.

Član 77.

(Pristup multiteritorijalnim odobrenjima)

Ako kolektivna organizacija ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima, te ako nije ovlastila drugu kolektivnu organizaciju na zastupanje njenog repertoara u tu svrhu do stupanja na snagu dijela 9. ovog zakona, nositelji prava koji su ovlastili tu kolektivnu organizaciju da ostvaruje njihova internet prava nad autorskim muzičkim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internet prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: jednoteritorijalno odobrenje), te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internet prava koja bi obavljala individualno putem specijalizirane pravne osobe ili lično, ili kolektivno, putem neke druge kolektivne organizacije.

Član 78.

(Alternativno rješavanje sporova kod multiteritorijalnih odobrenja)

Na sporove između kolektivne organizacije i pružatelja online usluga ili jednog ili više nositelja prava ili druge kolektivne organizacije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe člana 66. ovog zakona.

DIO DESETI – PREKRŠANJE ODREBE

Član 79.

(Prekršaj kolektivnih organizacija)

(1) Novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj kolektivna organizacija ako:

- a) se na skupštini ne sastavlja zapisnik ili se zapisnik ne objavi na internet stranici kolektivne organizacije u roku (član 17. stav (4) ovog zakona),
- b) član upravnog odbora i nadzornog odbora svake godine na skupštini ne podnese pisanu pojedinačnu izjavu o sukobu interesa ili takva izjava o sukobu interesa ne sadrži sve podatke (član 21. ovog zakona),
- c) ne ažurira podatke u evidencijama (član 33. stav (9) ovog zakona),
- d) ne izvještava nosioca prava i druge kolektivne organizacije najmanje godišnje (član 36. st. (1) i (2) ovog zakona),
- e) javno ne objavljuje podatke ili ih ne ažurira (član 37. ovog zakona),
- f) ne sastavi u roku godišnji izvještaj (član 8. stav (5) ovog zakona),
- g) ne objavi u cijelosti i u roku godišnji izvještaj o transparentnosti, uključujući revizorski izvještaj (član 39. stav (4) ovog zakona),
- h) ne poštuje posebne slučajeve raspodjele naknade (član 44. ovog zakona).

(2) Novčanom kaznom od 500 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorna osoba kolektivne organizacije.

(3) Novčanom kaznom od 1.000 do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj kolektivna organizacija ako:

- a) ne postupa prema zahtjevima Instituta (član 25. stav (1) ovog zakona),
- b) ne dostavlja u roku dokumentaciju Institutu (član 26. ovog zakona),
- c) ne vodi evidenciju (član 33. st. (5) i (7) ovog zakona),
- d) naplaćene autorske naknade i prihode koje ostvaruje ulaganjem naplaćenih autorskih naknada ne vodi odvojeno (član 43. stav (1) tač. a) ovog zakona),
- e) ne raspodjeljuje naknade u roku (čl. 47., 48. i 49. ovog zakona).

(4) Novčanom kaznom od 1.000 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (3) ovog člana i odgovorna osoba kolektivne organizacije.

(5) Prekršajni postupak na osnovu odredbi ovog člana je žuran.

Član 80.

(Prekršaj pravnih i fizičkih lica i preduzetnika)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice, a novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj preduzetnik ako:

- a) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku popis korištenih autorskih djela (član 56. st. (1) i (3) ovog zakona),
- b) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku podatke o vrsti i broju prodatih ili uvezenih uređaja za zvučno i vizuelno snimanje, uređaja za fotokopiranje, praznih nosača zvuka i slike i podataka o prodanim fotokopijama, a koji su potrebni za izračunavanje dugovanog iznosa naknade za privatnu i drugu vlastitu upotrebu djela, prema odredbama ZASP-a (član 57. st. (1) i (2) ovog zakona),
- c) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade od davanja originala ili primjeraka djela na poslugu (član 56. stav (3) ovog zakona),
- d) organizacije za radiodifuzno emitiranje jednom mjesečno nadležnoj kolektivnoj organizaciji ne šalju evidencije (član 56. stav (4) ovog zakona),
- e) fizička ili pravna lica prema članu 35. stav (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, u roku ne dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji podatke potrebne za izračun pripadajuće naknade (član 56. stav (5) ovog zakona),
- f) fizička ili pravna lica prema članu 37. stav (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, ne izvještavaju u roku kolektivne organizacije o podacima o vrsti i broju prodanih ili uvezenih uređaja i nosača iz člana 36. stav (2) Zakona o autorskom i srodnim pravima, te naprava za fotokopiranje prema članu 36. stav (3) tač. 1 Zakona o autorskom i srodnim pravima, (član 56. stav (6) ovog zakona)
- g) koristi djelo bez ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava prema ovom zakonu.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu i kod preduzetnika.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana fizičko lice.

(4) Stavovi (1), (2) i (3) ovog člana primjenjuju se i u slučaju da je popis djela, odnosno da su podaci netačni.

(5) Prekršajni postupak na osnovu odredbi ovog člana je žuran.

Član 81.

(Prekršaji u povratu)

Licima iz članova 79. i 80. ovog zakona koja u povratu učine prekršaj može se izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se povređuje autorsko ili srodna prava u trajanju do jedne godine, ako je učinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela ili drugih okolnosti učinjenog prekršaja.

Član 82.

(Inspekcijski nadzor)

Inspekcijski nadzor u vezi s prekršajima, za koja su navedene sankcije u čl. 79., 80. i 81. ovog zakona, provodi inspekcija nadležna za kontrolu tržišta u Federaciji Bosne i Hercegovine, Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

DIO JEDANAESTI – PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 83.

(Usklađivanje s odredbama ovog zakona)

(1) Kolektivna organizacija koja već ima dozvolu Instituta za kolektivno ostvarivanje prava prema Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava ("Službeni glasnik BiH", br. 63/10), dužna se uskladiti s odredbama ovog zakona.

(2) Kolektivna organizacija iz stava (1) ovog člana dužna je uskladiti poslovanje sa odredbama ovog zakona i podnijeti zahtjev za obnovu dozvole za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava prema članu 22. ovog zakona, u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(3) Ako kolektivna organizacija ne uskladi poslovanje i ne podnese zahtjev prema stavu (2) ovog člana ili ako dostavljeni dokumenti nisu u skladu sa odredbama ovog zakona, Institut će postupiti u skladu sa članom 29. ovog zakona.

(4) Kolektivna organizacija iz stava (1) ovog člana dužna je poštivati čl. 38., 39. i 40. ovog zakona već u finansijskoj godini stupanja ovog zakona na snagu.

(5) Postupci nadzora nad radom kolektivnih organizacija, koji su započeti prije stupanja na snagu ovog zakona, dovršit će se prema do sada važećim propisima.

(6) Pri odlučivanju o zahtjevima za dobivanje dozvole za kolektivno ostvarivanje, o kojima na dan stupanja na snagu ovog zakona još nije donesena pravomoćna odluka, primjenjivat će se odredbe ovog zakona.

(7) Tarife i kolektivni ugovori važeći na dan stupanja na snagu ovog zakona smatraju se važećim prema odredbama ovog zakona.

Član 84.

(Imenovanje Vijeća)

(1) Institut treba da započne postupak imenovanja Vijeća u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Ravnatelj Instituta imenovat će predsjednika i članove Vijeća najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(3) Rokovi po ovom zakonu, koji se odnose na Vijeće, počinju teći nakon imenovanja Vijeća.

Član 85.

(Provedbeni propisi)

(1) Institut je nadležan je za donošenje propisa za provođenje ovog zakona.

(2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Institut dužni su donijeti propise predviđene ovim zakonom u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 86.

(Prestanak važenja propisa)

(1) Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava ("Službeni glasnik BiH", br. 63/10) i svi na njegovom temelju doneseni propisi koji se primjenjivali do donošenja propisa prema članu 85. ovog zakona na odgovarajući način.

Član 87.

(Navođenje pravnih akata EU)

(1) Ovim zakonom se vrši se usklađivanje sa sljedećim pravnim aktima EU:

- a) Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6.10.1993.),

- b) Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13.10.2001.),
- c) Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (Tekst značajan za EGP) (SL L 157, 30.4.2004),
- d) Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27.12.2006.),
- e) Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27.12.2006.),
- f) Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 111, 5.5.2009),
- g) Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (Tekst značajan za EGP) (SL L 84, 20.3.2014.),
- h) Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 130, 17.5.2019.),
- i) Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 130, 17.5.2019.).

(2) Navođenje pravnih akata iz stava (1) ovog člana vrši se isključivo u svrhu praćenja i informiranja o preuzimanju pravne stečevine EU u zakonodavstvo BiH.

Član 88.

(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH osim odredbi čl. 11., 22. stav (4), 30., 32. stav (1), 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77. i 78. ovog zakona, koji se primjenjuju od dana pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji.

O B R A Z L O Ž E N J E

I USTAVNOPRAVNI I ZAKONSKI TEMELJ ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustav Bosne i Hercegovine

Ustavni osnov za donošenje Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava je sadržan u članku IV/4.a) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojem je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine nadležna da donese zakone koji su potrebni za provođenje odluka Predsjedništva, ili za vršenje funkcija Skupštine predviđenih Ustavom, i člankom III/1.a) Ustava Bosne i Hercegovine kojim je regulirano da su institucije Bosne i Hercegovine nadležne za vanjsku politiku.

Zakon o vanjskotrgovinskoj politici BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 7/98 i 35/04)

Člankom 30. stav (2) Zakona je utvrđeno da su aspekti prava intelektualnog vlasništva u vezi sa vanjskom trgovinom u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine. Pod terminom "aspekti prava intelektualnog vlasništva u vezi sa vanjskom trgovinom" podrazumijeva se osiguranje adekvatnih standarda i principa u vezi sa raspoloživošću, obimom i upotrebom prava intelektualnog vlasništva u vezi sa vanjskom trgovinom, te efikasnih i odgovarajućih sredstava za provođenje prava intelektualnog vlasništva u skladu sa obvezama iz trgovinskih sporazuma u kojima je Bosna i Hercegovina jedna od strana.

Zakon o osnivanju Instituta za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 43/04)

Člankom 1. Zakona je utvrđeno da se osniva Institut za intelektualno vlasništvo BiH kao samostalna državna upravna organizacija, uređuju se njegov položaj, nadležnost i ovlaštenja, kao i druga pitanja značajna za organizaciju, funkcioniranje i rad Instituta.

Člankom 7. stav (1) Zakona je utvrđeno da je Institut za intelektualno vlasništvo BiH nadležan za objavljivanje stručnih i upravnih poslova u području zaštite autorskog i srodnih prava. U tač. bb) Zakona je utvrđeno da je u području zaštite autorskog i srodnih prava Institut nadležan za vođenje upravnih i stručnih poslova koji se odnose na prava autora na djelima iz područja književnosti, nauke i umjetnosti, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava organizacija za radiodifuziju, proizvođača videograma i baza podataka, u skladu sa međunarodnim konvencijama, ugovorima i sporazumima kojima je pristupila, odnosno koje je ratificirala BiH, i zakonima i provedbenim propisima kojima se uređuje ova materija. Istim članom je utvrđeno da je Institut nadležan za nadziranje rada udruženja za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava.

Člankom 7. stav (1) tač. cc) Zakona je utvrđeno da poslovi u području zaštite intelektualnog vlasništva obuhvataju pripremanje bilateralnih i multilateralnih sporazuma, konvencija, aranžmaja, zakona i drugih propisa iz područja intelektualnog vlasništva.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Bosna i Hercegovina je usvojila Zakon o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava 2010. godine („Službeni list BiH“ br. 63/10). Stupanjem na snagu navedenog Zakona uređeno je: (I) sadržaj i način kolektivnog ostvarivanja autorskog prava i srodnih prava; (II) organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava; (III) uslovi i postupak za davanje dozvole za kolektivno ostvarivanje prava; (IV) tarife i tarifni ugovori o visinama naknada za korištenje autorskog djela i predmeta srodnih prava; (V) nadzor nadležnog državnog organa nad kolektivnim organizacijama; (VI) imenovanje, sastav, nadležnosti i rad Vijeća za autorsko pravo.

Budući da je Bosna i Hercegovina, u okviru procesa stabilizacije i pridruživanja Europskoj uniji, kako je propisano odredbom članka 71. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, obvezna zajamčiti razinu zaštite intelektualnog vlasništva sličnu razini koja postoji u Europskoj uniji, pa tako i uskladiti propise u području autorskog i srodnih prava, ocijenjeno je da je potrebno donijeti potpuno novi zakon kojim bi se uredio rad kolektivnih organizacija za ostvarenje autorskog i srodnih prava kako bi se postigao potreban stupanj usklađenosti sa (naglašeno) direktivama: 2014/26, 2019/789/EU, 2019/790/EU kao i direktivama izmijenjenim navedenim direktivama (detaljnije u nastavku obrazloženja). Potpisivanjem citiranog Sporazuma prihvatanje *acquis communautaire* postala je obveza za Bosnu i Hercegovinu. Uz to, jedno od područja na koje se danas obraća najveća pažnja u državama članicama Europske unije i svijeta jeste upravo područje intelektualnog vlasništva. To je jasno vidljivo u broju direktiva Europske unije, koje su bile prihvaćene nakon donošenja sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.

Uz taj glavni zadatak, nastojalo se, istovremeno, da taj nacrt Zakona bude i nomotehnički što više na nivou autorskopравnih propisa drugih zemalja članica Europske unije, a da, ipak, poštuje i zadrži određenu mjeru uobičajenog jezičkog i stilskog načina reguliranja koji su primijenjeni kod ostalih domaćih pravnih propisa.

Ovim nacrtom Zakona pravna stečavina Evropske unije prenosi se u pravni sustav Bosne i Hercegovine. S obzirom da je bila potrebna radikalnija izmjena i dopuna odredbi postojećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, bilo je potrebno pripremiti nacrt novog Zakona.

Pravila kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava usklađena su sa ovim nacrtom Zakona sa Direktivom 2014/26/EU o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu, koja utvrđuje: (I) pravila o ostvarivanju prava, transparentnosti i izvještavanju kolektivnih organizacija; (II) pravila o članstvu u kolektivnim organizacijama; (III) prava nositelja prava koji nisu članovi kolektivnih organizacija; (IV) pravila o raspodjeli autorskih naknada; (V) pravila o ostvarivanju prava u ime drugih kolektivnih organizacija; (VI) pravila za rješavanje sporova između kolektivnih organizacija, njihovih članova, nositelja prava i korisnika; (VII) pravila za izdavanje multiteritorijalnih licenci za internet prava na muzičkim djelima.

Nacrt Zakona utvrđuje kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava. Autorsko i srodna prava ostvaruju se individualno (pojedinačno) odnosno za svako pojedinačno autorsko djelo ili kolektivno, odnosno za više autorskih djela više autora istovremeno. Nositelj prava u principu sam odlučuje da li će autorskim pravom upravljati individualno ili će ovlastiti jednu od kolektivnih organizacija ili nezavisni upravljački subjekt za ostvarivanje njegovih prava na već objavljenim autorskim djelima.

Ako se ostvarivanje autorskih prava prenese na kolektivnu organizaciju na temelju ugovora ili na temelju zakona, autor ne može sam ostvarivati prava. Nacrt Zakona utvrđuje neisključivi katalog prava koja se mogu ostvarivati kolektivno i propisuje obavezno ostvarivanje autorskih prava putem kolektivne organizacije u slučaju: (I) ponovne prodaje izvornika likovnih djela; (II) reproduciranja za privatnu i drugu vlastitu upotrebu te fotokopiranje i digitalno reproduciranje pisanih djela, osim kompjuterskih programa, preko obima iz člana 46. Zakona o autorskom i srodnim pravima; (III) kablenskog ili drugog reemitiranja autorskog djela, osim ako se radi o vlastitim emisijama radiodifuznih organizacija; (IV) saopćavanja javnosti nescenskih muzičkih dijela i književnih dijela, osim prava činjenja dostupnim javnosti; (V) prava na naknadu kod saopćavanja javnosti audiovizualnih djela te videograma i na njima snimljenih izvedbi, osim prava javnog prikazivanja videograma i radiodifuznog emitiranja videograma filmskih producenata; (VI) prava autora na odgovarajuću naknadu za korištenje djela u digitalnoj i prekograničnoj nastavi; (VII) prava izvođača na dodatnu godišnju naknadu; (VIII) prava autora na primjereni dio prihoda kojeg izdavač informativnih publikacija ostvaruje temeljem člana 138. a Zakona o autorskom i srodnim pravima.

Bez obzira na Zakon o udruženjima i fondacijama Bosne i Hercegovine sve kolektivne organizacije imaju sljedeća tijela: skupštinu članova, nadzorni odbor i upravni odbor.

Skupštinu kolektivne organizacije čine svi članovi kolektivne organizacije po principu ravnopravnosti pod uvjetima iz Direktive 2014/26/EU i nacrtu Zakona. Prema nacrtu Zakona pravo na članstvo imaju nositelji prava ili lica koja ih zastupaju. Članovi mogu biti i udruženja nositelja prava ili druge kolektivne organizacije koje ispunjavaju uslove za članstvo. Članovi imaju pravo da učestvuju na skupštini i glasaju o pitanjima koja su prema nacrtu Zakona u nadležnosti skupštine. Za donošenje odluke potrebna je većina prisutnih članova. Za usvajanje i izmjenu statuta potrebna je dvotrećinska većina prisutnih članova.

Prema Direktivi 2014/26/EU, kolektivne organizacije za kontrolu nad praćenjem aktivnosti i obavljanja zadataka upravnog odbora na skupštini biraju nadzorni odbor. U nadzornom odboru su različite kategorije članova zastupljene po principu uravnoteženosti. Nadzorni odbor će imati najmanje 3 člana i sazivat će se najmanje kvartalno.

Zadatak upravnog odbora biće samostalno vođenje poslova kolektivne organizacije, njeno predstavljanje i zastupanje. O svom radu, poslovanju kolektivne organizacije i naplaćenim autorskim naknadama i troškovima poslovanja upravni odbor podnosi izvještaje nadzornom odboru najmanje kvartalno.

U skladu sa Direktivom 2014/26/EU, otkrivanje sukoba interesa i njegovo izbjegavanje uslov je nezavisnosti, nepristranosti, objektivnosti upravljanja kolektivnom organizacijom i, posljedično, osiguravanja rukovođenja poslova u korist članova. Članovi nadzornog i upravnog odbora će morati svake godine da podnose skupštini pojedinačnu izjavu o sukobu interesa u kojoj će saopćiti podatke propisane u nacrtu Zakona.

U nacrtu Zakona, kao i u Direktivi 2014/26/EU, posebna pažnja stavljena je na naplatu i raspodjelu autorskih naknada. Zadatak kolektivne organizacije je da pažljivo prikuplja i raspoređuje autorske naknade. Kolektivna organizacija mora raspodijeliti autorske naknade na osnovu unaprijed utvrđenih pravila usvojenih od strane skupštine. Od naplaćenih naknada kolektivna organizacija može odbiti samo troškove i odbitke za namjenske fondove. Troškovi poslovanja moraju biti razumni i u skladu sa pravilima o troškovima. Pravila se utvrđuju statutom kolektivne organizacije koji donosi skupština.

Nacrtom Zakona precizno je određen postupak raspodjele i isplate autorskih naknada, pri čemu naknade moraju biti isplaćene autorima u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od devet mjeseci po isteku finansijske godine, osim ako to nije moguće iz objektivnih razloga.

Nacrt Zakona uvodi veću transparentnost u poslovanje kolektivnih organizacija informisanjem nositelja prava, drugih kolektivnih organizacija i javnosti, kao i određivanjem jedinstvenog formata i sastava godišnjeg izvještaja. Godišnji izvještaj će se sastojati od finansijskih izvještaja, priloga sa objašnjenjima, izvještaja o namjenskim fondovima, aktivnostima kolektivne organizacije, izjava o sukobu interesa, podataka o ukupnim iznosima naplaćenih naknada i slično.

Godišnji izvještaj će morati da pregleda ovlašteni revizor. Revizora imenuje skupština, koja usvaja i godišnji izvještaj.

Odredbe o Vijeću za autorsko pravo sumirane su prema trenutno važećem zakonu, s tim da se imenovanje članova utvrđuje preko ravnatelja Instituta, a način plaćanja rada članova Vijeća utvrđuje se korištenjem depozita kod notara.

Nacrt Zakona reguliše pravila koja osiguravaju uslove izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim muzičkim djelima za više državnih područja prema Direktivi 2014/26/EU.

U cilju postizanja ciljeva Direktive 2014/26/EU u pogledu osiguravanja visokog nivoa funkcioniranja kolektivnih organizacija, transparentnosti i izvještavanja, nacrt Zakona precizira ovlaštenja nadzornog organa i obveze kolektivnih organizacija prema nadzornom organu. Institut će imati mogućnost vršiti uvid u poslovne knjige i drugu dokumentaciju, čak i ako mogu sadržavati lične ili druge zaštićene podatke, zahtijevati od kolektivnih organizacija bilo kakve podatke ili dokumente, te tražiti od kolektivne organizacije objašnjenje činjenica i dokumente koji se odnose na njeno djelovanje.

Direktiva 2019/790/EU, koja je u većoj mjeri transponirana u nacrtu izmjena i dopuna Zakona o autorskom i srodnim pravima, uređuje i pitanja kolektivnog ostvarivanja prava. Tako se propisuje obavezno kolektivno ostvarivanje prava reemitiranja te određenih novih prava, utvrđuje se obavezno kolektivno ostvarivanje autorskog prava na odgovarajući udio prihoda koji izdavač informativne publikacije ostvaruje za njeno korištenje.

Nacrtom Zakona transponiraju se odredbe Direktive 2019/789/EU i Direktive 2019/790/EU i uređuje postupak u skladu sa Zakonom o medijaciji.

Cilj Direktive 2019/789/EU je omogućiti korisnicima širi pristup televizijskim i radijskim programima iz drugih država članica, jer je njihov sadržaj važan za promicanje kulturne i jezičke raznolikosti, društvene kohezije i povećanje pristupa informacijama. Ova direktiva je transponirana u nacrt Zakona u odredbama o obaveznom kolektivnom ostvarivanju autorskih prava, ovlaštenjima Vijeća za autorska prava te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na muzičkim djelima.

OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH PRAVNIH RJEŠENJA

Član 1.

Član 1. stav (1) utvrđuje sadržaj nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.

Stavovi (3) i (4) predviđaju smislenu primjenu odredaba zakona koje se odnose na autorsko pravo, također i na srodna prava (osim odredaba o korištenju internetskih prava na autorskim muzičkim djelima za više državnih područja).

Stav (5) ovog člana nacrta zakona usklađen je sa članom 28. Direktive 2019/790 i članom 42. Direktive 2019/789.

Član 2.

Član 2. definiše pojmove koji se usklađuju sa članom 2. Direktive 2014/26, te se pozivaju na Zakon o autorskom i srodnim pravima i ostale propise Bosne i Hercegovine.

Član 3.

Autorska prava se mogu ostvarivati pojedinačno (individualno), odnosno za svako pojedino djelo posebno, ili skupno (kolektivno) za više autorskih djela i više autora istovremeno. U skladu sa nacrtom zakona, nositelj prava može slobodno odlučiti hoće li autorska prava ostvarivati lično ili preko zastupnika ili preko kolektivne organizacije ili nezavisnog upravljačkog subjekta, osim kada je zakonom drugačije određeno. Potrebno je i napomenuti na ograničenje prema čl. 7. i 9. ovog zakona, koji precizira koja se autorska prava mogu ostvarivati samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje).

U stavu (7) propisana je pretpostavka da je kolektivna organizacija, u okviru vrste prava i vrste djela za koje je ovlaštena prema dozvoli Instituta, ovlaštena da djeluje za račun svih nosioca prava.

Nacrtom zakona se utvrđuje opće načelo kolektivnog ostvarivanja autorskih prava u skladu s članom 4. Direktive 2014/26/EU.

Član 4.

Nacrtom zakona sažeto je uređenje trenutno važećeg zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava u dijelu koji se odnosi na odnos između nosioca prava i kolektivne organizacije ili nezavisnog upravljačkog subjekta. Sklapanje ugovora nije potrebno, ukoliko se autorsko i srodna prava obavezno ostvaruju kolektivno putem kolektivne organizacije, kada nositelj prava ne može individualno ostvarivati svoja prava.

Član 5.

Djelatnost je skup poslova koje pravna osoba može obavljati. Ovaj član nacrta zakona, propisuje da isključiva djelatnost kolektivne organizacije može biti kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava. Ovaj član, međutim, definira poslove koje kolektivna organizacija obavlja u okviru svoje djelatnosti. Kolektivna organizacija može prenijeti određene administrativne i tehničke poslove ugovorom drugoj kolektivnoj organizaciji. Prihode ostvarene obavljanjem administrativno-tehničkih poslova za drugu kolektivnu organizaciju, kolektivna organizacija može koristiti samo za smanjenje vlastitih troškova poslovanja, ali ne i za bilo koje druge svrhe.

Član 6.

U stavu (1) navodi se, da se može na kolektivan način ostvarivati sva prava priznata po Zakonu o autorskom i srodnim pravima pod uvjetima ovog nacrta zakona, osim prava iz čl. 7 i 9. ovog nacrta zakona, u pogledu kojih postoji obaveza da se ostvaruju kolektivno putem kolektivne organizacije.

Član 7.

Postojeći katalog obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, je proširen, moderniziran, ali konceptijski nije mijenjan. Dakle, novi prijedlog sadrži sva prava iz do sada važećeg ZKOASP 2010, ali su dodana nova prava koja se prema Direktivama 790/2019/EU i 789/2019/EU ostvarivaju kolektivno.

Direktiva 2014/26/EU ne zabranjuje pojedinim državama uspostavljanje obaveznog kolektivnog ostvarivanja za pojedine vrste prava, unatoč slobodnom izboru nositelja prava u pogledu načina upravljanja autorskim pravima. U nacrtu zakona, dakle, kao i u sadašnjem Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. godine, propisano je obavezno kolektivno ostvarivanje autorskih prava za najmasovnije slučajeve korištenja autorskih djela, odnosno ostvarivanje prava samo putem kolektivne organizacije.

Tač. a) stava (1) člana 7. nacrta zakona ostaje ista kao i dosadašnja odredba Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. godine i odnosi se na pravo slijeđenja prema Direktivi 2001/84/EZ – radi se samo o autorskom pravu, a ne i srodnim pravima.

Tač. b) stava (1) člana 7. nacrta zakona je neznatno izmijenjena i odnosi se na reproduciranje preko obima iz člana 46. ZASP-a te se proširuje i na fotokopiranje i digitalnu reproduciranje pisanih djela, osim kompjuterskih programa. Članovi 36., 37. i 38. Zakona o autorskom i srodnim pravima određuju pravo autora na naknadu, kojim se nadoknađuje ili nadoknađuje smanjenje potrebe ili vjerojatnosti kupnje zaštićenog sadržaja od strane korisnika, a koje nastaje kao posljedica dopuštenog privatnog i drugu vlastitu upotrebu prema članu 46. Zakona o autorskom i srodnim pravima. Privatno (dopušteno) reproduciranje doseglo je tolike razmjere da bi potpuno poništilo pravo autora na reproduciranje. U međunarodnom pravu stvoren je kompromis između prava privatne upotrebe i prava autora da dopusti reproduciranje: autori imaju pravo na odgovarajuću naknadu. Ova naknada naplaćuje se uz dopuštenje kupcu uređaja da reproducira autorska djela za privatnu upotrebu. S obzirom na paušalnu naknadu,

masu privatne reprodukcije i masu nositelja prava, obvezno kolektivno ostvarivanje jedini je mogući način ostvarivanja ovih prava, što je sukladno i Bernskoj konvenciji.

Prema tač. b) ostvaruju se i srodna prava članovi 120., 129., 133., 138., 139., 140. Zakona o autorskom i srodnim pravima, koja se prema članu 1. stav (4) zakona također obvezno kolektivno ostvaruju.

U određenom smislu, isto vrijedi i za fotokopiranje odnosno takozvano reprografsko pravo – grafičko reproduciranje autorskih djela preko obima za slobodno privatno korištenje prema članu 46. Zakona o autorskom i srodnim pravima. Fotokopiranje je također srodno pravo prema članovima 139. i 140. Zakona o autorskom i srodnim pravima.

Tač. c) stava (1) člana 7. nacrt zakona je neznatno izmijenjena tako da se odnosi na svako reemitiranje, a ne samo kabelsko reemitiranje, što je posljedica izmjene ovog prava u Zakonu o autorskom i srodnim pravima. U nacrtu zakona uvažene su odredbe Direktive 2019/789/EU kojom je propisano da nositelji prava mogu ostvarivati pravo reemitiranja svojih djela samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje). Operatori reemisije moraju sklopiti ugovor s kolektivnom organizacijom za priopćavanje javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava u radijskim i televizijskim programima. Direktiva 2019/789/EU također uređuje pitanje nosioca prava koji nisu ovlastili kolektivnu organizaciju za ostvarivanje ovih prava – na temelju zakonske pretpostavke, kolektivna organizacija će i u tim slučajevima moći ostvarivati prava ovih nosioca prava. Ti nositelji prava imaju ista prava iz ugovora između operatora usluge reemisije i kolektivne organizacije kao i nositelji prava koji su ovlastili nadležnu kolektivnu organizaciju. Prema nacrtu zakona, kolektivno ostvarivanje bit će obavezno i u slučaju reemitiranja izvorno emitiranog ili izvornog prijenosa televizijskog i radijskog programa.

Reemitiranje je u isto vremenu i srodno pravo prema članovima 128., 136., tač a), 139. i 140. Zakona o autorskom i srodnim pravima, koja se prema članu 1. stav (4) zakona također obvezno ostvaruju obavezno kolektivno.

Tač. d) stava (1) člana 7. nacrt zakona je novo uređena. Određuje se obvezno kolektivno upravljanje tzv. malih prava (*petit droits*) u slučaju saopštavanja javnosti nescenskih muzičkih i književnih djela.

Mala autorska prava odnose se na imovinska autorska prava koja dopuštaju autoru da dopusti ili zabrani nematerijalno korištenje (upotrebu) djela zaštićenog autorskim pravima. Najtipičniji primjeri takvog korištenja su javno izvođenje muzičkog ili književnog djela uživo, emitiranje muzike ili književnog djela putem radija i televizije, te emitiranje muzike na javnim događanjima ili u javnim prostorima (kao što su barovi, trgovine, čekaonice, sportski objekti i sl). Mehanička autorska prava sa druge strane su imovinska autorska prava kojima autori dopuštaju ili zabranjuju reproduciranje, odnosno korištenje autorskog djela u fizičkom obliku. Reproduciranje uključuje sve oblike fiksiranja djela na materijalnom nosaču ili drugom primjerku u bilo kojem obliku (npr. u obliku grafičke ili trodimenzionalne reprodukcije, zvučnog ili vizualnog zapisa, pohrane u elektroničkom obliku). Mehanička autorska prava može ostvarivati autor individualno, što znači da on sam dopušta ili zabranjuje reproduciranje svoga djela i postavlja uvjete za takvo korištenje.

Mala prava, koja uključuju i prava izvođača čije su izvedbe snimljene na fonogramima emitiranim u komercijalnim radijskim programima, kao i prava proizvođača tih fonograma (tzv. mala srodna prava), obvezno se ostvaruju kolektivno. U ovom slučaju riječ je o najavljuvanju javnosti već objavljenih nescenskih muzičkih i književnih (pisanih) djela. Mala prava definirana su u Zakonu o autorskom i srodnim pravima sa nekoliko znakova, koji moraju biti ispunjeni kumulativno:

(I) prvi znak je da se radi o muzičkim i pisanim djelima (tač. b) i c) člana 4. Zakona o autorskom i srodnim pravima,

(II) drugi znak je da su ta djela već objavljena,

(III) treći znak je saopćavanje javnosti – korištenje djela u nematerijalnoj obliku ili tzv. pravo saopćavanja javnosti, koja uključuju 8 prava nematerijalnog korištenja (pravo saopćavanja javnosti, čl. 24. Zakona o autorskom i srodnim pravima); samo se kod ove vrste korištenja radi o malim pravima,

(IV) četvrti znak je "nescensko" – to se ne tumači u smislu fizičke pozornice na kojoj se odvija javna objava, već u smislu dramaturške strukture i izvedbe autorskog djela. Posljednji znak je glavna razdjelnica između „malih“ i „velikih“ prava, a time i između obaveznog kolektivnog ostvarivanja i individualnog ostvarivanja prava. Prema tač. d) stava (2) člana 4. Zakona o autorskom i srodnim pravima obuhvaćaju velika prava: dramska djela (bez muzike ili s posebno napisanu muziku, uključujući radiodrame), dramsko-muzička djela (opera, opereta, balet i dr.), lutkarska djela, koreografska djela (npr. balet) i pantomimska djela, ako se radi o dramskom događaju. Mala prava su dijelovi, ulomci muzičkih i kazališnih djela, bez obzira na njihovo trajanje, ako ne prikazuju dramsku radnju cijelog djela u glavnim crtama. Nadalje, mala prava uključuju i pisana djela (bajke, poezija, prikazi, reportaže, ulomci iz romana, i sl.).

Kod malih autorskih prava koja se mogu ostvarivati samo kolektivno potrebno je također razumno voditi računa o srodnim malim pravima koja zadovoljavaju opisana četiri znaka. Stoga se odnosi na sva zakonski priznata saopćenja javnosti na već objavljenih nescenskih izvedbi, fonograma, emitiranja i izdavanja muzičkih ili književnih djela. Riječ je uglavnom o isključivom pravu na dostupnim javnosti (čl. 119., 127., 136., 139. i 140. Zakona o autorskom i srodnim pravima), drugim zakonom priznatim oblicima javnog saopćavanja i pravu na naknadu (čl. 128. Zakona o autorskom i srodnim pravima).

U tač. e) stava (1) člana 7. nacrtu zakona na novo se uređuje obavezno kolektivno ostvarivanje prava na naknadu za saopćavanje javnosti audiovizualnih djela i videograma te na njima snimljenih izvedbi, s izuzetkom prava javnog prikazivanja videograma i radiodifuznog emitiranja videograma filmskih producenata prema čl. 132.a. Zakona o autorskom i srodnim pravima. Uvođenjem obaveznog kolektivnog ostvarivanja ovih prava, po uzoru na muzička djela, omogućit će se učinkovito ostvarivanje prava. Dopunom obaveznog kolektivnog ostvarivanja osigurava se i kolektivno ostvarivanje svih prava koja će audiovizualni sektor ostvarivati kroz kolektivnu organizaciju. Obavezno kolektivno ostvarivanje prava omogućit će korisnicima da na jednom mjestu naplaćuju za saopćavanje javnosti audiovizualnih djela, videograma i izvedbi koje su (snimljene) na videogramu, a ujedno će olakšati ostvarivanje prava onih nositelja koji imaju pravo na ove naknade, budući da će ta prava ostvarivati kolektivna organizacija, a ne individualno nositelji prava. U navedenim slučajevima kolektivna organizacija moći će ostvarivati prava i bez ovlaštenja nositelja prava.

Na temelju člana 138.a Zakona o autorskom i srodnim pravima novo se uređuje i obvezno kolektivno ostvarivanje prava autora na primjereni dio prihoda koji izdavač medijske publikacije ostvaruje za njezino korištenje. Clipping je dobrovoljna kolektivna organizacija (polazište je pojedinačna provedba) koja velikim izdavačima omogućuje bilateralno reguliranje odnosa s clipping agencijama. Rezultat u praksi je da su manji regionalni i lokalni mediji slabije pregovaračke moći. Bitno je s dva stajališta da novinari i drugi autori dođu do naknade i činjenice da obvezno kolektivno ostvarivanje donosi rješenje za cijelu branšu, budući da će pregovore voditi kolektivne organizacije. Naknadu za korištenje medijske publikacije može tražiti samo izdavač dotične medijske publikacije, a ne autor. Obvezno kolektivno ostvarivanje primjerenije je sa stajališta sudjelovanja autora u ovoj publikaciji, čime bi se zakonom na odgovarajući način osigurao položaj autora i njihova prava.

Član 8.

Član 8. utvrđuje iznimke od obaveznog kolektivnog ostvarivanja, odnosno kada nosioc prava može ostvarivati prava individualno ili putem nezavisnog upravljačkog subjekta.

Nositelj prava može javno izvoditi neizvedeno muzičko i pisano djelo pod uvjetom da je nositelj prava izvođač i nositelj svih prava na tom djelu.

Nositelj prava može ostvariti i pravo na javno emitiranje određenog nescenskog muzičkog djela s određenim fonogramom, ako je nositelj svih materijalnih prava (kumulativno) za ovaj način korištenja.

Nositelj prava iz ovog člana može prava ostvarivati samostalno ili putem nezavisnog upravljačkog subjekta. U tom slučaju nositelj prava dužan je obavijestiti kolektivnu organizaciju najkasnije petnaest dana prije održavanja događaja. Nositelj prava nije dužan u obavijesti naznačiti repertoar autorskih djela.

Član 9.

Novim članom 9. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava propisano je prošireno kolektivno ostvarivanje autorskih prava na djelima nedostupnim na tržištu. Nadležna kolektivna organizacija može izdati odobrenje za korištenje djela nedostupnih na tržištu institucijama kulturne baštine u Bosni i Hercegovini za korištenje u bilo kojoj državi članici Europske unije. Podatke o odobrenjima kolektivna organizacija dužna je dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo. Sve navedeno u ovom članu u skladu je s članom 8. Direktive (EU) 2019/790.

Ako je jednoj kolektivnoj organizaciji izdana dozvola za istu vrstu prava na istoj vrsti djela koja se smatraju ovakvim djelima, ona se smatra reprezentativnom.

U skladu s uvodnom izjavom 33. Direktive 2019/790/EU, države članice trebale bi moći zahtijevati, na primjer, zajedničke licence ili sporazum između relevantnih reprezentativnih kolektivnih organizacija za slučajeve kada je više od jedne kolektivne organizacije reprezentativna. Nadalje, karakteristika kolektivnog ostvarivanja autorskih prava na djelima nedostupnim na tržištu, sukladno 31. uvodne izjave Direktive 2019/790/EU, jest da reprezentativna kolektivna organizacija ostvaruje autorska prava nositelja prava i na onim djelima za koje nisu ovlastili reprezentativne kolektivne organizacije.

Pravo reprezentativne kolektivne organizacije da i bez ovlaštenja nositelja prava upravlja autorskim pravima nositelja prava na autorskim djelima nedostupnim na tržištu koja se trajno nalaze u zbirci institucija kulturne baštine, s druge strane biti u ravnoteži s pravom nositelja prava da, u slučaju reprezentativnih kolektivnih organizacija, u bilo kojem trenutku isključe ostvarivanje svog autorskog prava na kolektivna način.

Član 10.

Predloženim članom dosadašnja definicija kolektivne organizacije usklađena je s definicijom kolektivne organizacije iz tačke a) člana 3. Direktive 2014/26/EU.

U skladu sa Direktivom 2014/26/EU, također je potrebno definirati djelatnost kolektivne organizacije. Tako se prijedlogom člana pobliže određuju uslovi u pogledu djelatnosti i poslovanja kolektivne organizacije. Nacrtom zakona propisano je da se djelatnost kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava mora odrediti kao glavna djelatnost kolektivne organizacije i upisati u registar. Za obavljanje djelatnosti od ključne je važnosti da se djelatnost obavlja na neprofitan način, iz razloga što autorske naknade predstavljaju ostvareni prihod ili prihod za nositelje autorskih prava koji primaju autorske naknade. Time se također eliminira dvostruko oporezivanje.

Član 11.

U skladu sa tačkom b) člana 3. Direktive 2014/26/EU, član 4. definira pojam nezavisnog upravljačkog subjekta.

U skladu s uvodnom odredbom (15) Direktive 2014/26/EU, nositelji prava trebali bi moći povjeriti ostvarivanje svojih prava nezavisnim upravljačkim subjektima. Takve samostalne osobe su pravne

osobe koje obavljaju profitnu djelatnost. Glavna razlika u odnosu na kolektivne organizacije je u tome što nositelji prava - članovi ne posjeduju u potpunosti ili djelomično nezavisno upravljačko tijelo i ne kontrolišu ga.

Prema uvodnoj odredbi (16) Direktive 2014/26/EU, audiovizualni producenti, muzički producenti, emiteri i izdavači, kao i menadžeri i zastupnici autora i izvođača koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama, kao kolektivno upravljanje pravima.

Također, ovim se članom, u skladu sa četvrtim stavom člana 2. Direktive 2014/26/EU, utvrđuje koje se odredbe ovog zakona primjenjuju i na nezavisni upravljački subjekt.

Član 12.

Predloženim članom utvrđuje se sadržaj statuta kolektivne organizacije. Statut je hijerarhijski najviši akt u kolektivnoj organizaciji kojim se uređuju ključna pitanja za djelovanje kolektivne organizacije.

U skladu sa stavom (2) svrha je spriječiti nositelje prava da odlučuju o pitanjima koja se ne odnose na njihova prava ili njihova djela, kada su različiti nositelji prava udruženi u istu kolektivnu organizaciju, na primjer autori i nosioci srodnih prava ili autori raznih vrsta autorskih djela, na primjer muzički i književni. To znači da autori muzičkih djela ne mogu odlučivati o pitanjima kolektivnog ostvarivanja na književnim djelima i obrnuto. Naravno, zajednički odlučuju o pitanjima koja su zajednička svim članovima.

Budući da se radi o ključnom dokumentu kolektivne organizacije, za donošenje statuta i svaku njegovu izmjenu potrebna je dvotrećinska većina prisutnih članova u skupštini.

Član 13.

Predloženim članom utvrđuje se upravljačko ustrojstvo kolektivne organizacije. Tijela i njihove ovlasti moraju biti navedeni u statutu.

Član 14.

Predloženim članom prenose se odredbe člana 8. Direktive 2014/26/EU.

Skupština je tijelo putem kojeg članovi ostvaruju svoja upravljačka prava u kolektivnoj organizaciji i mogu utjecati na donošenje njenih ključnih odluka. U skladu s devetim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, svaki član ima pravo učešća na skupštini i pravo glasa.

Stav (1) i (2) navodi temeljno načelo da svaki član ima jedan glas. Deveti stav člana 8. Direktive 2014/26/EU dopušta da se pravo članova ograniči i da se pravo glasanja na glavnoj skupštini drugačije uredi. Stav (2) provodi dozvoljenu iznimku iz Direktive, ali iz ograničenje na najviše tri glase.

Stav (3) u skladu sa desetim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, dopušta članu da ovlasti bilo koju drugu osobu da u njegovo ime učestvuje i glasa na skupštini, a takvo ovlaštenje ne smije uzrokovati sukob interesa. Do sukoba interesa može doći kada član ovlasti drugog člana koji ne pripada istoj kategoriji nositelja prava unutar kolektivne organizacije. Svrha imenovanja punomoćnika je poticanje aktivnog učešća članova na skupštini, bez obzira što sami ne prisustvuju sjednici skupštine.

U skladu sa desetim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, propisano je da svako ovlaštenje vrijedi samo za jedno sazivanje skupštine, te da se mora dostaviti prije početka. Ovlaštenik je dužan glasati prema uputama člana.

U skladu sa drugim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU skupština se saziva najmanje jednom godišnje.

Član 15.

Predloženim članom utvrđuje se način sazivanja skupštine. Budući da je skupština kolektivne organizacije središnje tijelo putem kojeg članovi mogu ostvarivati svoja upravljačka prava u kolektivnoj organizaciji i preko nje uticati na donošenje ključnih odluka i dokumenata, način sazivanja skupštine mora biti utvrđen zakonom.

Član 16.

Skupština se saziva i vanrednim putem ako ovako sazivanje traži manjina članova, ali ne manje od 10%. Ako tijela kolektivne organizacije ne sazovu skupštinu u određenim rokovima, najmanje 10% članova može ulaganjem zahtjeva od Instituta tražiti izdavanje rješenja za sazivanje skupštine. Ako i nakon rješenja skupština nije sazivana u roku, ova okolnost znači povredu ovog zakona i predstavlja pravni osnov za mjere Instituta.

Član 17.

Predloženim članom u skladu sa četvrtim i petim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se nadležnosti skupštine.

Nadležnosti su podijeljene u tri sadržajna dijela. U prvoj grupi članovi odlučuju o zajedničkim stvarima. To uključuje donošenje i svaku izmjenu statuta, imenovanje i razrješenje članova nadzornog odbora, nagrađivanje članova nadzornog odbora, imenovanje revizora i usvajanje godišnjeg izvještaja. Drugi grupa uključuje donošenje različitih pravila važnih za efikasno kolektivno ostvarivanje u korist nositelja prava na različitim vrstama djela. Treća grupa uključuje odluke koje skupština odlukom može prenijeti na nadzorni odbor. Ova grupa uključuje pravila o upravljanju rizicima, odobrenju kupnje, prodaje ili hipoteke na nekretninama, odobrenju zaduživanja ili davanju kolaterala za kredite.

Član 18.

Predloženim članom u skladu sa članom 10. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se ovlasti upravnog odbora. U skladu sa tačkom ii. stava (g) člana 3. Direktive 2014/26/EU „direktor“ u slučaju dvojne uprave označava svaki član upravnog ili nadzornog odbora.

Trećim stavom, u skladu sa prvim stavom člana 10. Direktive 2014/26/EU, propisan je profesionalni stav članova upravnog odbora.

Predloženim članom precizirane su obaveze članova upravnog odbora i osnovni principi djelovanja upravnog odbora. Ovim zakonom se ne propisuje najmanji broj članova upravnog odbora i ovo pitanje treba da bude riješeno u statutu kolektivne organizacije.

Član 19.

Predloženim članom u skladu sa članom 9. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se ovlasti i način rada nadzornog odbora kolektivne organizacije koji se sastoji od najmanje tri osobe.

Član 20.

Predloženim članom utvrđuje se odštetna obaveza članova upravnog i nadzornog odbora. Članovi odgovaraju kolektivnoj organizaciji solidarno za štetu nastalu povredom svojih dužnosti, osim ako dokažu da su svoje dužnosti obavljali časno i savjesno.

Član 21.

Predloženim članom propisuje se obaveza članova upravnog i nadzornog odbora da na godišnjoj skupštini podnose pisanu pojedinačnu izjavu o sukobu interesa u skladu s trećim stavom člana 9. i drugim stavom člana 10. Direktive 2014/26/EU.

Član 22.

Institut će izdati dozvolu kolektivnoj organizaciji na temelju zahtjeva za izdavanje dozvole i ako su ispunjeni uslovi potrebni za efikasno kolektivno ostvarivanje prava. Dozvola se izdaje kolektivnoj organizaciji ako su statut i drugi interni akti kojima se uređuje rad kolektivne organizacije u skladu sa zakonom i omogućuju učinkovito kolektivno ostvarivanje autorskih prava na autorskim djelima za koja se traži dozvola.

U stavu (3) navedeni su obavezni prilozi uz zahtjev. Između ostalog, utvrđuje se i predlaže se i odluka osoba koje imaju upravljačka prava u udruženju, da su saglasne sa zahtjevom za izdavanje dozvole i za vrijeme trajanja statusa kolektivne organizacije odriču se osnivačkih ili upravljačkih prava u udruženju u korist članova kolektivne organizacije. Ova odredba je nužna zbog odredaba Direktive 2014/26/EU prema kojima je kolektivna organizacija u vlasništvu ili pod kontrolom njenih članova. Ovim je zakonom određeno da kolektivnom organizacijom upravljaju samo članovi. Zbog toga potrebno je propisati i predložene odluke osoba, koja imaju upravljačka ili osnivačka prava u udruženju, koje postaje kolektivna organizacija.

Dozvola za kolektivno ostvarivanje istog autorskog prava na istoj vrsti autorskih djela može se izdati u slučaju obaveznog kolektivnog ostvarivanja samo jednoj kolektivnoj organizaciji (uz očuvanje monopolskog položaja kolektivne organizacije). U ostalim slučajevima kolektivnog ostvarivanja prava, dozvola za kolektivno ostvarivanje istih prava na istoj vrsti autorskog djela može se izdati za više pravnih lica koja će ostvarivati prava samo na temelju ugovora. Definiciju monopolskog položaja dopušta i Sud Europske unije (vidi slučaj C-351/12).

Institut će nezavisnom upravljačkom subjektu izdati dozvolu na temelju zahtjeva i ako su priloženi svi relevantni dokumenti i ako su ispunjeni uvjeti potrebni za učinkovito kolektivno ostvarivanje prava.

Član 23.

Ovim članom utvrđuju se uvjeti pod kojima Institut izdaje dozvolu kolektivnoj organizaciji ili nezavisnom upravljačkom subjektu.

U slučajevima najšire upotrebe autorskih djela zadržava se obavezno kolektivno upravljanje i monopol pojedine kolektivne organizacije (isto kao u važećem Zakonu o kolektivnom ostvri vanju autrskog i srodnih prava). U slučaju obaveznog kolektivnog ostvarivanja, dozvolu za kolektivno ostvarivanje iste vrste autorskog prava na istoj vrsti autorskog djela može se izdati samo jednoj kolektivnoj organizaciji (čuvajući monopolski položaj kolektivne organizacije). U ostalim slučajevima kolektivnog ostvarivanja prava, dozvola za kolektivno ostvarivanje istih prava na istoj vrsti autorskih djela može se izdati više pravnih osoba koje će ostvarivati prava na temelju ovlaštenja nositelja prava.

Član 24.

Iz uvodne izjave (50) Direktive 2014/26/EU proizlazi da bi države članice trebale uspostaviti odgovarajuće postupke koji će omogućiti kolektivnim organizacijama praćenje njihove usklađenosti s Direktivom. Direktiva ne ograničava države članice u izboru nadzora, ali propisuje da nadzorna tijela moraju biti u mogućnosti učinkovito i pravovremeno rješavati sve nedoumice koje se pojave u vezi s

provedbom pravila kolektivnog upravljanja. Iz uvodnih odredbi također proizlazi da države članice trebaju osigurati nadzornim tijelima mogućnost uvođenja sankcija i mjera u slučaju nepoštivanja odredbi nacionalnog zakonodavstva.

U skladu sa navedenim, u stavu (1) utvrđuju se ovlaštenja za praćenje pojedinih odredbi nacrtu zakona. Institut kao nadležno tijelo nije nadležno odlučivati o sporovima između nositelja prava i kolektivne organizacije, te između korisnika i kolektivne organizacije, jer je to u nadležnosti građanskih sudova. Autorsko i srodna prava spadaju u privatna prava pa ih njihovi nositelji moraju sami ostvarivati. Nadležni organ provodi nadzor nad cjelokupnim sistemom djelovanja kolektivne organizacije u javnom interesu, a ne nad interesom pojedinog nositelja ili korisnika prava.

Član 25.

Ovaj član utvrđuje ovlaštenja Instituta kao nadležnog tijela, koja omogućavaju efikasnu kontrolu nad radom kolektivnih organizacija.

Sukladnu članu 11. Direktive 2019/790 u novom stavu (5) propisuje se da je Institut ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima nedostupnih na tržištu zbog promoviranja ograničenja iz člana 46.f Zakona o autorskom i srodnim pravima, kao i provoditi dijaloge s nositeljima prava, institucijama kulturne baštine i kolektivnim organizacijama u tu svrhu.

Član 26.

Predloženim članom utvrđuju se obaveze kolektivnih organizacija. Radi učinkovitog provođenja kontrole, kolektivne organizacije dužne su Institutu dostaviti dokumente navedene u nacrtu člana u roku od 7 dana.

Član 27.

Predloženim članom precizirane su mjere koje nadležno tijelo može izreći kolektivnoj organizaciji u slučaju povrede odredaba zakona. U skladu s uvodnom izjavom (50) Direktive 2014/26/EU, države članice trebaju osigurati da nadzorna tijela mogu uvesti sankcije i mjere u slučaju nepoštivanja odredbi nacionalnog zakonodavstva. Direktiva ne navodi pojedinosti o vrstama sankcija ili mjera, ali u skladu s trećim stavom člana 36. Direktive 2014/26/EU one moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Takve sankcije ili mjere mogu, u skladu s uvodnom izjavom (50) Direktive 2014/26/EU, uključivati nalog za razrješenje članova upravnog odbora koji su postupili nemarno, inspekciju prostorija kolektivne organizacije ili povlačenje dozvole za kolektivno ostvarivanje prava.

Član 28.

Predloženim članom precizirane su mjere koje nadležno tijelo može izreći kolektivnoj organizaciji u slučaju povrede odredaba zakona. U ovom članu propisan je postupak uslovnog oduzimanja dozvole.

Član 29.

Predloženim članom propisane su obaveze kolektivne organizacije u slučaju oduzimanja ili gubitka dozvole za kolektivno ostvarivanje prava.

Član 30.

U ovom članu propisuju se obaveze Instituta u pogledu službenog obavještanja Europske komisije. Član je usklađen s članom 12. stavom 5. i članom 13. stavom 2. Direktive (EU) 2019/790, članom 11. Direktive 2006/116/EZ i članom 13. Direktive 2006/115/EZ. Nadalje propisuje se obaveza Instituta da u primjerenom roku odgovori na obrazložene zahtjeve tijela druge države članice Europske unije vezane

uz primjenu Direktive 2014/26/EU, osobito u vezi s aktivnostima kolektivnih organizacija koje imaju sjedište ili poslovno sjedište u Bosni i Hercegovini. Također, propisuje se ovlast Instituta da u slučaju sumnje na nepravilno postupanje kolektivnih organizacija ili nezavisnih upravljačkih subjekta koji imaju sjedište ili poslovno sjedište u drugoj državi članici Europske unije, a poslove kolektivnog ostvarivanja prava obavljaju u Bosni i Hercegovini, može poslati sve relevantne informacije nadležnom tijelu te druge države članice koje je nadležno za nadzor, kao i predložiti provedbu odgovarajuće mjere. Propisuje se da isti zahtjev Instituta može uputiti i stručnoj skupini koja se sastoji od predstavnika nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjedava predstavnik Europske komisije. Članak je usklađen s člancima 37., 38., 39. i 41. Direktive 2014/26/EU.

Sukladno članu 10.a Direktive 2006/116/EZ u stavu (3) propisuje se da će Institut bez nepotrebnog odgađanja obavijestiti Europsku Komisiju o svim promjenama na popisu kolektivnih organizacija osnovanih u Bosni i Hercegovini.

Član 31.

Ovim članom propisana je obaveza kolektivnih organizacija da ne odbijaju zahtjeve za sklapanje ugovora prema članu 4. ovog zakona, ako kolektivna organizacija kolektivno ostvaruje prava nositelja prava, koji je zatražio sklapanje ugovora. U skladu sa članom 5. Direktive 2014/26/EU kolektivna organizacija dužna je prihvatiti upravljanje pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njene djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti zahtjev nositelja prava.

Član 32.

Predloženim članom uređuju se prava nositelja prava u skladu s članom 5. Direktive 2014/26/EU. Na primjer, predloženi član, u skladu s drugim stavom člana 5. Direktive 2014/26/EU, nositelju prava daje pravo slobodnog odabira organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja će upravljati njegovim pravima na određenom autorskom djelu, za teritorije po vlastitom izboru, bez obzira na državljanstvo ili prebivalište nositelja prava ili zemlju registrovanog sjedišta kolektivne organizacije.

Ovaj član tako uređuje prava nositelja prava te je usklađen s članom 5. Direktive 2014/26/EU kojim je uređeno da nositelj prava može slobodno izabrati kolektivnu organizaciju koja će ostvarivati njegova prava, kategorijama prava ili vrstama djela u bilo kojoj državi članici Europske unije. Također, uređuje se da nositelj prava ima pravo davati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih prava, a kolektivne organizacije dužne su objaviti uvjete pod kojima nositelji prava mogu izdavati takve dozvole. U skladu sa odredbama člana 5. Direktive 2014/26/EU uređuje se pravo nositelja prava da otkáže ugovor prema članu 4. zakona. Propisuje se i dužnost kolektivne organizacije da uredi prava nositelja prava navedena u ovom članu u svojim unutrašnjim aktima, koje je dužna objaviti na svojoj internet stranici.

Član 33.

Kolektivna organizacija mora djelovati u najboljem interesu nositelja prava. Stoga, ključno je osigurati sistemsko rješenje koje će nositeljima prava koji su ovlastili kolektivnu organizaciju za ostvarivanje svojih prava temeljem članstva u kolektivnoj organizaciji omogućiti sudjelovanje u upravljanju kolektivnom organizacijom i donošenju odluka kolektivne organizacije. Predloženim članom uređuju se prava nositelja prava u skladu s odredbama člana 6. Direktive 2014/26/EU.

Uređuju se pravila članstva u skladu sa Direktivom 2014/26/EU. Propisuje se dužnost kolektivne organizacije da prima kao članove sve nositelje prava koji ispunjavaju uvjete za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Propisuje se i dužnost kolektivne organizacije da uvrstiti uvjete za članstvo u statut, koji se treba javno objaviti. Svaku odluku o

eventualnom odbijanju zahtjeva za članstvo kolektivna organizacija je dužna jasno obrazložiti. Dalje se uređuje dužnost kolektivne organizacije da osigura mogućnost da članovi s njom komuniciraju elektronskim putem, te dužnost vođenja evidencije o članstvu. Definira se pojam „član“ kolektivne organizacije sukladno definicijom iz člana 3. Direktive 2014/26/EU.

Član 34.

Predloženim članom sukladno članu 7. Direktive 2014/26/EU, propisano je da kolektivna organizacija mora ostvarivati autorska prava nositelja prava koji nisu njezini članovi na isti način kao i autorska prava svojih članova. To znači da se odredbe o raspodjeli, obavještanju i rješavanju sporova jednako primjenjuju na članove i nositelje prava koji nisu članovi kolektivne organizacije. Međutim, takav nositelj prava nema članska prava i ne može uticati na odluke kolektivne organizacije.

Član 35.

Ovim članom utvrđuje se pravo nositelja prava na pristup dokumentima i podacima kolektivne organizacije, te se uređuju pravila o informiranju nositelja prava, drugih kolektivnih organizacija i javnosti. Ovim članom transponiraju se zahtjevi poglavlja 5. Direktive 2014/26/EU o transparentnosti i izvještanju, a posebno odredbe člana 18. do 21. gore navedene direktive.

Predloženim članom nositeljima prava čija prava kolektivno ostvaruje kolektivna organizacija daje se pravo da od kolektivne organizacije traže uvid u svoje dokumente i podatke. Uvid u isprave i podatke kolektivne organizacije važan je za djelotvorno ostvarivanje upravljačkih prava članova i provođenje nadzora nositelja prava i članova nad poslovanjem kolektivne organizacije.

Član 36.

Iz Direktive 2014/26/EU proizlazi da je uspostavljanje pravila o obavijesti važno za jačanje povjerenja nositelja prava, korisnika i drugih kolektivnih organizacija. Kolektivne organizacije, stoga, trebaju ispunjavati posebne zahtjeve u pogledu transparentnosti svog poslovanja. Svaka kolektivna organizacija odgovorna je za raspodjelu ili isplatu iznosa na koje nositelji prava imaju pravo, pružiti određene informacije pojedinačnim nositeljima prava, barem jednom godišnje, kao što su iznosi na koje imaju pravo na raspodjelu ili plaćanje i odbitke. Stoga bi se od kolektivnih organizacija trebalo zahtijevati da stranim kolektivnim organizacijama čija prava ostvaruju na temelju ugovora pružaju informacije prema ovom članu, uključujući finansijske podatke.

Član 37.

Članom 20. Direktive 2014/26/EU propisano je da kolektivna organizacija mora nositeljima prava, drugim kolektivnim organizacijama i korisnicima, na njihov zahtjev, dati podatke o djelokrugu djelatnosti organizacije, njenim dijelovima ili drugim sadržajima koje predstavlja. Među zahtjevima Direktive 2014/26/EU je i obaveza objavljivanja i činjenja javno dostupnim informacija o kolektivnoj organizaciji i načinu obavljanja djelatnosti, uključujući statut i opštu politiku u pogledu naknada, odbitaka i tarifa. Kolektivne organizacije bi također trebale objaviti godišnji izvještaj koji sadrži usporedive revidirane finansijske podatke o njihovim aktivnostima.

Ovim se članom utvrđuju podatci i dokumenti kolektivne organizacije koje kolektivna organizacija javno objavljuje na svojim internet stranicama. U drugom stavu utvrđuje se obaveza kontinuiranog ažuriranja podataka i dokumenata, te minimalno 5-godišnje razdoblje objave godišnjeg izvještaja s izvještajem revizora.

Član 38.

Predloženi član sadrži opšte odredbe o godišnjem izvještaju.

Član sadrži opće odredbe u vezi s pripremom godišnjeg izvještaja. Godišnji izvještaj priprema se jasno i pregledno i prikazuje pravičan i istinit prikaz imovine i obaveza kolektivne organizacije, njenog financijskog položaja i poslovnog rezultata.

U drugom stavu određeno je da kolektivna organizacija koja upravlja različitim pravima na različitim vrstama djela mora pripremiti godišnji izvještaj na način da se iskazuje kolektivno ostvarivanje prema različitim kategorijama.

Treći stav određuje odgovornost za pripremu godišnjeg izvještaja. Članovi upravnog odbora i nadzornog odbora zajedno moraju osigurati da se godišnje izvještaj sastavi u skladu s pravilima, uzimajući u obzir svoje ovlasti, dužnosti i odgovornosti.

Peti stav određuje rok za pripremu godišnjeg izvještaja. Rok za sastavljanje potreban je kako bi se osigurali drugi koraci u prihvatanju godišnjeg izvještaja (revizija, izvještaj nadzornog odbora, razmatranje na skupštini).

Šesti stav određuje obavezu nadzornog odbora da nakon završene revizije provjeri godišnji izvještaj i o otkrićima pripremi pisani izvještaj za skupštinu. U skladu s petim stavom člana 9. Direktive 2014/26/EU, ovaj izvještaj mora navesti kako i u kojoj mjeri je nadzirao vođenje kolektivne organizacije tijekom finansijske godine.

Sedmi stav određuje rok u kojem skupština donosi odluku o godišnjem izvještaju.

Član 39.

Predloženim članom utvrđuje se suština i sastav godišnjeg izvještaja. Sastav godišnjeg izvještaja kolektivne organizacije naveden je u Prilogu Direktive 2014/26/EU. Sastavni dio godišnjeg izvještaja su i izjave članova upravnog i nadzornog odbora o sukobu interesa, što je u skladu s uvodnom izjavom (25) Direktive 2014/26/EU.

Stavom (1) i (2) utvrđuje se sadržaj objašnjenja financijskih izvještaja.

Član 40.

Predloženim članom propisano je da godišnji izvještaj mora biti pregledan od strane ovlaštenog revizora u skladu sa četvrtim stavom člana 22. Direktive 2014/26/EU.

U ovom članu navodi se da mora godišnji izvještaj revidirati ovlašteni revizor u roku od sedam mjeseci nakon završetka finansijske godine. Revizorski izvještaj se objavljuje u godišnjem izvještaju i uključuje finansijski izvještaj i podatke iz člana 39. nacrtu zakona. Kontrolu nad radom ovlaštenih revizora kolektivnih organizacija vrši se prema propisima Bosne i Hercegovine. Navodi se i da odredbe ovog nacrtu zakona ne utiču na obaveze kolektivne organizacije prema drugim propisima u vezi finansijskog poslovanja, izvještaja i revizije.

Član 41.

Predloženim članom uređuje se pravo članova da zatraže posebnu reviziju radi provjere vođenja pojedinih poslova kolektivne organizacije. To je važno manjinsko pravo nositelja prava kada smatraju da postoje nepravilnosti u vođenju poslova kolektivne organizacije.

Član 42.

Ovim članom uređuju se opšta pravila o raspodjeli prihoda od prava odnosno iznosa koji pripadaju nositeljima prava u skladu sa članom 13. Direktive 2014/26/EU. Propisuje se obaveza kolektivne organizacije da redovno, uredno i precizno raspodijeli i isplati iznose namijenjene nositeljima prava u skladu s pravilima koje donosi skupština.

Član 43.

Predloženim članom u skladu sa članom 11. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se opšta načela naplaćenih autorskih naknada. Član 11. navedene direktive zahtijeva da kolektivna organizacija pažljivo prikuplja i raspoređuje autorske naknade, da može ulagati naplaćene naknade u bankovne depozite, da odvojeno iskazuje prikupljene naknade i prihode od bankovnih depozita i vlastita sredstva i prihode od njih, kako može rukovati naplaćenim naknadama i prihodom od bankovnih depozita te odbitke za troškove poslovanja.

Član 44.

Ovaj član propisuje posebne slučajeve raspodjele. Sadržaj člana suštinski je sličan dosad važećem članu 22. Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. godine, s time da je dodan samo stav (4) koji utvrđuje omjer udjela u podjeli naknade od pružatelja usluge prema odredbi petog stava člana 15. čl. Direktive 2019/790/EU.

U stavu (5) predviđena je mogućnost drugačijeg omjera temeljem pisanog ugovora između nositelja prava.

Član 45.

Predloženim članom utvrđuju se troškovi ostvarivanja prava. U skladu s članom 12. Direktive 2014/26/EU, oni moraju biti razumni, opravdani i dokumentovani. Član 12. Direktive 2014/26/EU također propisuje obavezu kolektivne organizacije da informira nositelje prava o pravilima o troškovima poslovanja. U nacrtu zakona navodi se da troškovi ostvarivanja prava ne smiju biti veći od stvarnih i opravdanih troškova, da moraju biti razumni i u skladu s pravilima kolektivne organizacije. Troškovi moraju biti opravdani i dokumentovani prema međunarodnim računovodstvenim standardima. Skupština kolektivne organizacije određuje najveći dopušteni postotak troškova ostvarivanja prava na temelju naplaćenih autorskih naknada i prihoda od bankovnih depozita. Kolektivna organizacija je dužna obavijestiti nositelje prava o troškovima ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz naplaćenih naknada i prihoda prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.

Član 46.

Četvrti stav člana 12. Direktive 2014/26/EU omogućuje kolektivnim organizacijama stvaranje različitih fondova. Prijedlogom ovog člana stvaranje fondova ujednačeno je s terminologijom Direktive 2014/26/EU koja definira tri moguća oblika namjenskih fondova. U nacrtu zakona navodi se da kolektivna organizacija može osnivati različite namjenske fondove. Ti fondovi se finansiraju odbicima od prihoda od prava i prihoda od ulaganja pod uvjetima prema zakonu. U namjenske fondove mogu se na temelju odluke skupštine uplaćivati prihodi od ulaganja. Također se mogu uplaćivati izdvojena sredstva naknada do 10% ukupne mase prihoda od naknada godišnje. Uplaćivati se mogu i neraspodjeljive naknade, kao i donacije i darovi. Sredstva fondova su posebna namjenska sredstva za socijalne, kulturne ili obrazovne namjene. Ta sredstva mogu se koristiti za poticaj i promociju kulturnog i umjetničkog stvaralaštva, uključujući neafirmirane stvaratelje. Također se mogu koristiti za poticaj stvaranja i promocije autorskih djela, kao i za socijalne i obrazovne namjene. Korisnik sredstava fondova može biti osoba sa boravištem, prebivalištem ili sjedištem u Bosni i Hercegovini na dan objave poziva. Kolektivna organizacija mora voditi sredstva svakog fonda odvojeno. Pravila o namjenskim fondovima moraju osigurati transparentnost poslovanja. Također moraju odrediti broj i namjenu fondova, pravila o troškovima, uplatama i isplatama, korištenju sredstava i kontroli namjena. Sva izdvajanja u namjenske fondove trebaju biti razumna i utemeljena na objektivnim kriterijima.

Član 47.

Ovim i slijedećim članom, u skladu sa članom 13. Direktive 2014/26/EU, utvrđuje se način raspodjele naplaćenih autorskih naknada. Pojam "dijeljenje" znači, u prvom koraku, ustupanje primljene naknade nositelju prava i, u drugom koraku, plaćanje te naknade ovom nositelju prava.

Prvi stav predviđa redovitu, pažljivu i tačnu raspodjelu i plaćanje prema unaprijed utvrđenim pravilima raspodjele.

Drugim stavom utvrđuje se rok za dodjelu i isplatu autorskih naknada. Kolektivna organizacija mora izvršiti raspodjelu što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci nakon isteka finansijske godine u kojoj su autorski honorari naplaćeni. Rok se može prekoračiti samo ako objektivni razlozi kašnjenja nisu na strani kolektivne organizacije.

Član 48.

Opšta pravila o raspodjeli u skladu sa članom 13. Direktive 2014/26/EU uređena su o predloženom članu. U nacrtu navodi se da pravila o raspodjeli naknada nositeljima prava kolektivne organizacije moraju sadržavati odredbe o predmetu zaštite i nositeljima prava, utvrđivanju udjela nositelja prava u naplaćenim naknadama, iznosu za isplatu nakon odbitka troškova, te rokovima za obračune i isplate. Kolektivna organizacija mora poduzeti mjere za identifikaciju i pronalaženje nositelja prava. U roku od tri mjeseca nakon isteka zakonskog roka mora učiniti dostupnim podatke o djelima bez identificiranih nositelja prava nositeljima prava i kolektivnim organizacijama s kojima ima ugovore o uzajamnom zastupanju. Podaci uključuju naslov djela, ime nositelja prava, ime relevantnog nakladnika ili producenta, te bilo koji drugi relevantan podatak. Kolektivna organizacija mora provjeriti registre članova i nositelja prava te druge dostupne evidencije. Ako identifikacija nije uspješna, mora javno objaviti neuspjeh u roku od godinu dana. Ako se iznosi ne mogu raspodijeliti nakon tri godine, smatrat će se neraspodjeljivima. Skupština odlučuje o korištenju tih iznosa. Opšti obračun raspodjele naknada mora ocijeniti ovlašteni revizor. Kolektivna organizacija mora dostaviti opšti obračun Institutu u roku od 7 dana od primitka izvještaja o reviziji.

Član 49.

Prijedlogom ovog člana u stavu (1), u skladu sa članom 14. Direktive 2014/26/EU, propisano je da kolektivna organizacija ne smije prema nositeljima prava kolektivne organizacije s kojom je sklopila ugovor o zastupanju postupati drugačije od svojih nositelja prava.

U skladu sa članom 15. Direktive 2014/26/EU, prijedlogom člana 35. u stavovima (2) i (3) propisano je da kolektivna organizacija od tako prikupljenih honorara i naknada može odbijati samo troškove poslovanja, i troškove namjenskih fondova, ako je to utvrđeno u ugovoru.

Član 50.

Predloženim članom definisan je postupak utvrđivanja tarife. Ovdje se, u skladu s drugim stavom člana 16. Direktive 2014/26/EU, uzimaju u obzir opšte smjernice da tarifa mora odražavati ekonomsku vrijednost prava koja su predmet zajedničkog sporazuma, prirodu i opseg korištenja djela zaštićenih autorskim pravom i ekonomske vrijednosti pružene usluge kolektivne organizacije. Navodi se da se visina i način izračunavanja naknada koje korisnik mora platiti kolektivnoj organizaciji za korištenje autorskih djela određuje se tarifom, koja mora biti primjerena vrsti i načinu korištenja. Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja, ili ugovorom s pojedinačnim korisnikom, ili na druge zakonom predviđene načine. Ako tarifa nije određena na navedene načine, kolektivna organizacija će odrediti privremenu tarifu, uz prethodno traženje očitovanja od reprezentativnog udruženja korisnika ili, ako ono ne postoji, objavljivanjem poziva za komentare u Službenom glasniku. Ako udruženje korisnika ne dostavi očitovanje u roku od

30 dana, smatra se da se ne protivi privremenoj tarifi. Ako sporazum nije postignut u roku od 60 dana, kolektivna organizacija će zatražiti odluku Vijeća za autorsko pravo o privremenoj tarifi. Do završetka postupka utvrđivanja privremene tarife, naknada se plaća prema postojećoj tarifi ili kao akontacija prema prijedlogu privremene tarife. Odluka Vijeća za autorsko pravo uključuje ocjenu privremene tarife. Ako Vijeće ne donese odluku u predviđenom roku, smatra se da je saglasno s prijedlogom privremene tarife. Nakon završetka postupka, tarifa se objavljuje u Službenom glasniku i na internet stranicama kolektivne organizacije i primjenjuje se na sve korisnike od dana pokretanja postupka utvrđivanja tarife. Tarifa mora odražavati ekonomsku vrijednost prava, prirodu i opseg korištenja djela, te ekonomsku vrijednost usluge kolektivne organizacije, uzimajući u obzir opseg repertoara, dozvole, prihod od korištenja djela, važnost djela za korisnika, odnos između zaštićenih i nezaštićenih djela, složenost kolektivnog ostvarivanja prava, te usporedivost tarifa s drugim kolektivnim organizacijama. Osnovica za određivanje tarife za elektronske medije uključuje neto prihod od sponzorstva muzičkih emisija, redovnog oglašavanja, budžetskih izvora, i drugih oblika podrške elektronskim medijima. Prihodi od sponzoriranja emisija istraživačkog novinarstva, informativnih emisija, vremenske prognoze, sporta, obrazovnih emisija i nemuzičkih programa ne ulaze u osnovicu.

Član 51.

Kolektivno ostvarivanje prava uređeno je u skladu s odredbama Direktive 2014/26/EU (posebno njenim članom 16.), i to na način da nadležna kolektivna organizacija sklapa kolektivni ugovor s reprezentativnom udrugom korisnika, pri čemu su tarifa i uslovi korištenja autorskih djela određeni različitim okolnostima korištenja za sve korisnike podjednako. Na temelju kolektivnog ugovora korisnici s nadležnom kolektivnom organizacijom sklapaju pojedinačni ugovor o neisključivom prijenosu autorskih prava za korištenje autorskih djela, a taj ugovor ne smije biti u suprotnosti sa zajedničkim ugovorom. Prikazani propis odnosi se i na dobrovoljno i na obavezno kolektivno upravljanje.

Član 52.

Kolektivno ostvarivanje prava uređeno je u skladu s odredbama Direktive 2014/26/EU (posebno njenim članom 16.), i to na način da nadležna kolektivna organizacija sklapa kolektivni ugovor s reprezentativnom udrugom korisnika, pri čemu su tarifa i uvjeti korištenja autorskih djela određeni različitim okolnostima korištenja za sve korisnike podjednako. Na temelju kolektivnog ugovora korisnici s nadležnom kolektivnom organizacijom sklapaju pojedinačni ugovor o neisključivom prijenosu autorskih prava za korištenje autorskih djela, a taj ugovor ne smije biti u suprotnosti sa zajedničkim ugovorom. Prikazani propis odnosi se i na dobrovoljno i na obavezno kolektivno upravljanje.

Član 53.

Ovaj član određuje naknadu za privatnu i drugu vlastitu upotrebu.

Stav (2) prijedloga člana utvrđuje kriterije koji će se morati uzeti u obzir pri određivanju visine naknade.

Kriteriji su osnovani na presudi Suda Europske unije od 21. oktobra 2010. u predmetu C-467/08 i na Direktivi 2001/29/EC. Predlaže se da se pri određivanju visine naknade uzme u obzir očekivani opseg korištenja uređaja i nosača za privatno ili drugo vlastito umnožavanje i njihov cjenovni razred, smanjeni obim prihoda autora zbog dopuštenog privatnog ili drugog vlastitog umnožavanja, stepen autorskog prava na autorsku naknadu, korištenje tehničkih mjera iz Zakona o autorskom i srodnim pravima, usporedivost visine naknade u drugim državama Europske unije, uzimajući u obzir bruto domaći proizvod po stanovniku u jedinici kupovne moći, te opseg besplatnih licenci ili dozvola kojima nosioci prava omogućuju slobodno korištenje djela zaštićenih autorskim pravom. Uz besplatne licence "Creative Commons" nositelji prava dopuštaju slobodno korištenje svojih djela i u komercijalne svrhe.

Stoga je prijedlogom zakona propisano da visina naknade uzima u obzir opseg odgovarajućih slobodnih licenci, tako da korištenje autorskih djela dostupnih pod slobodnim licencama ne podliježe naknadi za privatno korištenje.

Član 54.

Predloženim članom utvrđuje se obaveza kolektivne organizacije na sklapanje ugovora sa korisnicima.

Prvi stav utvrđuje obavezu kolektivne organizacije da jednako postupa prema korisnicima iste vrste. U skladu sa četvrtim stavom člana 16. Direktive 2014/26/EU, kolektivna organizacija korisnicima omogućuje komunikaciju u elektronskom obliku.

U odnosu na sadašnje uređenje, kolektivna organizacija više ne može odbiti sklapanje ugovora o neisključivom prijenosu prava s pojedinačnim korisnikom, čak ni ako je u prošlosti povrijedio prava nositelja prava. Ako nije platio autorske naknade, kolektivna organizacija ih mora naplatiti sudskim putem, ali ga ne može spriječiti da ubuduće regulira odnose s kolektivnom organizacijom.

Član 55.

Predloženim članom u skladu s članom 17. Direktive 2014/26/EU, propisano je da korisnici zaštićenih djela moraju, u skladu sa kolektivnim ugovorom prijaviti korištenje zaštićenih djela. Prava iz tih djela i koje kolektivna organizacija treba za prikupljanje, raspodjelu i isplatu autorskih naknada. Sljedeći stavovi navode obavezu obavještavanja za pojedine kategorije korisnika.

Član 56.

Predloženim članom u skladu s članom 17. Direktive 2014/26/EU, propisano je da korisnici zaštićenih djela moraju, u skladu sa kolektivnim ugovorom prijaviti korištenje zaštićenih djela. Prava iz tih djela i koje kolektivna organizacija treba za prikupljanje, raspodjelu i isplatu autorskih naknada. U nacrtu zakona navode se obaveze korisnika prema kolektivnoj organizaciji. Organizatori kulturno-umjetničkih i zabavnih priredbi, koncerata i drugih manifestacija moraju prethodno pribaviti prava za saopćavanje javnosti autorskih djela. Nakon korištenja, u roku od 15 dana, moraju dostaviti tačan i potpun popis svih korištenih djela nadležnim kolektivnim organizacijama. Kolektivna organizacija može zahtijevati plaćanje predujma ili garancije za planirano korištenje djela. Korisnici zaštićenih djela, kao što su izdavači nastavnih i ispitnih materijala, periodične štampe i lica koja se bave klipingom, obavezni su najmanje jednom mjesečno slati podatke o korištenju kolektivnoj organizaciji, osim ako nije dogovoren drugačiji rok izvještavanja. Radiodifuzne organizacije moraju mjesečno dostavljati kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju emitiranih autorskih djela. Fizička ili pravna lica koja prodaju originalna djela likovne umjetnosti moraju dostaviti podatke o vrsti i broju prodatih djela u roku od 30 dana nakon prodaje. Fizička ili pravna lica koja prodaju ili uvoze uređaje i nosače za reprodukciju djela moraju dva puta godišnje obavijestiti kolektivnu organizaciju o vrsti i broju prodatih ili uvezenih uređaja. Podaci se smiju koristiti samo u svrhu za koju su dati i ne smiju se davati na uvid neovlaštenim licima.

Član 57.

Ovim članom uređuje se obaveza lica koja plaćaju naknadu na osnovu drugih prava autora. Prijedlog ovog člana identičan je članu 28. sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. godine. U nacrtu zakona navoe se obaveze lica, kija plaćaju naknadu na osnovu drugih prava autora. Proizvođači uređaja za zvučno i vizualno snimanje, uređaja za fotokopiranje, te praznih nosača zvuka, slike ili teksta, kao i uvoznici tih uređaja i nosača, dužni su krajem svakog mjeseca pisano obavijestiti kolektivnu organizaciju o broju i vrsti prodatih ili uvezenih uređaja i nosača potrebnih za izračunavanje naknade. Fizička i pravna lica koja naplaćuju usluge fotokopiranja moraju krajem svakog mjeseca pisano obavijestiti kolektivnu organizaciju o broju izrađenih fotokopija za prodaju, osim ako posebnim ugovorom nije dogovoren drugačiji rok. Prodavači, kupci ili posrednici u prometu originalnih

djela likovne umjetnosti moraju u roku od 30 dana pisano obavijestiti kolektivnu organizaciju o podacima potrebnim za izračunavanje naknade od prodaje originalnih likovnih djela (pravo slijedenja). Lica koja iznajmljuju originale ili primjerke djela, i koja prema zakonu plaćaju naknadu autoru, dužna su pisano obavijestiti kolektivnu organizaciju o podacima potrebnim za izračunavanje naknade u roku od 15 dana od primanja zahtjeva.

Član 58.

Ovaj članu utvrđuje Vijeće za autorsko pravo.

Ovlasti Vijeća utvrđene su stavom (1). Vijeće je neovisno stručno tijelo koje je ovlašteno utvrđivati primjerene tarife za korištenje autorskih djela, odlučivati o drugim spornim pitanjima u vezi sa sklapanjem kolektivnog ugovora te provjeravati je li kolektivni ugovor objavljen u skladu s odredbama zakona. Uređuje se i u kojim sve slučajevima Vijeće obavlja svoje zadaće. Navedena odredba usklađena je i s člancima 11. i 12. Direktive 93/83/EEZ, članom 6. Direktive (EU) 2019/789 i člancima 13., 17. i 21. Direktive (EU) 2019/790. Propisuje se da će Vijeće u postupcima posredovanja pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu sporazum kao i da je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa.

Vijeće za autorsko pravo je stručno, nezavisno i nepristrano tijelo ovlašteno za područje ostvarivanja autorskog prava.

Vijeće odlučuje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela zaštićenih Zakonom o autorskom i srodnim pravima, uključujući pitanja o tarifi i sporove između organizacija za radiodifuziju, operatora reemisije i kolektivnih organizacija u vezi s dužnošću sklapanja ugovora. Također, Vijeće određuje primjerenu tarifu za upotrebu autorskih djela i odlučuje o drugim spornim pitanjima vezanim za sklapanje kolektivnog ugovora, te provjerava usklađenost objavljenih kolektivnih ugovora sa Zakonom o autorskom i srodnim pravima.

Vijeće u odlučivanju nije vezano uputama kolektivne organizacije, korisnika, Instituta ili drugih subjekata. Ako su stranke zaključile arbitražni sporazum ili ugovorile nadležnost arbitraže za pitanja iz djelokruga Vijeća, takav ugovor ili odredba su ništavni. **Član 59.**

U ovom članu određuje se sastav Vijeća i stručne, radne i druge uslove za članove Vijeća. Vijeće čine predsjednik i četiri člana. Predsjednik i članovi Vijeća moraju imati visoku stručnu spremu i najmanje pet godina radnog iskustva u struci, te znanje iz područja autorskog prava. Za člana Vijeća ne može biti imenovano lice koje je član upravnog odbora ili nadzornog odbora kolektivne organizacije, ili član rukovodstva reprezentativnog udruženja korisnika.

Član 60.

U ovom članu određen je postupak imenovanja predsjednika i članova Vijeća, njihov mandat i uslovi razrješenja sa funkcije.

Predsjednika i članove Vijeća imenuje ravnatelj Instituta. Institut priprema prijedlog na osnovu kandidata dobijenih od kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika putem javnog poziva objavljenog u "Službenom glasniku BiH". Kolektivna organizacija i reprezentativno udruženje korisnika predlažu svaki po dva člana Vijeća, dok predsjednika predlaže Institut. Ako kolektivne organizacije i reprezentativna udruženja korisnika ne predlože svoje kandidate u roku od tri mjeseca ili predlože kandidate koji ne ispunjavaju uslove, članove imenuje ravnatelj Instituta. U slučaju spriječenosti predsjednika ili člana Vijeća, ravnatelj može imenovati ad hoc zamjenike. Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina, a nakon isteka mandata Institut ponovo provodi

postupak imenovanja. Predsjednik i članovi Vijeća mogu biti ponovo imenovani. Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni funkcije ako ne obavljaju svoju funkciju savjesno ili nepristrano, postanu trajno nesposobni za obavljanje funkcije, ili sami zatraže razrješenje. Kolektivne organizacije i udruženja korisnika mogu podnijeti prijedlog za razrješenje, o kojem odlučuje ravnatelj Instituta, koji može odlučivati i po službenoj dužnosti.

Član 61.

U ovom članu određuje se postupak pred Vijećem. Prijedlog ovog člana temelji na članu 35. sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. U nacrtu zakona navodi se da svako s pravnim interesom može tražiti od Vijeća ocjenu usklađenosti objavljenog kolektivnog ugovora sa Zakonom o autorskom i srodnim pravima i ovim zakonom, te primjerene tarife, osim ako Vijeće o tom pitanju već nije odlučivalo. Postupak pred Vijećem pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati podatke o podnosiocu, obrazloženje spornih pitanja, navode o dosadašnjim pregovorima i prijedlog tarife ili rješenja spornog pitanja. Vijeće dostavlja zahtjev suprotnoj stranci, kolektivnoj organizaciji i reprezentativnom udruženju korisnika koji su sklopili osporeni ugovor, pozivajući ih na izjašnjavanje u određenom roku. Svaka stranka mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev ili navode protiv dokaza suprotne stranke. Vijeće može tražiti dodatne dokaze, izvještaje, mišljenja stručnjaka ili vještaka, te procjenjuje značenje uzdržavanja stranke od postupanja. Postupak pred Vijećem je brz i ekonomičan, a ako zakonom nije drugačije određeno, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim sredstvima i izvršenju.

Član 62.

U ovom članu određuje se donošenje odluka Vijeća. Prijedlog ovog člana temelji na članu 36. sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. U nacrtu zakona navodi se da Vijeće donosi primjerenu tarifu ili odlučuje o spornom pitanju svojom odlukom u formi Rješenja. Vijeće može djelimično ili u cjelini potvrditi, izmijeniti ili poništiti osporeni kolektivni ugovor. Ako je potrebno, Vijeće može tokom postupka na prijedlog stranke donijeti privremenu odluku o visini tarife za vrijeme trajanja postupka, koja važi do konačne odluke. Protiv privremene odluke nije dopuštena sudska zaštita. Za donošenje odluke potrebna je većina prisutnih članova, a u slučaju jednakog broja glasova, odlučuje glas predsjednika. Odluka Vijeća je konačna i zamjenjuje kolektivni ugovor ako ga mijenja ili poništava, ili ako obuhvata sporni dio kolektivnog ugovora. **Član 63.**

U ovom članu određuju se pravila u troškovima Vijeća. Troškovi Vijeća određuju se tarifom koju donosi Institut.

Tarifu će donijeti Institut i temeljit će se na tipskom troškovniku ovisno o vrsti i složenosti predmeta, te stoga neće ovisiti o trajanju pojedinog predmeta koji razmatra Vijeće.

Na temelju rješenja Instituta stranka koja će pokrenuti postupak pred Vijećem položiti će i predujam za troškove Vijeća. Obično će predujam iznositi polovinu troška postupka na temelju tarife.

Nakon uplate predujma, Vijeće će pristupiti razmatranju predmeta. Tada će se moći i preciznije odrediti troškovi postupka, što znači da će Institut novim rješenjem odlučiti o tarifi. Ako jedna od stranaka ne podmiri troškove postupka, smatrat će se da je povukla sve svoje izjave i izjašnjenja u postupku pred Vijećem, što znači da će Vijeće odlučiti samo na temelju zahtjeva i činjenica koje je dostavila druga strana.

Član 64.

U ovom članu određuje se sudska zaštita protiv odluke Vijeća. Prijedlog ovog člana temelji na članu 38. sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. U nacrtu zakona

navodi se da je protiv odluke Vijeća dopušteno pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 60 dana od prijema odluke. Sud Bosne i Hercegovine ispituje odluku Vijeća u granicama podnesenog tužbenog zahtjeva i razloga navedenih u tužbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede postupka u vezi s mogućnošću izjašnjavanja stranke o važnim činjenicama i okolnostima. U postupku sudske zaštite tužilac ne može navoditi nove činjenice niti predlagati nove dokaze. Sud Bosne i Hercegovine donosi svoje rješenje bez glavne rasprave. Protiv presude ili rješenja suda nisu dopuštene žalba ni revizija. Vijeće je izuzeto od obaveze plaćanja sudskih taksi u sporu.

Član 65.

U ovom članu utvrđuje se sjedište i sporedni poslovi Vijeća. U drugom stavu određuje se način plaćanja za rad članova Vijeća. Uplata troškova vrši se putem notara i propisima o notarima, važećima na teritoriju Bosne i Hercegovine. Institut će biti jedini koji će biti ovlašten raspolaganjem depozitom a isključivo za troškove postupka pred Vijećem.

Član 66.

Ovaj član utvrđuje pravila o medijaciji. Kolektivna organizacija, reprezentativno udruženje korisnika, korisnik, organizacije autora pojedinih kategorija autorskih djela i nositelji prava mogu predložiti intervenciju medijatora u svakom sporu koji se odnosi na autorsko pravo. Uz slučajeve iz dosadašnjeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. godine, dodaju se novi slučajevi zbog prijenosa člana 13., 19., 20., 21. i 23. Direktive 2019/790/EU.

Kao rezultat prijenosa člana 6. Direktive 2019/789/EU, posredovanje medijatora bez sporazuma o posredovanju navedeno je čak i u slučaju da ne postoji ugovor sklopljen između kolektivne organizacije i operatora reemisije ili između operatora i organizacije za emitiranje o neisključivom prijenosu prava reemitiranja

Medijacijom se smatra postupak u kojem stranke dobrovoljno, intervencijom medijatora kao neutralne treće osobe, nastoje postići mirno rješenje spora, u vezi s njihovim ugovornim ili drugim pravnim odnosom koji iz njega proizlazi, kao što je sklapanje kolektivnih ugovora ili bi htjeli urediti pravni odnos. Medijator može pružiti pomoć strankama ili posredovati u pregovorima za sklapanje ugovora u skladu s odredbama ovog zakona i Zakona o autorskom i srodnim pravima.

Na to se nadovezuje i Zakon o autorskom i srodnim pravima kojim se prenosi odredba 1. stava člana 13. Direktive 2019/790/EU (o mehanizmu pregovaranja u svrhu dostupnosti audiovizualnih djela u uslugama videa na zahtjev) i odredba prve rečenice člana 21. Direktive 2019/790/EU (Države članice osiguravaju da se sporovi koji se odnose na obavezu transparentnosti prema članu 19. i mehanizmu prilagodbe ugovora prema članu 20. mogu podnijeti u postupak dobrovoljnog alternativnog rješavanja sporova).

Autori i korisnici mogu zatražiti medijaciju ili koristiti bilo koji drugi oblik alternativnog rješavanja sporova, posebice u vezi s prijenosom pojedinačnih materijalnih autorskih ili drugih prava autora, naknada te prihoda i izvještajne evidencije.

Zbog prijenosa odredaba člana 13. Direktive 2019/790/EU, spor o prijenosu pojedinačnog materijalnog autorskog prava ili drugog prava autora, koji može uključivati i prijenos materijalnog autorskog prava u svrhu stavljanja audiovizualnih djela na raspolaganje javnosti u uslugama video na zahtjev.

Medijator može strankama predložiti rješenje spora, a za sporove vezane uz reemitiranje smatra se da su stranke prihvatile prijedlog ako se nitko od njih ne usprotivi u roku od tri mjeseca od njegove dostave u skladu sa članom 11. Direktive Vijeća 93/83/EEZ.

Član 67.

U skladu s Direktivom 2014/26/EU, kolektivne organizacije trebaju svojim članovima osigurati posebne postupke za rješavanje pritužbi. Ti bi postupci trebali biti dostupni i drugim nositeljima prava koje direktno zastupa udruga za naplatu prava, te drugim društvima u čije ime udruga upravlja pravima prema ugovoru o zastupanju.

Osim toga, države članice trebale bi moći osigurati da se sporovi između kolektivnih organizacija, njihovih članova, nositelja prava ili korisnika koji proizlaze iz primjene Direktive 2014/26/EU rješavaju u brzom, nezavisnom i nepristranom postupku alternativnog rješavanja sporova. Konkretno, učinkovitost pravila o multiteritorijalnom licenciranju za online korištenje muzičkih djela mogla bi biti smanjena ako se sporovi između društava za naplatu i drugih strana ne riješe brzo i učinkovito. Stoga je primjereno osigurati, ne dovodeći u pitanje pravo na pokretanje postupka pred sudom, mogućnost lako dostupnog, učinkovitog i nepristranog izvanjudskog postupka za rješavanje sporova, poput posredovanja ili arbitraže, između kolektivnih organizacija izdavanje multiteritorijalnih licenci, s jedne strane, i online pružatelja muzičkih usluga, nosioca prava ili drugih kolektivnih organizacija, s druge strane.

Prema Direktivi 2014/26/EU, također bi bilo primjereno osigurati da države članice imaju nezavisne, nepristrane i učinkovite postupke za rješavanje sporova koje provode tijela s iskustvom i znanjem u području prava intelektualnog vlasništva ili sudovi koji su prikladni za rješavanje privrednih sporova između kolektivnih organizacija i korisnika u vezi s postojećim ili predloženim uvjetima licenciranja ili u vezi s kršenjem ugovora.

U skladu sa navedenim, ovim članom utvrđena je obaveza kolektivnih organizacija da svojim članovima i kolektivnim organizacijama s kojima imaju potpisan ugovor o zastupanju osiguraju učinkovito rješavanje sporova, posebno u vezi s oduzimanjem ovlaštenja za zastupanje, uvjetima članstva, naplatom i dijeljenjem autorskih naknada i poslovnih troškova. Žalbeni postupci moraju biti navedeni u statutu kolektivne organizacije.

Kolektivna organizacija na pritužbe odgovara pisanim putem. Prigovori koji se odbijaju moraju biti obrazloženi.

Ovaj član, u skladu sa odredbama Direktive 2014/26/EU, Direktive 2019/789/EU i Direktive 2019/790/EU, također propisuje temeljna pravila o posredovanju u sporovima o autorskim pravima, detalji su prepušteni Institutu.

Član 68.

Dio deveti zakona uređuje izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internet korištenje muzičkih djela. Ovim dijelom zakona prenosi se Poglavlje 3 Direktive 2014/26/EU u kojem se utvrđuju osnovni uslovi za multiteritorijalno licenciranje internet upotrebe muzičkih djela, uključujući tekstove pjesama. Odredbe će se primjenjivati na kolektivne organizacije ovlaštene za multiteritorijalno kolektivno ostvarivanje prava za internet korištenje muzičkih djela.

Dobivanje odobrenja za internet korištenje muzičkih djela već je uvedeno Direktivom 2001/29/EZ. Pružatelji internet usluga koje koriste muzička djela, kao što su muzičke usluge koje potrošačima omogućuju preuzimanje muzike, kao i druge usluge koje pružaju pristup filmovima ili igricama u kojima je muzika važna komponenta, moraju steći pravo na internet korištenje takvih dijela. Za nositelje prava, ta su prava isključivo pravo reproduciranja i isključivo pravo saopštavanja muzičkih djela javnosti, što uključuje i pravo činjenja dostupnim javnosti.

Ova prava mogu ostvarivati pojedinačni nositelji prava, kao što su nositelji prava ili muzički izdavači, ili kolektivne organizacije koje pružaju usluge kolektivnog ostvarivanja prava. Različite kolektivne organizacije mogu ostvarivati prava nositelja autorskih prava na reprodukciju i saopštavanje javnosti.

Osim toga, u nekim slučajevima, prava na isto djelo mogu imati više nositelja prava, koja mogu ovlastiti različite organizacije da licenciraju svoj udio prava za svako djelo.

Članom 69. utvrđuje se područje primjene pravila iz ovog dijela. Odredbe ovog dijela primjenjivat će se na kolektivne organizacije ovlaštene za ostvarivanje prava na muzičkim djelima prilikom izdavanja multiteritorijalnih licenci za internetno korištenje tih djela. Međutim, neće se primjenjivati na kolektivne organizacije koje, na temelju dobrovoljnog udruživanja potrebnih prava i u skladu s pravilima natjecanja, izdaju multiteritorijalnu licencu za internet korištenje muzičkih djela, koju zahtijeva izdavač programa kako bi saopćili i učinili dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istovremeno sa, prije ili nakon izvornog emitiranja, kao i bilo koji online materijal, uključujući preglede kreirane od strane ili za emitera koji je pomoćni izvor emitiranja radijskog ili televizijskog programa. Takvo odstupanje od pravila ovog člana potrebno je radi lakšeg izdavanja odobrenja za internet korištenje muzičkih djela u svrhu istovremenog i odgođenog prijenosa televizijskih i radijskih programa na internetu. Ograničen je samo na ono što je neophodno za omogućavanje pristupa televizijskim ili radijskim programima putem interneta i na materijal koji je jasno i suptilno povezan s izvornim emitiranjem, pripremljen u svrhe kao što je dopuna, pregled ili pregled televizijskog ili radijskog programa. Ovo se odstupanje odobrava pod uvjetom da ne dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja s drugim uslugama koje potrošačima pružaju pristup pojedinačnim muzičkim ili audiovizualnim djelima putem interneta ili do restriktivnih praksi kao što je segmentacija tržišta ili potrošača, što bi bilo protivno članovima 101. ili 102. Ugovora o djelovanju Europske unije (The Treaty on the functioning of the European Union).

Član 69.

Direktiva 2014/26/EU u članu 24. utvrđuje potrebnu minimalnu kvalitetu prekograničnih usluga koje pružaju kolektivne organizacije. U skladu s gore navedenim, član 71. zahtijeva da kolektivne organizacije imaju dovoljno kapaciteta za učinkovitu i transparentnu elektronsku obradu podataka potrebnu za upravljanje ovim odobrenjima, uključujući u svrhu definiranja repertoara i praćenja njegove upotrebe, naplate korisnicima, neplaćanja autorskih naknada i raspodjele naknada nositeljima prava.

Član 70.

U skladu sa Direktivom 2014/26/EU, kolektivne organizacije trebale bi moći elektronski obraditi registraciju djela i autorizacije za ostvarivanje prava. Budući da je automatizacija informacija važna za brzu i učinkovitu obradu podataka, kolektivne organizacije bi trebale omogućiti korištenje elektronskih sredstava za strukturirano saopštavanje tih informacija nositeljima prava. Kolektivne organizacije trebale bi, u mjeri u kojoj je to moguće, osigurati da su takva elektronska sredstva u skladu s relevantnim dobrovoljnim industrijskim standardima ili praksama razvijenim na međunarodnom nivou ili nivou EU-a. Industrijski standardi za korištenje muzike, izvještavanje o prodaji i fakturiranje također su bitni za učinkovitiju razmjenu podataka između organizacija za kolektivno upravljanje pravima i korisnicima.

U skladu sa navedenim članom 72. utvrđena je obaveza elektronskog komuniciranja kolektivne organizacije s nositeljima prava čija prava ostvaruje, pružateljima online usluga i drugim kolektivnim organizacijama. Barem jedno od sredstava elektronske komunikacije morati će biti u skladu s dobrovoljnim industrijskim standardima ili praksama za elektronsku razmjenu razvijenim na međunarodnom nivou ili nivou EU-a.

Član 71.

Članom 71. uređuje se pristup informacijama o multiteritorijalnim repertoarima u skladu sa zahtjevima Direktive 2014/26/EU. Kolektivne organizacije dužne su pružiti određene informacije pružateljima internet muzičkih usluga, nositeljima prava i drugim kolektivnim organizacijama. To uključuje sljedeće podatke: autorska muzička djela koja zastupa, prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu i državna

područja koja obuhvata. Informacije u navedenom opsegu omogućuju identifikaciju repertoara kojeg ostvaruje kolektivna organizacija. Kolektivna organizacija će dati podatke na temelju opravdanog zahtjeva. Kako bi zaštitili tačnost i cjelovitost podataka, kontrolisali njihovu ponovnu upotrebu i zaštitili komercijalno osjetljive informacije, kolektivna organizacija će moći poduzeti razumne mjere prema potrebi.

Član 72.

Kako bi se osigurala tačnost informacija o muzičkom repertoaru, Direktiva 2014/26/EU zahtijeva od kolektivnih organizacija koja izdaju multiteritorijalna odobrenja za internet prava nad autorskim muzičkim djelima da ažuriraju svoje baze podataka kontinuirano i bez odlaganja. Ovo uključuje uspostavu lako dostupnih postupaka pomoću kojih bi pružatelji internet usluga i nositelji prava, te druge kolektivne organizacije mogli obavijestiti društva za naplatu o bilo kakvim netačnostima koje bi baze podataka kolektivnih organizacija mogle sadržavati u vezi s djelima. Nadalje, Direktiva 2014/26/EU, kao i Direktiva 95/46/EZ prije nje, osiguravaju da se sve netačne informacije o nositeljima prava ili drugim kolektivnim organizacijama isprave bez nepotrebnog odgađanja.

U skladu s gore navedenim, pravila za osiguranje tačnosti informacija o multiteritorijalnim repertoarima propisana su članom 74. Kolektivna organizacija mora donijeti pravila o postupku ispravke podataka i objaviti ih na internet stranici kolektivne organizacije. Pravila o postupku ispravke podataka trebaju biti usklađena sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

Član 73.

Prema Direktivi 2014/26/EU kolektivne organizacije dužne su pratiti internet korištenje muzičkih djela koja zastupaju u cijelosti ili djelomično. S druge strane, korisnici bi kolektivnim organizacijama trebali dostavljati tačne i pravodobne izvještaje o korištenju djela. Nadalje, od kolektivnih organizacija ne zahtijeva se prihvatanje korisničkih izvještaja u formatima koji nisu u skladu s industrijskim standardima.

Član 75. stoga utvrđuje obavezu kolektivne organizacije da prati internet korištenja muzičkih djela koja zastupa u cijelosti ili djelomično, dok su pružatelji internet usluga dužni tačno izvještavati o korištenju. Na temelju zaprimljenog izvještaja od pružatelja internet usluge, kolektivna organizacija mora izdati račun u elektronskom obliku na kojem su navedena muzička djela, prava na njima i korištenje. Kolektivna organizacija pružatelju internet usluga omogućuje korištenje odgovarajućih postupaka koji mu omogućuju osporavanje tačnosti računa.

Član 74.

Jedan od ciljeva Direktive 2014/26/EU je osigurati najbržu moguću raspodjelu nositeljima prava. Kolektivna organizacija koja izdaje multiteritorijalna odobrenja dužna je, po primitku izvještaja o stvarnom korištenju djela, odmah raspodijeliti iznose na koje nositelji prava imaju pravo. Istovremeno, uz svaku izvršenu raspodjelu, nositeljima prava treba pružiti barem informaciju o periodu korištenja na koje se odnosi raspodjela i državna područja na koja se odnosi raspodjela, naplaćenih prihoda od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internet pravo za svako muzičko djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu kolektivnu da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu, i prihodima od prava naplaćenih za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog pružatelja internet usluga.

U skladu sa navedenim, ovim članom se uređuju pravila o raspodjeli autorskih naknada i transparentnosti podataka o raspodjeli.

Član 75.

Članom uređuju se sporazumi između kolektivnih organizacija u izdavanju multiteritorijalnih odobrenja, čime je transponiran član 29. Direktive 2014/26/EU. Kolektivne organizacije koje ne žele ili ne mogu direktno izdati multiteritorijalnih odobrenja za svoj muzički repertoar treba poticati da dobrovoljno ovlaste druge kolektivne organizacije da upravljaju njihovim repertoarom na nediskriminirajućoj osnovi. Budući da bi ekskluzivnost multiteritorijalnih ugovora o licenciranju ograničila izbor korisnika koji žele dobiti multiteritorijalna odobrenja, kao i izbor kolektivnih organizacija koja žele koristiti usluge upravljanja svojim repertoarom na nekoliko teritorija, sve ugovore o zastupanju između kolektivnih organizacija treba zaključiti na neisključivoj osnovi.

Član 76.

Za članove kolektivnih organizacija bitno je da se pod određenim uvjetima od drugih kolektivnih organizacija koja nude ili izdaju multiteritorijalna odobrenja može zahtijevati da prihvate zastupanje repertoara bilo koje druge kolektivne organizacije. Kako bi se osiguralo da ovaj zahtjev nije nerazmjerni i da ne prelazi ono što je potrebno, zahtjev da zamoljena kolektivna organizacija prihvati zastupanje trebao bi se primjenjivati samo ako je zahtjev ograničen na istu vrstu online upotrebe iste vrste muzičkih djela koja to predstavlja. Osim toga, ovaj bi se zahtjev trebao primjenjivati samo na kolektivne organizacije koje kombinuju repertoar i ne bi se trebao proširiti na kolektivne organizacije koje izdaju multiteritorijalna odobrenja samo za vlastiti repertoar. Također se ne bi trebao odnositi na kolektivne organizacije koje samo ostvaruju prava za ista djela, tako da mogu zajednički izdavati dozvole za pravo reproduciranja i saopćavanja javnosti u vezi s tim djelima.

Kako bi se zaštitili interesi nositelja prava kolektivne organizacije koja izdaje odobrenje i kako bi se osiguralo da manji i manje poznati repertoari u državama članicama mogu pristupiti unutrašnjem tržištu pod jednakim uslovima, važno je da se repertoar kolektivne organizacije koja izdaje odobrenja ostvaruje pod istim uvjetima kao i repertoar ovlaštene kolektivne organizacije, te da je uključen u ponude koje ovlaštena kolektivna organizacija upućuje pružateljima online usluga.

Naknada za upravljanje koju naplaćuje ovlaštena kolektivna organizacija treba toj organizaciji omogućiti povrat sredstava za potrebna i razumna ulaganja.

Član 77.

Uređuje se mogućnost nositeljima prava da povuku ovlaštenje na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim muzičkim djelima u slučaju kada kolektivna organizacija koja ih zastupa ne nudi izdavanje takvih multiteritorijalnih odobrenja, niti je ovlastila drugu organizaciju u tu svrhu. Nositeljima prava se pritom ostavlja mogućnost da mogu takvoj kolektivnoj organizaciji i dalje ostaviti ovlast za izdavanje odobrenja za područje Bosne i Hercegovine, a izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava mogu obavljati individualno, putem specijalizirane pravne osobe ili osobno, ili kolektivno, putem neke druge kolektivne organizacije. Član je usklađen s članom 31. Direktive 2014/26/EU.

Član 78.

Predloženim članom, u skladu sa drugim stavom člana 34. Direktive 2014/26/EU, propisano je da se odredbe prijedloga zakona o medijaciji primjenjuju mutatis mutandis na sporove između kolektivne organizacije i pružatelja internet usluga ili jednog ili više nositelja prava ili druge kolektivne organizacije, što je oblik alternativnog rješavanja sporova.

Član 79.

U ovom članu određuje se prekršaji kolektivnih organizacija. Sukladno članu 36. Direktive 2014/26/EU, nadležna tijela imaju nekoliko zadataka, a države članice trebaju implementirati direktivu

na određeni način. Države članice trebaju osigurati nadzor nad usklađenošću organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s odredbama nacionalnog zakona, omogućiti postupke za obavještanje nadležnih tijela o povredama zakona, te osigurati da nadležna tijela imaju ovlast nametnuti odgovarajuće kazne ili mjere. Te kazne i mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Nacrt zakona u članu 79. predviđa novčane kazne za prekršaje kolektivnih organizacija kako bi se preuzele odredbe člana 36. direktive.

Kolektivna organizacija može biti kažnjena novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 KM ako ne sastavi ili ne objavi zapisnik sa skupštine u roku, članovi upravnog ili nadzornog odbora ne podnesu pisanu izjavu o sukobu interesa, ne ažurira podatke u evidencijama, ne izvještava nosioce prava i druge kolektivne organizacije najmanje godišnje, ne objavljuje ili ne ažurira javne podatke, ne sastavi godišnji izvještaj u roku, ne objavi godišnji izvještaj o transparentnosti, uključujući revizorski izvještaj, ili ne poštuje posebne slučajeve raspodjele naknade. Odgovorna osoba kolektivne organizacije može biti kažnjena novčanom kaznom od 500 do 10.000 KM za iste prekršaje.

Kolektivna organizacija može biti kažnjena novčanom kaznom od 1.000 do 20.000 KM ako ne postupi prema zahtjevima Instituta, ne dostavlja dokumentaciju Institutu u roku, ne vodi evidenciju, ne vodi odvojeno naplaćene autorske naknade i prihode od ulaganja, ili ne raspodjeljuje naknade u roku. Odgovorna osoba kolektivne organizacije može biti kažnjena novčanom kaznom od 1.000 do 10.000 KM za iste prekršaje. Prekršajni postupak je žuran.

Član 80.

Ovaj član određuje prekršaje pravnih i fizičkih lica i preduzetnika. Prijedlog ovog člana temelji na članu 41. sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. U nacrtu zakona navodi se da se novčanom kaznom od 1.000 do 10.000 KM kaznit će pravno lice, a kaznom od 500 do 5.000 KM kaznit će se preduzetnik ako ne pošalje kolektivnoj organizaciji u roku popis korištenih autorskih djela, podatke o prodatim ili uvezenim uređajima za snimanje i fotokopiranje, praznim nosačima zvuka i slike, te podatke o prodatim fotokopijama potrebne za izračunavanje naknade. Također, kaznit će se ako ne pošalje podatke potrebne za izračunavanje naknade od davanja originala ili primjeraka djela na poslu, ako organizacije za radiodifuzno emitiranje ne šalju mjesečne evidencije, ako fizička ili pravna lica ne dostavljaju potrebne podatke za izračun naknade, ako ne izvještavaju o prodaji ili uvozu uređaja i nosača, te ako koriste djelo bez ugovora s kolektivnom organizacijom. Odgovorno lice u pravnom licu i preduzetniku kaznit će se novčanom kaznom od 500 do 10.000 KM za iste prekršaje, dok će fizičko lice biti kažnjeno kaznom od 500 do 5.000 KM. Kazne se primjenjuju i ako su dostavljeni popisi ili podaci netačni. Prekršajni postupak je žuran.

Član 81.

U ovom članu određuje se prekršaji u povratu. Prijedlog ovog člana temelji na članu 42. sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz 2010. Licima iz članova 79. i 80. ovog zakona koja ponovo učine prekršaj može se izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se povređuje autorsko ili srodna prava u trajanju do jedne godine, ako je prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela ili drugih okolnosti učinjenog prekršaja.

Član 82.

U ovom članu određuje se inspekcijski nadzor. Inspekcijski nadzor nad prekršajima sankcioniranim u čl. 79., 80. i 81. ovog zakona provodi inspekcija nadležna za kontrolu tržišta u Federaciji Bosne i Hercegovine, Republici Srpskoj i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

Član 83.

U ovom članu uređuje se postupak usklađivanja kolektivnih organizacija i kolektivnog ostvarivanja sa odredbama ovog zakona.

Kolektivna organizacija koja već posjeduje dozvolu Instituta za kolektivno ostvarivanje prava prema Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, dužna je uskladiti svoje poslovanje s odredbama novog zakona i podnijeti zahtjev za obnovu dozvole u roku od jedne godine od stupanja na snagu zakona. Ako to ne učini ili ako dokumentacija nije u skladu sa zakonom, Institut će postupiti prema članu 29. ovog zakona. Kolektivne organizacije moraju odmah uskladiti poslovanje s čl. 38., 39. i 40. ovog zakona u finansijskoj godini stupanja na snagu zakona. Postupci nadzora pokrenuti prije stupanja na snagu zakona bit će završeni prema važećim propisima. Za zahtjeve za izdavanje dozvole za kolektivno ostvarivanje prava, za koje još nije donesena pravomoćna odluka, primjenjivat će se odredbe ovog zakona. Tarife i kolektivni ugovori koji su bili važeći na dan stupanja na snagu zakona smatraju se važećim prema ovom zakonu.

Član 84.

Vijeće za autorsko pravo prema sada važećim propisima nije osnovano. U ovom članu uređuju se rokovi za imenovanje i početak rada Vijeća.

Član 85.

Institut ima generalno zakonsko ovlaštenje da donosi bliže propise za provođenje ovog zakona. Ovo ovlaštenje je generalno, tako da Institut može da uređuje sva pitanja koja uređuje ovaj zakon.

Član 86.

Ovaj član poništava do sada važeći zakon i posebno propisuje da se Odluka o iznosima naknada za reproduciranje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu autorskih djela i predmeta srodnih prava primjenjuje do donošenja nove odluke.

Član 87.

Ovim se članom navode pravni akti EU koji se ovim zakonom prenose u zakonodavstvo Bosne i Hercegovine.

Član 88.

Ovaj član utvrđuje *vacatio legis* te odredbe ovog zakona koje se ne primjenjuju do dana pristupa Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji.

III NAČELA NA KOJIMA SE ZAKON ZASNIVA

Načela na kojima se zasniva nacrt ovog Zakona su: (I) podsticanje kreativnosti, inovacija i ulaganja; (II) osiguranje visokog nivoa zaštite prava nosilaca prava; (III) pravičnu ravnotežu između prava autora i drugih nositelja prava i interesa korisnika zaštićenih djela i objekata srodnih prava; (IV) jednak tretman nositelja prava u usporedivim okolnostima; (V) veća pravna sigurnost, posebno u odnosu na određene načine korišćenja autorskih djela i objekata srodnih prava u digitalnom okruženju; (VI) promovirati kulturnu i jezičku raznolikost, društvenu koheziju i veći pristup informacijama kroz širi pristup televizijskim i radijskim programima iz država članica.

IV USUGLAŠENOST PROPISA S EUROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prilikom preispitivanja osnovnih instituta važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava predlagatelj se rukovodio sljedećim direktivama:

- Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6.10.1993.),
- Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13.10.2001.),
- Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27.12.2006.),
- Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27.12.2006.),
- Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (Tekst značajan za EGP) (SL L 84, 20.3.2014.),
- Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 130, 17.5.2019.),
- Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 130, 17.5.2019.).

V FINANCIJSKA SREDSTVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona neće biti potrebna dodatna financijska sredstva.

VI OPIS KONZULTACIJA VOĐENIH U POSTUPKU IZRADE ZAKONA

VII PRIBAVLJENA MIŠLJENJA